

Eksioğlu VAKFI

YIL: 14

SAYI: 36

Temmuz 2009

AİLE DERGİSİ

Suyu, havası ve eşsiz doğasıyla cennet misali bir tatil sunar sizlere İkizdere...

KALİTE - TECRÜBE

GÜVENÇ
İNŞAAT SANAYİ VE TİCARET LTD. ŞTİ.

Devam eden projelerimiz;

- * Ali EKŞİ - Kolon İnşaat A.Ş.
Taşdelen Carpediem Konutları
- * Ali EKŞİ - Eta İnşaat A.Ş.
Çekmeköy Nayla Konakları
- * Limak A.Ş.
Kavacık Otel
- * Realistanbul - Merter
300 Konut ve İş Merkezi

Rumelihisarüstü Nispetiye Caddesi No: 9 / 1 Sarıyer - İSTANBUL

Tel.: (0212) 287 64 78 Fax: (0212) 287 64 99

w w w . g u v e n c i n s a a t . c o m

İmtiyaz Sahibi:
Eksioğlu Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Ali EKŞİ

Genel Yayın Yönetmeni:
Ali EKŞİ
Yönetim Kurulu Üyesi
Başkan Vekili

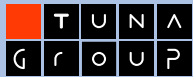
Yazı İşleri Müdürü:
Resul EKŞİ
Başkan Yardımcısı - Muhasip Üye

Yapımcı:
Yakup EKŞİ
Vakıf Koordinatörü
(Emekli Öğretmen)

Seçici Kurul:
Resul EKŞİ
Ahmet EKŞİ
Ali EKŞİ
Ali EKŞİOĞLU
Hızır EKŞİ
Aydın EKŞİ

Yazışma Adresi:
Kozyatağı Bayar Caddesi
Gülbahar Sokak
Ege Yıldız Blokları
No:13 A-Blok Kat:2 D:8
Kadıköy - İSTANBUL
Tel: 0 216 410 78 00
0 216 410 78 09
Fax: 0 216 410 78 07
www.eksiogluvakfi.org.tr

Tasarım ve Baskı:

Fahrettin Kerim Gökay Caddesi Baycan Han
No:41/15 Hasepaşa / Kadıköy/İST
Tel: 0216 414 52 75 - 76 Fax:0216 449 35 19
info@tunagroup.com www.tunagroup.com

***Dergimizde yayınlanan yazı,
resim, illüstrasyon ve konular
kaynak gösterilerek kullanılabilir.
Köşe yazılarının sorumluluğu
yazarlarına aittir.***

Eksioğlu Vakfı

Başyazı (Ali EKŞİ)	3
Vakıftan (Ahmet EKŞİ)	4
Vakıftan (AV.Umut EKŞİ)	5
Vakıftan (Nuran EKŞİ)	6
Vakıftan (Gönül EKŞİ)	7
Vakıftan (Erdem EKŞİ)	8
Vakıftan (Kadem EKŞİ)	10
Vakıftan (Yakup EKŞİ)	11
Etkinliklerimiz	12...25
İş Adamlarımız	26...31
Etkinlikler	32...51
Yörelerimizden	52...77
Köylerimizden Biri	76...77
Sağlık Köşemiz	78...79
Aramızdan Ayrılanlar	80

www.eksiogluvakfi.org.tr
**İNTERNET SİTEMİZ
YENİDEN YAYINDA....**

Uzun zamandan beri eksikliğini hissettığımız Eksioğlu Vakfı'nın İnternet Sitesi, 10 Mayıs 2009 tarihinden itibaren tekrar yayına geçmiş bulunmaktadır. Vakfımızın tüm etkinliklerini, ailemize ilişkin haber ve duyuruları

sistemimizden takip edebilirsiniz. Sistemimizin tüm olanaklarından yararlanabilmeniz için "Aile bireylerimizin Üyelik Bölümü"nde siteye kayıt yaptırmanız gerekmektedir. Akrabalarımıza, sevenlerimize saygı ile duyurulur.

Eksioğlu Vakfı
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Başkanlığı

DAVET

**Her yıl Ekşioğlu Vakfı tarafından organize edilen
“Geleneksel Ovit Yaylası Şenlikleri”nin 14 üncüsü bu yıl,
8-9 Ağustos 2009 tarihlerinde yapılacaktır.**

**Ünlü sanatçıların da sahne alacağı bu muhteşem coşkuyu
bizlerle paylaşmak isteyen dostlarımıza ve yayla sevdalılarına
yürekten çağırımızdır bu...**

Gelin, bu sevgi seline bir damla da siz olun....

**Ekşioğlu Vakfı
Yönetim Kurulu**

Ali EKŞİ
Yönetim Kurulu Başkanı

YÖNETİMİ DEVREDERKEN...

Vakfımız 1991 yılında kuruldu. Kuruluşundan günümüze kadar geçen 18 yıllık süreç içerisinde vakıf etkinliklerinin yanında ve desteğinde oldum. Ayrıca 17 Ekim 2002 tarihinden 15 Ekim 2005 tarihine kadar Yönetim Kurulu üyesi, 15 Ekim 2005 tarihinden itibaren ise, vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini sürdürmekteyim.

Önce, böyle büyük bir ailenin bireyi olmaktan, daha sonra böyle büyük bir aile vakfının başkanı olmaktan son derece mutlu ve gururlu olduğumu ifade etmek isterim.

Dört yıla yakın bir süre Yönetim Kurulu üyesi, dört yılda Yönetim Kurulu Başkanlığı sırasında aile vakfıma, dolayısıyla aileme yararlı hizmetler sunabilmişsem hiç kuşkusuz çok büyük mutluluk duyarım...

Takdir edilmelidir ki, bir aile vakfına başkan olmanın doğasında bir takım zorluklar vardır... Vakıf üyelerimizin, dolayısıyla aile bireylerimizin istek ve arzularını ortak bir paydada buluşturabilmek... Aile içinde ve aile dışında herkesi ve her kesimi memnun ve mutlu edebilmek dışarıdan gözüktüğü kadar basit ve sıradan bir icraat değildir. Hele hele çabalarınızdan, tarafsızlığınıza ve özverinize memnuniyet duymamak için adeta özel bir efor sarfedenleriniz varsa, istek ve arzuların ortak paydasını bulma başarısını elde etseniz bile işe yaramaz...

Değerli akrabalarım, değerli dost-

larım... Satır aralarında serpiştirdiğim serzenişlerime bakarak, Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığına geldiğim için bir pişmanlık içinde olduğuma dair yanlış bir yorum yapmanızı istemem... Tam tersine, yukarıda da ifade ettiğim gibi **"bu büyük ailenin bir bireyi olmaktan ve bu ailenin vakfında başkanlık yapmış olmaktan son derece mutluyum ve gururluyum"**...

Demokratik kurallarla elde edilen makamlar ünvanlar hiç kuşkusuz sürelidir ve geçicidir. Değerli akrabalarımın değer görüp, 15 Ekim 2005 tarihinde bana tevdi ettikleri Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini iki dönem, yani dört yıl tamamladıktan sonra bu onurlu görevi 2009 yılı sonunda yeniden aileme teslim edeceğim.

Bu nedenle, siz değerli akrabalarımınla dostlarımla ve dergimizin tüm okurlarıyla, Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı olarak bu köşemde son kez buluşmaktayız.

Geçen dört yıllık başkanlık sürecime dönüp baktığımda, çok fazla mütevazî olmamam gerektiğini düşünmekteyim. Zira, vakfımızın kuruluşundan beri, en yoğun etkinliklerin ve en devasa organizasyonların vakfımızın faaliyet raporuna kaydedildiği bir süreç görmekteyiz. Bu sürecin de dışına çıkılarak yasal çerçeve içerisinde tüm bürokratik engelleri aşmak suretiyle, ailemize ait yaylaların mülkiyet sorunlarının çözümü kavuşturulmuş olması, **"hizmet sürecimizin tarihi bir başarısı olarak nitelendirilmelidir"**.

Ne yazık ki, yaylarımızın mülkiyet sorunlarının çözümü sırasında yasal çerçevede bürokratik engellerle boğuşurken, zaman zaman kendi içimizde

de bazı engellerle yüz yüze geldiğimiz oldu... Bazılarını aşmayı başardık, kimilerini ise aşamadık... Övenlerimiz oldu, yerenlerimiz oldu, eleştirenlerimiz oldu... Yere göğe sığdıramayanlarımız oldu...Tüm bunların hizmetin doğasından kaynaklandığını varsayarak, doğru bildiklerimizin arkasında dik durmayı başardık hep...

Hizmetlerin yürütülmesinde organizasyonların hayata geçirilmesinde, maddi ve manevi olarak, güçlüklerle birlikte göğüs gerdiğimiz, başta Yönetim Kurulu Üyelerim, sevgili Ali EKŞİ, sevgili Resul EKŞİ, sevgili Yasin EKŞİ, sevgili Aydın EKŞİ, sevgili Ahmet EKŞİ, sevgili Ali Rıza EKŞİOĞLU sevgili Hızır EKŞİ, sevgili Mustafa EKŞİ, sevgili Kemal EKŞİ, ve sevgili İlyas EKŞİ kardeşlerim ile, ara dönemlerde Yönetim Kurulu üyesi yapmış olan kardeşlerime, özellikle hizmetlerin boyutuna tüm olanaklarını seferber ederek katkı veren, ailemizin önde gelen işadamlarından, Merhum Aslan EKŞİOĞLU büyüğümüzün oğlu sevgili "İbrahim EKŞİOĞLU" na, tüm Temsilcilerimize, Kadınlar Kolumuz ile, sevgili Gençlerimize, hizmetlerin mutfağında bulunanlara, Vakfın çalışanlarına maddi ve manevi anlamda emeği geçen herkese takdir ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Unutulmamalıdır ki, Vakfımızın Yönetim Kurulundan yada Yönetim Kurulu Başkanlığından ayrılmış olmam vakfımıza olan desteğime asla engel değildir. Yönetimi devralacak yeni Yönetim Kurulu'nun başkan ve üyelerini şimdiden kutluyor başarılı olmaları için elimden gelen olanaklarımı kullanacağımı ifade ediyorum....

Saygılarımla....

Ahmet EKŞİ
Yönetim Kurulu Üyesi
İş Adanı

OTEL YATIRIMCILIĞINDAKİ FIRSATLARI GÖREBİLMEK...

2003 yılındaki Irak Savaşı sonrasında Türkiye'deki otel yatırımları ve turist sayısında her ne kadar düşüş yaşandığı söylene de, geçtiğimiz birkaç yıldır özellikle otel yatırımları konusunda büyük gelişmeler yaşıyoruz. Türkiye'nin ekonomik alanda göstermeye başladığı büyüme trendi, üç büyük şehir kavramının değişime uğrayarak, sanayileşmede yerlerini Anadolu Kaplanları olarak tabir edilen Gaziantep, Denizli, Adana, Samsun, Trabzon, Kayseri, Eskişehir, Konya ve Mersin gibi illere bırakması, bu bölgelerde büyüyen iş ve sanayi potansiyelleri sonucunda otel ihtiyacının fazlalaşması vb. nedenlerle özellikle business hotel (iş oteli) alanında ciddi bir hareketlenme gözleniyor.

Yıllardır kum-güneş-deniz üçlemesinin ekseninde dönen Türk otelcilik sektörü, şimdilerde özellikle yabancı grupların günden güne artan iş potansiyeline gösterdiği yoğun ilgi sonucu neredeyse altın çağını yaşıyor.

Özellikle Hilton, Sheraton, Mövenpick, Starwood, Accor, Marriott, Hyatt Regency, Four Seasons gibi uluslararası dev otel markaları Türkiye'ye ilgi duyan zincirlerin başında geliyor. Son yıllarda, Türk otelcilik gruplarından Divan, Dedeman, The Marmara gibi zincirler de işletme modeli ile özellikle business hotel alanında büyüme hedefi içindeler. Daha önceleri bu gruplar otel yatırımlarını kendi bünyeleri içinde yapıyorken, günümüzde bu yatırımlar işletme modeline dönmeye başladı. Büyük yatırım fonları veya münferit yatırımcılarla yapılan anlaş-

malar sonucu, bu gruplar sektördeki bilgi ve tecrübelerini işletmeyi devralarak devam ettiriyorlar. Bu durum, bir yandan ülkenin gelişmesini sağlarken bir yandan da riskin dağıtılmasına yardımcı oluyor.

Uluslararası Turizm Yatırımı Danışmanı Dr. Anthony Betts'e göre, dünya çapında faaliyet gösteren zincirlerin Türkiye'ye ilgisi devam edecek. Büyük otel zincirleri artık mülkiyeti almak yerine franchising (bayilik) vermek ya da sadece şirketin işletmesini üstlenmeyi tercih ediyorlar. Yönetimde etkin olmak onlar için önemli. Bunu da nakit para koyarak yapmıyorlar. Bunun yerine alacakları hisseyi teknik hizmetler, operasyonun iyileştirilmesi gibi konularla otele direkt yatırıyorlar.

İşletme Modelinin Temel Unsurları..

Otel işletme modelinin temel unsurlarına baktığımızda izlenmesi gereken esas yolları şöyle sıralayabiliriz: Yatırımcı, anahtar teslim yapmakla yükümlüdür. Anlaşmayı yapan grup, inşaat sonrası oteli devralarak mal sahibi adına işletmeye başlıyor. Satış&pazarlama, insan kaynakları yönetimi, satın alma takibi ve gider takibi gibi tüm operasyonel işler, işletmeciler tarafından yürütülüyor. Yıl sonunda işletmeci toplam gelirden (baz ücret) ve kârdan (başarı ücreti) belli bir oranda pay alırken, geri kalan tüm kâr, yatırımcıya kalıyor.

Standart olarak; işletmeciler grup yatırımcıya açılış öncesi teknik destek, otelin tasarımı, tefrişatı, inşaatı, marka standartlarının uygulanması ve tedarik konusunda danışmanlık veriyor.

İşletme dönemi süresince de; otelin işletmeciler grubun hizmet kalitesi ve servisini vermesi, otelin işletme sisteminin kurulması, satış ve pazarlama aktiviteleri (satış sözleşmeleri, fiyatlandırma, pazar ve rakip analizi,

tanıtım, reklam, halkla ilişkiler), insan kaynakları yönetimi, satın alma ve gelir-gider takibi konularındaki yükümlülükler, işletmeciler tarafından yerine getiriliyor.

Otel Yatırımcılığının Avantajları..

Bugün Marriott, Hilton, Sheraton, Accor gibi devler, büyümeye yerli yatırımcılarla devam ediyorlar. Peki bu işbirliğinin yatırımcıya ne gibi faydaları oluyor?

Günümüzde artık herkes işi bile-ne yaptırmak istiyor. Büyük gruplarla işbirliği yapmak yatırımcı kişi veya şirketlere çok büyük prestij kazandırıyor. Gayrimenkulün doğru değerlendirilmesi ve yıllar içinde büyük değerler kazanmasında da, büyük isimlerle yapılan işbirliklerinin büyük faydaları var. Ayrıca piyasada güven unsuru yaratmak, bilinirlik arttırmak ve yerel anlamda güç kazanmak için de bu çok önemli bir fırsat.

Otel yatırımlarının resort otellerden şehir otellerine kaymasının da yatırımcıya kazandırdığı büyük avantajlar var. Şehir-iş otellerinde müşteri kalitesinin daha yüksek olması beraberinde daha çok kazanç, daha çok kâr getiriyor.

Ailemiz için de yeni bir açılım fırsatı olabilir mi?

Yerli ve yabancı büyük otelcilik gruplarının işletme modeli ile büyüme sürecinde, yarım asırdır inşaat sektöründe hizmet veren bir aile olarak acaba biz de kendimiz için fırsatlar yaratabilir miyiz? Daha çok büyümek, isim sahibi önemli projelere ortak olmak ve sektördeki tecrübemizi daha farklı bir platforma taşımak için belki de daha büyük düşünmemiz gerekiyor.

Rüzgar doğru yönde eserken, bunu bir kez daha düşünmek lazım....

Av. Umut EKŞİ
Ekşioğlu Vakfı
Gençlik Kolu Başkanı

GENÇLİK KOLU

NE İŞE YARAR!

Bizler, 5 yıldır bir yola çıktık. Ekşioğlu Gençleri olarak bu Büyük Aileye yakışan dayanışma içinde Genç Ekşioğullarını bir araya getirmek için Gençlik Kolu adı altında bir aradayız. Bu yolda üzerimize yüklenmiş olan görevin bilincinde tüm enerjimizle Ekşioğlu Gençleri olarak Aile olmanın ve hep o imrenilen dayanışmamızın gelecek nesillerde de devam etmesi tek amacımızdı.

Ekşioğlu olmanın gurur verici yanının ne olduğunu anlamak ve anlatmakla başlamalıyız diye düşündük. Gerçekten de neydi bizi diğerlerinden farklı kılan sadece kalabalık bir aileyiz diye mi övündük yıllardır? Hayır, Zira nitelik olmadan niceliğin hiçbir platformda değeri olmayacağı aşikardır. Bizlere bu büyük aile ismini, bizlerden sonraki nesillere taşımamız için emanet eden büyüklerimiz, 1950'lerden itibaren geldikleri İstanbul'da ve ardından Türkiye'nin dört bir köşesinde, hep örnek ve önde gelen insanlar oldular. Bu sadece maddi olarak algılanmamalı, Ekşioğulları, aileleri ve hemşehrileri ile olan dayanışması, birlik beraberliği ile sağladılar EKŞİOĞLU adının bir Marka olmasını.

Şimdi o günlerden sayı olarak daha kalabalık bir aileyiz, bazı akrabalarımızla hiç tanışmadık bile. 40'lı yaş-

ların üzerindeki büyüklerimiz bizlere nazaran biraz daha şanslı durumdadır. Onlar kendi kuşakları ile İkizdere'de veya henüz İstanbul'da daha dar bir çevrede yaşarken bazı paylaşımlarda bulundular. Beraber yaylaya gittiler, aynı okulda okudular, aynı yerde çalıştılar veya iş yaptılar.

Ama bizler, maalesef kendi kuşağımızla aynı paylaşım ve ortak paydalara her zaman sahip olma şansına sahip değiliz. Bazen babalarımızın, dedelerimizin aynı sofrada yemek yediği akrabalarımızla dahi hiçbir ortak buluşma alanımız olmuyor. İşte bu Vakfın ve Özellikle Gençlik oluşumunun en önemli amacı Ekşioğlu Gençlerine ortak paydalar bulmak, onları buluşturmak, akraba ve büyük aile olma bilincini pekiştirmektir.

Bugüne değin yapmış olduğumuz çalışmalar ile yüzlerce birbirini hiç tanımayan Ekşioğlu Gencinin tanışmasına, birlikte aktiviteler içinde bulunmasına ve müşterek bir hayat alanlarının olmasına vesile olduğumuz inancındayım.

Bu sebeple, Gençlik kolu olarak düzenlediğimiz gezi, konser, yemek veya sportif turnuvaların görüntüde sadece eğlenceye yönelik olarak algılanmaması gerekmektedir. Bazı zamanlar bu yönde eleştiriler alsak da

elimizden geldiğince bu çalışmaların neden gerektiğini izah etmeye çalışıyoruz.

Buna en güzel örnek Geçtiğimiz Nisan ve Mayıs ayları içerisinde Gençlik Kolu tarafından organize edilen futbol turnuvası olacaktır. Bu organizasyon Gebze, Zeytinburnu, Alevdağ, Tuzla, Kartal ve Göztepe bölgelerinde oturan akrabalarımızın katılımı ile gerçekleşti. Bu süreçte İstanbul'un birbirinden çok uzak yerlerinde oturan akrabalarımız, her hafta düzenli olarak birbirleri görüşme ve vakit geçirme imkanı buldular.

Sadece bir halı saha turnuvasında başlayan bu birliktelik, sosyal hayatta ve iş hayatında da etkilerini kısa zaman da göstermeye başladı ve devam da edecektir.

Tüm akrabalarımızdan bizlerin en büyük beklentisi, Gençlik Kolunun çalışmalarını bu açılarından değerlendirerek, faaliyetlerimize iştirak etmeleridir. Bu ister bir boğaz gezisi, ister futbol turnuvası, konser, gezi her ne ad altında olursa olsun yegane amaç birlikte olmak ve Aile kalabilmektir.

Nuran EKŞİ
Emekli Öğretmen

EKŞİOĞLU AİLESİ'NİN BİR BİREYİ OLMAK...

Kökleri Doğu Karadeniz'de olduğu söylenen, ama görülen o ki, zaman içerisinde ülke geneline yayılan, sayıları bir varsayıma göre 60 bin kimilerine göre 100 yada 150 bin olan, "soyadıyla" değil, "soy ağacı" ile de birbirlerine bağlı bulunan çok kalabalık bir aile....

İlk bakışta, böylesi kalabalık ve ülkenin değişik illerine dağılmış bulunan aile bireyleri, **"birbirlerini tanıyabilir mi..? Acaba"** diye çok makul ve mantıklı bir soru gelir aklımıza... Evet, görebildiğim ve öğrenebildiğim kadarıyla hemen yanıtlayabilirim... "Nüfusu yüzbinlerle ifade edilen Ekşioğlu ailesi'nin bireyleri büyük oranda birbirlerini tanımakta ve bu tanıma sürecini hızla sürdürülmektedir..

Birbirlerini tanımak ve dolayısıyla sıcak bir akraba birlikteliği oluşturmak için çok ilginç yöntemler geliştirdiklerini görmekteyiz. Bunların en başında kurmuş oldukları aile vakfı gelmektedir. Ekşioğlu aile Vakfı etkinlikleri kapsamında çok ilginç organizasyonlara imza atılır... Sırf aile bireylerini bir araya toplayıp, tanıştırmak ve kaynaştırmak için...

Rize'nin İkizdere ilçesinde bulunan ve mülkiyeti aileye ait olan ve de, ailenin bir simgesi durumunda bulunan **"Ovit Yaylası"** yüzbinlerce aile bireyinin adeta ortak paydası gibidir...Her yıl Ağustos ayının ikinci Pazar günü **"Ovit Yaylası"**nda yayla şenlikleri adı altında devasa bir organizasyon düzenlenir. Aile bireyleri ülkenin neresinde olursa olsunlar, bu buluşmaya katılmak için özel bir çaba sarfederler. Bana çok ilginç gelen bu

organizasyona, aileye sonradan katılmış bir birey olarak her yıl severek ve isteyerek katılmaktayım. Şenlik günü, onbinlerce aracı, ben de dahil olmak üzere yüzbinlerce insanı, 2640 rakımlı Ovit Dağı'nın zirvesine taşıyan gücün ne olduğunu merak ederdim bir zamanlar...Aileyi ve çevreyi tanıdıktan sonra, güçlü aile bağlarının getirdiği sevginin ve hasretin bir sonucu olduğunu gördüm.

"Ekşioğlu Vakfı Dergisi" adı altında yayınlanan bir aile dergisinin doğrusu, ülkemizde veya dünyada bir benzeri olup olmadığına ilişkin bir fikrim yok...Ancak, foto muhabiri, yazarı, çizeri ve editörü aynı aileden olan, içerik olarak da, aile etkinliklerini konu alan bu sıra dışı derginin, olağan üstü boyutta ilgimi çektiğini söyleyebilirim. Ayrıca, sonradan üyesi olduğum bu büyük aileyi tanımama da olabildiğince katkı sağladığını ifade edebilirim.

Yaklaşık 15 kişiden oluşan Ekşioğlu Vakfı Kadınlar Kolu'nun sadık üyelerindenim... Sezon başında hazırladığımız program doğrultusunda ev toplantıları düzenleriz. Toplantılara severek ve isteyerek katılan hanım arkadaşlarımın yada akrabalarımın çoğunluğunu, aileye sonradan katılan gelinlerin oluşturduğunu görürüz... Övünerek söyleyebilirim ki, aile vakfımızın etkinliklerine candan ve yürekten destek veren üyelerimizin sayısal çoğunluğunu zaman zaman aileye sonradan katılan gelin üyelerimiz oluşturmaktadır.

Aileye sonradan katılan gelin üyelerin, vakfı etkinliklerine daha aktif ve daha yürekten katılmalarının sırrı ve güzelliği, gelinlerden mi? Yoksa aile yapısından mı? Kaynaklandığını ayrı bir tartışma konusu olarak şimdilik rafa kaldırıp muhafaza edelim...

Ancak, şahsı görüşüm olarak şu kadarını ifade edebilirim... Tanıdığım, tanıklık ettiğim ve görebildiğim

kadarıyla aile, dışarıdan aldığı gelin üyelerini, bağrına basmakta, değer vermekte, sevgisini bölüşmekte, kendilerinden biriyim gibi güvenmekte, inanmakta ve sorumluluk vermektir. **"Doğrusu ailenin bu onurlu ve asil duruşunu şahsen takdirle karşılamaktayım"**.

Aileyi çok iyi tanıyan sevgili eşim sayesinde, aileye ilişkin ilginç bilgilere ulaşma fırsatını buldum. Karadeniz insanının yaşadığı coğrafyadan kaynaklanan "yüksek sesle konuşma" alışkanlığı elbette ki, Ekşioğlu ailesi içinde geçerlidir. Karadeniz insanının genel yapısında olup olmadığını bilmiyorum. Ancak, Ekşioğlu ailesinin genel yapısında bir **"bonkörülüğü"**, istisnaları azınlıkta olmak üzere bir özverinin, mertliğin ve cömertliğin mevcut olduğunu görebilmekteyiz.

Ekşioğlu ailesini bir aşiret gibi görmenin tamamen yanlış ve yanılgıdan ibaret olduğunu bilmek gerekir. Zira, tabiri yerinde ise, **"aile bireyleri iç işlerinde tamamen bağımsız, dış işlerinde ise, aile ilkelerine sadık kalmaya özen gösterirler."**Aile bireyleri arasındaki siyasi görüş farklılıkları aile bağlarına asla zarar vermez. Hatta, aile içinde muhafazakar yaşamı tercih edenler ile modern yaşamı tercih edenlerin kardeş-kardeş yaşadıklarına tanık olursunuz. Farklı siyasi partilerde siyaset yapan kardeşlerin iş ortağı olduklarını görürsünüz. Bu görüntü ailenin ne denli demokrat, çağdaş ve hoşgörülü olduğunu göstermektedir.

Aileye ilişkin naçizane tespitlerimi dilimin döndüğü kadar sıraladıktan sonra, **"Ekşioğlu ailesi"** nin bir bireyi olmaktan mutlu musunuz?...şeklinde, bana bir soru yönelteceğinizi hisseder gibiyim...

Yanıtlıyorum.... **"Evet çok mutluyum"...**

Gönül EKŞİ
Organizatör

OVİT'E DOĞRU...

Çok şükür bir yaza daha erişti ömrümüz. Soğuk ve yağmurlu mevsimlerin ardından sıcak bir mevsimle buluşmanın huzuru içindeyiz. Elbette ki sıkıntılarımız bir yanı ile hala sürüp gitmekte. Neticede global bir kriz yaşıyoruz. Krizin ülkemizdeki etkileri azalmaya başlasa da, hala bireysel ve kurumsal olarak olumsuzluklarını yaşadığımız bir gerçek. Yine de hayat devam ediyor. Elimizdeki imkanları azaltmak zorunda kalsak bile dengeli bir yaşam sürdürmek zorundayız.

Bu yıl bütün bu sıkıntılara rağmen Gençlik Kolları olarak gerçekten de çok güzel işlerin altına imza attık. Tüm etkinliklerin gerçekleşmesinde canla başla çalışan genç kardeşlerimize ne kadar teşekkür etsek azdır. Güzel işler yapıp ardımızda bırakmak çoğu zaman dipsiz bir kuyuya taş atmaya benzese de, biz gelecek nesiller için bu kuyunun bülbul kesileceğinden hiç şüphemiz yok. Gönülümüzde yatan, bu yolda yürürken genç arkadaşlarımızı bünyemize dahil edebilmek. Bunca yıldır edindiğimiz deneyimleri, aramıza katılacak genç arkadaşlarla paylaşarak, onların enerjileri ile Gençlik Kollarımızı güçlendirmek ve bu bayrağı daha ötelere taşıyabilmek. Genç kardeşlerimizle bir soy birliği duygusunu paylaşabilmenin yanında, gerek cemiyet hayatında gerekse iş dünyasında dayanışma gücümüzü artırarak, daha güzel etkinliklerle bir araya gelebilmek arzusunu ve özlemini duyuyoruz.

Zaman hızla akıp gidiyor, önümüzde ailemiz için çok önemli bir yayla şenliği var. Bölgemizin tanıtılması açısından da önemli bir etkiye sahip olan Ovit yaylası etkinlikleri sadece turizm faaliyeti yaratması açısından değil, bölge insanının çalışma hayatına ekonomik değer de katıyor. Böyle bir etkinliği gerçekleştirmek için iki ay öncesinden çalışmaya başladık. Amacımız her yıl daha iyi neticelere ulaşmak, ki bu ailemiz açısından olduğu kadar Ovit yaylasına çevre illerden gelen on binler içinde önemli ve değerli. Sonsuz beklentileri sınırlı imkânlarla karşılamak emin olun her kurum için çok zor ve meşakkatli bir iştir. Buna rağmen bazı çevrelerin serzenişine muhatap olmak, takdir edersiniz ki pek de sempatik durmuyor..

Çekirdek bir ailenin bile idare edilmesinde zaman zaman yaşadığımız zorluklar olduğu gibi her yıl Ovit yaylasında yapılan organizasyonlarda da her ne kadar sıfır hata riski ile çalışsak bile, bizim dışımızda gelişen ufak tefek hatalar olabiliyor. Binlerce insanın koordinasyonu, yüzlerce aracın problemsiz yerleşmesi, organizasyonun içinde yer alan sanatçı ve ekipleri, gösteri grupları gibi yine yüzlerce insanın ulaşımı ve konaklaması ve bunların iaşesinin sağlanması, Ovit yaylası için çalışan iki yüz kişilik çalışma ekibinin uğraşları neticesinde gerçekleştiriliyor. Bu çalışma ekibinin vakıf bünyesinden karşılamasının dışında; basın çalışanları, teknik ekipmanların koordinasyonu ve yönetimini sağlayan insanlar, misafirlerimizin ağırlanması ve yerleştirilmesinde gerek etkinlik günleri çalışan arkadaşlarımız gerekse otellerimiz teyakkuza geçiyor. Ovit yaylası için fiziksel emek veren insanların toplam sayısını bir süre sonra kimse kestiremediği gibi arada bazı muhterem dostlarımız bu toplamda

sonradan kendini dahil edebilmek adına uğraş verdiğini de daha önceki organizasyonlarda yaşadık. Bütün bu hal ve şerait içerisinde bilinmesi gereken yegâne şey, her şeyden önce Ovit yaylası etkinlikleri bir aile vakfı olan Ekşioğlu Vakfı etkinlikleri olup, bizlerin her şeyden önce ev sahibi olduğumuz gerçeğidir. Ve elbette ki ev sahibi olmanın bir takım sorumluluklar doğurması, bizlerin de bunu layığı ile taşıması gerekiyor.

Bir ev sahibi olarak peşin hükümlerimizi ve eleştirilerimizi bir süreliğine de olsa erteleyerek, bu kez biz neler yapabiliriz duygusu ile hareket edemez miyiz? Bir ev sahibi olarak en azından çocuklarımıza sahip çıkarak kalabalıkta kaybolmalarını önleyebilirsek, organizasyon için çalışan insanlara gereksiz yere iş çıkarmamış oluruz. Bunların dışında 8 Ağustos cumartesi gecesini Ovit yaylasında geçirecek misafirlerimiz için özellikle yaylada evi olan akrabalarımıza büyük görevler düşüyor.

Bu yıl gerçekten uluslararası bir etkinlikle bir araya geleceğiz. Ülkenin dört bir yanından insanların bir araya geleceği bu iki günün bir bayram havasında geçeceğinden hiç kuşku yok. Fakat unutmayalım ki bütün bunlar bizlerin bir arada olabilmesi için bir araçtır. Bu kez bir fark yaratalım; dinlemeye, anlamaya çalışalım.. Bazen gördüklerimizin ötesinde başka başka şeyler yaşanıyor olabilir. Bir ev sahibi olarak anlık hareket etmeden önce bir kez olsun düşünelim.. Bütün bu çalışmaların bir aile çatısı oluşturduğunu ve bu çatının ne kadar değerli olduğunu ayımsamamız için elimizdekileri yitirmeden önce lütfen bir kez olsun düşünelim..

Erdem EKŞİ
Giresun Alucra Temsilcimiz

EKŞİOĞLU AİLESİNİN TARİHİNE İLİŞKİN BİR ARAŞTIRMA...

Her zaman ailemizin kökeni hakkında bilgi sahibi olmak istemişizdir. Ben Ekşioğlu Ailesinin köklerini hep kendi kendime sorguladım. Bir seyahat esnasında kendime sorguladığım sorunun cevabına kavuşacak bilgilere kavuştum. Lefkoşe'deki yaz okuluna 1998 temmuzunda gitmek üzere Giresun'dan Metro Seyahat ile Mersin'e doğru otobüs yoluyla yapıyordum. Yanımda oturan orta boylu hoş sohbet sever yaşlı bir amca, bana sormaya başladı. Bana ismimi sorunca bende adım ve soyadımı söyledim. O zaman cebinden kimliğini çıkararak bana uzattı. Kimlikte; Hüseyin Ekşi Osmaniye /Kadirli ve diğer bilgiler yazıyordu. O zaman aramızda daha farklı bir yakınlık kaynaşma başladı. Sanki daha önceden birbirimizi tanıyor, amca yiğen gibi duygu seline ikimizde kapılmıştık. Kendisi otobüse Trabzon da polis olan oğlunu ziyaret için kadirli'den geldiğini ve memlekete gittiğini söyledi. Giresun ve Mersin arasındaki yolculuk nasıl geçmişti ikimizde hiç farkında değildik. Mersin otogarında ismarlaştık, adreslerimizi birbirimize vererek buruk bir şekilde ayrıldık. Adana yöresinin ünlü araştırmacı tarihçisi Cezmi Yurtsever'i ilk defa ondan duymuştum. Tarihçi Cezmi Yurtsever'in Ekşioğlu ailesi kökeni hakkında bilgi sahibi olduğunu ve Adana ve Kahramanmaraş yöresinde değişik soyadları adı altında Ekşioğlu olduğu bilinciyle yaşayan bir çok ailelerin olduğunu söyledi. Hüseyin Amcanın vermiş olduğu bilgilerden yola çıkarak Cezmi Yurtsever'in yayınlamış olduğu eserlere ulaştım. "Kadirli Tatarları" adlı eserinde Ekşioğlu Ailesinin kökenine kavuştum. Ekşioğlu ailesinin kökeni hakkında bir çok rivayetler söylense de, bu rivayetlerin bu kadar geniş Anadolu ve Balkan coğrafyasına yayılmış bir büyük ailenin kökeni hakkındaki gerçekliğe uygunluğu yoktur. O nedenle bu rivayetleri

burada bahsetme gereği dahi duymuyorum. Tatarların 1-Anadoluya gelişleri, 2-Anadoludaki duruşları 3-Anadolu'ya yayılışları şeklinde 3 ana madde altında incelenmesi gerekmektedir.

Cengiz Han'ın Harezamşahlar üzerine gönderdiği ordunun başında Baycu Noyan vardı. Ve bu ordunun en büyük bölümü tatar oymaklarından oluşmaktadır. Baycu. Cengiz Han'ın savaş taktiğini çok iyi bilen tecrübeli bir komutan idi. Baycu Noyan 1243 yılında Anadolu kapılarına geldi. Anadolu Selçuklu Sultanı Gıyaseddin Keyhüsrev'in ordusunu yenmesi (köse dağ Savaşı) ile beraber Moğollar ile Tatarlar Anadolu Selçukluları üzerinde 'baskı ve işgal gücü' olarak anadolunun muhtelif yerlerine dağıldılar. Bu arada Anadolu'ya bir çok tatar aşiretleri orta-asyadan Cengiz yasalarının baskılarından kurtulmak için göç etmeye başladılar. Moğol ve Tatar oymakları Sivas'tan Kütahya kadar geniş bir coğrafya dağıldılar. Moğollar ile anadoluya gelen tatar aşiretlerinin isimleri ise Alçı, Çağan, Çavdar ve Kara tatarıdır. Kara tatarın anlamı ise asıl tatar demek anlamındadır. Anadoluya gelen Moğol kabileleri zamanla müslüman Türkmen ve tatar aşiretleri arasında eridiler. Geriye sadece bu kütleden tatar ismi kalmıştır.

Moğolların Anadolu emiri Baycu Noyan Müslüman olmuş, Hülagu Han'ın Bağdat saldırısından da çok rahatsız olmuştu. Bağdattaki gelişmelerden dolayı üzüntüsünden öldü. Anadolu emiri olduğu dönemde adaleti elden bırakmayan Baycu Noyan'ın torunu SÜLEMİŞ Kağan, Moğol kumandanlarının kendi aralarındaki çatışmalardan rahatsız olmuş, Anadolu emiri ve hükümdarı olmak için İlhanlı hükümdarı Gazan Han'a karşı isyan bayrağını açtı. Yanında çoğunluğu karamanlılardan oluşan Türkmen ve Sivas yöresindeki Tatarlar vardı. Sülemiş'in kuvvetleri 60 bin kişiye ulaşmıştı. Gazan Han, kendisine dolay ile cengiz yasasına ve Moğol geleneklerine karşı gelmekle suçladığı Sülemiş Kağan üzerine kumandanlarından Mulay, Sutay ve Çoban'ı gönderdi. Sülemiş sivas'ı kuşattı. Mulay'ın gelmekte olduğu haberi alınınca Sülemiş'in yanında bulunan Karaman Türkmenleri savaştan

vazgeçerek dağlara kaçtı. Sülemiş çaresiz kalmıştı. Maraş üzerinden Mısır'a Memlük Hükümdarının yanına gitti. Sülemiş yanına Ceceoğlu ve Beytimur kumandasında çok az bir kuvvetle Akça-derbentte Moğollar ile savaştı. Beytimur öldü. Ceceoğlu kaçıp kurtuldu. Ankara yakınlarında Sülemiş Kağan yakalandı. İran'a tebrize götürüldü. Şehir meydanında işkence edilerek 27 Ağustos 1298 de öldürüldü.

Sülemiş Kağan'ın İlhanlı hükümdarı Gazan Han'a karşı isyanı ve Anadolu Türkmen ve

Tatar'dan destek alarak devlet kurmak istemesi oldukça önemli bir siyasi gelişmedir. Moğol kanı taşıyan bir kumandan olan Sülemiş, kendi atalarının yani cengiz yasalarına karşı açıkça tavır ile anadolu türklüğünden destek alarak devlet kurma mücadelesine girişmiştir. Sülemiş, en eski türkçe şahıs isimlerindendir. 'Sü' asker, sülemiş ise asker sevkeden anlamına gelir. Sülemiş Kağan soy olarak moğol olsa bile taşıdığı türkçe isimle türkleşen bir insandır. Onun islamiyeti kabul ettiği ve emri altındaki tatar aşiretlerinde müslüman olduğu düşünülürse, anadolu da moğol tahakkümüne karşı yeni sosyal, siyasal yapılanmanın gerçekleşmeye başladığını düşünebiliriz. Sülemiş'in hazin hikayesi Kadirli ve Feke yöresinde yer isimleri verilerek bugün yaşatılmaya çalışılmaktadır.

Kara Tatarlar

XIV. yüzyılın sonlarında adı geçen Moğollar'a Anadolu'da "Tatar", bazen "Muğal Tatarı" denilmekte idi. Timurlu ve diğer kaynaklarda ise bunlara "Kara Tatar" ve bazende "Kara Tatar Türkleri" adı verilir. Bu son isim, Kara Tatar'ların zamanla birçok bakımdan Türkmenleşmiş olduklarını gösterir. Ankara Savaşı'nda Osmanlı ordusunda bulundular. Osmanlı müverrihleri, savaşın kaybedilmesini "Tatar hayınlığı" ile izah ederlerse de bu isabetli bir hüküm değildir. Ewela, Osmanlı ordusundaki Tatar askerlerinin onbinden fazla olmadığı muhakkaktır. Saniyen; gerek Timur kaynaklarında, gerek başka kaynaklarda Tatar'ın hainliğinden, yani savaş esnasında Çağatay safına katıldığından bahs edilmemesi, bu geçişin mühim olmadığını ifade eder.

Bu husus ne olursa olsun, Timur Anadolu'dan dönerken Kara Tatarlar'ı Türkistan'a götürmeye karar verdi ve bu kararını tatbik etti. Tatar'lar Anadolu'dan ayrılmak ve dedelerinin yurduna dönmek istemiyorlardı. Çünkü, burada doğup büyümüşlerdi. Birçok bakımdan Türkmenleşmişlerdi. Fazla olarak; Anadolu'daki yurtlarında müreffeh bir hayat geçirmekte idiler. Onun için İran'a getirildiğinde Türkiye'ye kaçmaya çalıştılar, fakat muvaffak olamadıkları gibi, ağır bir şekilde cezalandırıldılar. Timur'un ölümünden sonra da bir kısmı yerleştirildikleri bölgeden Türkiye'ye dönmek istediler ise de, bu da önlenmedi. Kara Tatar'lardan bir çoğu da Anadolu'da kalabiliyordu. Sivas'tan Ankara bölgesine kadar yayılan ve tahrir defterlerinde "Ulu Yörük" veya "Ulu Yörük Türkleri" denilen topluluktan bir kısmının Kara Tatar kalıntısı olduğu kat'i bir şekilde anlaşılıyor. Kara Tatar'ların Anadolu'dan göçürülmesi üzerine bu bölgeler Dulkadirli Türkmenleri tarafından işgal ve iskan edildi. Bu Türkmenler Oğuz elinin Boz Ok koluna mensup olduklarından, Yozgat ve komşu yörelerde yurt tuttuktan sonrada Boz Ok adını taşımakta devam ettiler. Boz Ok adı bölgeyi değil, orada yaşayan halkı ifade diyordu. Ancak daha sonra Bozok bölge adı anlamını taşımağa başladı. Güzel hatıralardan biri olan Bozok adının değiştirilmesi geçekten pek haziirdir.

Osmanlı Beyliği en küçük, fakat İslâmî değerlere bağlılıkta en samimî olanı idi. Diğer beylikler birbirleriyle uğraşırken Osmanlılar Bizans ve Avrupa'ya karşı cihad faaliyetlerine giriştiler. Kısa zamanda önemli bir devlet haline geldiler ve dördüncü hükümdar Yıldırım Bayezid Sivas ve Tokat yörelerini "kabâil-i Tattardan (Tatar kabilelerinden) olan Kadı Burhaneddin dest-i tagallübünden" 22 sıyrıp aldı. Daha sonraları da Anadolu'da Tatar (Moğol) kabileleri vardı: "... zikrolunan Kara Tatar tıfesi Cıngıziler cınıbından (Moğollar tarafından) Selâcika'ya (Selçuklulara) nezaret etmek üzere Rum'a (Anadolu'ya) i'zam olunan (gönderilen) akvâmdan (kavimlerden) olub mürûr-ı zaman (zamanın geçmesi) ile Kayseriyye ve Sivas taraflarında hayme-nişin (çadırda oturan) olarak tavattun etmişler (yerleşmişler) idi. Yıldırım Han merhum, Sivas'ı havze-i hükûmete idhal eyledikde (Osmanlı ülkesine kattığında) bunları tekâlif-i divaniyyeden mu'af idüb (bunlardan vergi almayıp) yalnız seferler vuku'unda (olduğunda, esnasında) hidemât-ı harbiyyede istihdam kılınmakda olduklarından (savaş hizmetlerinde kullanılmakta olduklarından) gündei güne tekessür ederek (çoğalarak) kırk elli bin nüfusa balığ olmuş (ulaşmış) ve Timur-lenk Rum'a (Anadoluya) teveccüh ettikde (yöneldiğinde) bunların ruesâsını (başkanlarını), saltanat-ı Rum'u va'd ile (Ana-

dolu hükümdarlığını vadederek) hafıyyen (gizlice) celb eylediğine mebnî (kendi tarafına çektiğinden dolayı) der ceng-i ewel (savaş başladığında) taife-i merkume (bu anılan zümre) Timur askerine iltihak etmişler (katılmışlar) idi. İş bitdikden sonra Timur her ne mütâleaya mebnî ise (görüşe, düşünceye dayanarak) bunları beraber götürmeği tensib idüb (uygun bulup) lâkin rızalarıyla gitmeyecekleri malûm olduğundan asâkir-i külliyye ile (pek çok askerle) cevânib-i erba'alarını (dört taraflarını) ihâta ederek (kuşatarak) altıb gitmiştir ki, Timur'un Rum'da (Anadolu'da) olan ef'âlinin (yaptıklarının) en hayırlusu budur. Daha sonra, Yıldırım'ın oğlu Çelebi Mehmed İskilip civarında üç beş bin çadır halkı görüp bunların "Tatar sergerdelerinden Minnet Beğ'in tevabiâtı olduğu"nu öğrenince, hepsinin, Balkanlarda Filibe civarında yerleştirilmelerini emretti.

Osmanlı hükümdarı Yıldırım Beyazid ile orta asya dan gelen Timur arasında Ankara çubuk ovasında şiddetli savaş oldu. (1402) Yıldırım Beyazid'in ordusundaki kara tatar aşireti saf değiştirerek soydaşı olan Timur Han'ın ordusuna katılır. Bu katılım Yıldırım Beyazid'in savaş planlarının bozulmasına neden oldu. Yıldırım Beyazid bu savaşta Timura'a esir düşer ve üzüntüsünden ölür. Timur bir müddet anadoluyu dolaştı. 1404 yılı mayıs ayında ani bir karar ile beraberinde kara tatar aşiretinide semerkanta götürmek ister. Bu istek, kara tatarlar arasında büyük üzüntüye ve isyana neden olur. Sayıları 30 bin çadırı bulan kara tatar aşiretini bir yay misali çembere alarak zorla Anadolu dan görüldü. Timur'un tatar sürgünü acı sonuçlar doğurdu. Azerbeycan üzerinden Mazenderan'a getirilen tatarlar, Firuzgah Kalesinin geçirilmesi esnasında aniden isyan kararı aldılar. Kaçmak, geriye anadoluya gelmek istiyorlardı. Elebaşları yakalandı ve 3000 e yakını öldürüldü. Timur orta asya götürmek istediği tatarları Harezm Bölgesine yerleştirdi. Özbek Hanlığının kurulmasında ileriki yıllarda görev alacaklar. Timur'un Anadolu dan tatar göçürmesi olayı, Anadolu'nun tatarlardan temizlenmesi ile sonuçlandı. Timur dan 'kaçak-göçek tatarlar', toros dağlarına ve vadilerine sığındılar. Kayseri ve Maraş yöresi dağlarına gelenler ıssız vadilere sığındılar.

Timur'un ordusundan kaçan Topal (Tor) Tatar'dan kadirli yöresinde bahsedilmektedir. Bahsi geçen topal tatar kayseri'nin Elmalı bölgesinin ZORKUN YAYLASI'na sığınarak uzun yıllar bu yaylakta yaşamışlardır. Yaşadıkları bu bölge topal tatar aşiretinin uzun yıllar ERGENEKON'u olacaktı. Sarp, kuş uçup kervan geçmez bu yerleşim yerinde topal tatar aşireti hem Timur Han'ın hisminden hemde Yıldırım Beyazid'in evlatlarının hesap korusundan uzun yıllar Kayseri_Elmalısının

Oluk_önü, Zorgun Yaylasının geçit vermez sarı çam ormanları ile kaplı vadilerinde yaşayarak çoğalırlar. Bu bölgede yetişen "sumak otu" tatarların aşısı olmuştur. Sumak ekşi olması nedeniyle bir süre sonra bu aşirete 'Ekşioğlu' denilmeye başlanır. Nüfusun artması ve vadinin yetersiz kalması topal tatar (ekşioğlu) oymağını yurt edindikleri topraklardan çıkmalarına; andırın, kadirli ve kozan yöresine doğru yayılmalarına neden olacaktı. Dulkadiroğulları beyliğinde önemli görevler üstlenmişlerdir. Yavuz Sultan Selim Han'ın Dulkadiroğlu beyliğini, Osmanlı Devletine katması ile beraber Ekşioğlu ailesinin bir bölümünü mevcut yaşam koşullarını andıran anadolunun ve balkanların başka bölgelerine yerleştirmiştir. Rize nin İkizdere ve Ardeşen bölgelerinin Türkleşmesine katkı sağlaması için Ekşioğlu ailesinden aileler iskan edilmiştir. Hatta Fatih Sultan Mehmet Han'ın Ordusunun Trabzon Fethine(1461)katılan Ekşioğlu ailesinden askerlerin olduğuna dair belgelerde bulunmaktadır.Tabiki Fatih dönemine ait belgelerde Dulkadiroğulları Beyliği olan ilişkilerin derinlemesine incelenmesi gereklidir.Bugün Adana Kadirli, Kozan, Saimbeyli- Antalya Feke yöresi- Mersin Silifke-Kahramanmaraş Andırın-Malatya Darende, Doğanşehir ve Pötürge-Erzincan Kemaliye, İliç-Kastamonu Taşköprü- Rize İkizdere, Ardeşen- Trabzon Dernek pazarı-Giresun Alucra, Keşap-Ordu Mesudiye- Sivas Kangal- Erzurum İspir, Aşkale ve daha bir çok ismini sayamadığımız yerleşim yerlerinde(ilçelerde) çok eski tarihlere dayanan Ekşioğlu ailesinin yerleşimlerini ve bulundukları yerde köklerinin olduklarını görebiliriz.Her ne kadar değişik soyadları taşıyan aileler olsa da Ekşioğlu oldukları bilincini yitirmeden bulundukları coğrafyanın kültürüne bağlı olarak yaşamlarını sürdürmektedirler.Bugün Anadolu da ve Balkanlarda 40 bin kişiye ulaşmış bulunan Ekşioğlu ailesinin gerçeği Topal(tor) Tatar'a dayanmaktadır.

Ekşioğlu Vakfına burada Ekşioğlunun köklerini araştırmasında büyük görev düşmektedir.Ekşioğlu Ailesinin tarihçesini ve tarihin tozlu sayfalarında yer alan EKŞİ-OĞLU GERÇEĞİ'ni gün ışığına çıkarmak Ekşioğlu Vakfının asli görevidir.Gelecek günlerin Ülkemize ve Ekşioğlu ailesine birlik, beraberlik, kardeşlik ve esenlikler getirmesini temenni ederim.

Kaynaklar:

- 1)Kadirli Tatarları-Cezmi Yurtsever**
- 2)Kara Tatarlar-Prof.Dr Faruk Sümer**
- 3)Tatarlar- Prof.Dr Mehmet Maksut**
- 4)Hacı Bektaş Veli- Ali Yüksel**
- 5)Müntaz Safi, Osman Çödek ve Hüseyin Ekşi**

Kadem EKŞİ
Jeofizik Mühendisi-İşadamı
İkizdere Derneği Başkanı

Doğu Karadeniz'in birçok bölgesinde özellikle de Rize İkizdere vadisinde "enerji üretmek" üzere birçok HES projesi planlanmıştır. Ancak bölgenin doğal zenginlikleri ayrıntılarıyla göz önüne alınmadan bu projelerin bir kısmının hayata geçirilmek üzere inşaatlarına başlanmasıyla ortaya çeşitli sorunlar çıkmıştır. Rize ili İkizdere İlçesi içerisinde geçen İkizdere Deresi üzerinde kurulması planlanan Hidroelektrik santralleri ile ilgili olarak ortaya çıkan enerji-çevre etkileşimi tartışılmaktadır.

Günümüzde enerji, Türkiye'de ve dünya genelinde en önemli, en stratejik, en hayati meselelerin başında gelmektedir. Son yıllarda bir yandan enerji ile ilgili tüm meselelerin önemi gittikçe artarken çevrenin, yeşilin, suyun ve doğanın önemi de katlanarak artmaktadır. Yıllar öncesinin petrol ve doğalgaz üzerine kurulan teorileri yakın zamanda su ve su kaynakları üzerinde yoğunlaşmıştır. Su kaynaklarının bu kadar önem kazandığı günümüzde ülkemizin sürdürülebilir kalkınma hedefleri çerçevesinde yerli ve yenilenebilir kaynaklardan elektrik üretiminde mümkün mertebe yararlanılması planlanmaktadır. Bu çerçevede Doğu Karadeniz vadilerinden Rize'de yaklaşık 67 HES planlanmış olup bunlardan bir kısmının inşasının başlatılması ve ÇED'leriyle ilgili meselelerin kamuoyuna yansımalarıyla ortaya enerji-çevre etkileşimi ile ilgili olarak bölgedeki tüm ilgi gruplarını kapsayan önemli sosyo-ekonomik sorunlar ortaya çıkmıştır.

İkizdere, Rize'nin toprak bakımından en büyük ilçesidir. Rize ilinde büyük bir akarsu olmamasına rağmen doğudan batıya doğru irili ufaklı bir çok akarsu mevcuttur. Bu akarsuların başlıcaları Fındıklı, Fırtına, Hemsin, Çayeli, Taşlıdere ve İyidere'dir. Rize ilinde akarsuların uzun olanı 78.4 km ile İkizdere (İyidere)'dir ve akarsuyun havza genişliği 1.047,4. km²'dir. İkizdere deresi ve kolları Doğu Karadeniz bölgesinde bakır kalmış, yaban hayatı korumuş, sürdürülebilir hayatı devam ettirebilen son havzalardan biridir. Bölgemiz ekolojik turizm açısından son derece yüksek bir potansiyele sahiptir. İlçemiz turistik özellikleri itibarıyla bakır sayılabilecek bir doğaya sahip olmakla birlikte keşfedilmemiş nice güzellik ve özelliklere de sahiptir. Akarsuları, yaylaları, buzul gölleri, flora ve faunası, ilkapası, dağ horozu, balı, vadileri ve termal suyu bunlardan sadece bir kağıdır. Yörenin bu özellikleri göz önünde bulundurularak yayla turizmi, dağcılık, termal turizm, rafting, kuş gözlemciliği, kış turizmi, yamaç paraşütü, doğa, manzara ve macera turizmi gibi alanların geliştirilip tanıtılması ülkemizin ve yöre insanının lehine olacaktır.

Dünyanın en önemli 200 vadisinden birisi olan İkizdere vadisi bu güzelliğini, bu yeşilliğini,

ÇEVREMİZ ve DOĞAMIZ...

binlerce tür bitki ve canlı türü barındırmasını yüzyıllardır gürül gürül akan derelerine borçludur. Yeşilin her tonunun nakış gibi işlendiği binlerce tür bitki ve canlıların bulunduğu, yüzyıllardır akan dereleri ile bir dünya cenneti olan İkizdere Vadisinde küresel ısınma tartışmalarının yaşandığı bu günlerde yapılacak baraj ve regülatör çalışmaları gibi olumsuzluklar yöreye telafisi imkânsız darbeler vuracaktır.

İkizdere vadisi çeşitli jeolojik özelliklerinin bir araya geldiği yükseklik farklılıklarının geniş bir çeşitlilik gösterdiği ve farklı iklim şartlarına sahip olan eko-coğrafya, bir çok endemik ve dar yayışlı bitki, kuş, memeli, sürüngen ve çift yashamlı, içsu balığı, kelebek, kızböceği türlerine ev sahipliği yapar.

Kısaca İkizdere Vadisi, birçok endemik bitki türü ve canlı bulunmaktadır. Bir çok Mutlak koruma altındaki canlı ve bitki türü vademizde yaşamaktadır. 19 adet HES'in yapılması durumunda bu canlı ve bitki türlerinin yaşam alanları daralacak ve yok olmaları kaçınılmaz hale gelecektir. Bu durum ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler nezdinde zor durumda kalmamıza sebep olacaktır.

Yukarıdaki bilgilerden de anlaşılacağı gibi İkizdere vadisi birçok endemik bitki türü ve canlıları bünyesinde barındırmaktadır. Bu kadar çok bitki ve canlı türünü barındırdığı için de dünyanın en önemli 200 ekolojik bölgesinden birisi olmuştur. Bu vadiye bu çeşitliliği ve güzelliği veren de yüzyıllardır gürül gürül akan dereleridir. Vadimizden suyu çalarak bu ekosistemin yok edilmesi yöre halkı tarafından kabul edilmemektedir.

Fırtına vadisi doğal koruma alanı ilan edilerek ve Danıştay kararıyla suyu çalan ve tünellere akıtan nehir tipi hidroelektrik santral projelerinden kurtarılmıştır. Fırtına vadisi ile eş değer olan hatta barındırdığı bitki ve canlı varlığı açısından daha zengin olan İkizdere vadisi üzerinde 19 adet nehir tipi hidroelektrik santrali yapılmak istenmesine bir anlam verememekteyiz.

Tüm bu yatırımlar bölgenin ekolojik yapısını ve sosyal yapısını altüst etmeye hazırdır. Vadimizi baştan aşağı dolduracak olan bu 19 adet kanal tipi hidroelektrik santral projeleri vadinin can damarı olan derelerin kurumasına sebep olacak ve yemyeşil olan bitki örtüsünü de aşağıdan yukarıya doğru sarartmaya başlatacak, dere yatağındaki su dağların içerisinde yapılacak kanallara alınacağından içerisinde atardamarı dereler kuruyacak, kırmızı pullu alabalığımız yok olacak ve diğer sucul yaşam sona erecek, vademizdeki ekolojik denge alt-üst olacak, balın kalitesi değişecek, yüksek gerilim hatları vademizi kanser vadisine dönüştürecek, binlerce ağacın kesilmesi ve patlatmalarla erozyon ve sel felaketleri kaçınılmaz hale gelecek ve vademizdeki turizm hareketi son bulacaktır. Suyun ekolojik, sosyal ve kültürel yapının temeli olduğu bu bölgede derenin rejiminin değiştirilmesi, kanal tipi ve baraj tipi hidroelektrik santral projeleri, biz İkizdere halkı tarafından kesinlikle kabul edilmemektedir.

Hiç kuşkusuz çevre ve enerji birlikte sürdürülebilir bir ikili olabilirler. Bunun örnekleri Avrupa ve Amerika'da fazlasıyla mevcuttur. Ancak bu tür projeler, bu ülkelerde geliştirilirken belirli standartlara ve yönetmeliklere bağlanmıştır. Kanunlarla da korunmaktadır. Bunun neticesinde havza planlaması yapılarak inşa edilen

santraller ile doğa iç içe barışık bir düzenle yaşayabilmekte, su potansiyeli de bu şekilde korunabilmektedir.

Ülkemizde ise durum hiç de iç açıcı değildir. Uyduruk, hiçbir küresel değerlerle bağdaşmayan ÇED raporları ile desteklenmeye çalışılmış projeler ile İkizdere vadisinde yapılacak hidroelektrik santrallerin ülke ekonomisine ve bölge halkına ciddi hiçbir katkısı olmayacaktır.

Bu tür santral projeleri istihdam sağladığı için vadi çevresindeki köylerde yaşayan insanlara en ufak bir katkısı da olmayacaktır. Bilakis sağlığa, çevreye, canlılara zararlı ve yörenin turizmini baltalayarak insanların gelecek yıllardaki gelirlerini de ellerinden alacaktır. Kısacası bu 19 adet REG ve HES'in ne ülkemize ne de bölgemize ciddi bir katkısı olmayacaktır. Vadide üretilen elektrik enerjisinin Türkiye toplam elektrik üretimine oranı her yıl binde iki ile binde üç oranında azalacaktır, fakat bölgemizin turizm değeri ise on yılda 100 kat artacaktır. Biz vademizin ve yörenin turizm yatırımlarıyla kalkınacağına inanmaktayız. Turizm gelirlerinin ülke ekonomisine katkısı gelecek on yılda santrallerden kat kat daha fazla olacaktır kesindir.

Yöre halkı, yerel ilgi grupları ve STK'lar Türkiye'nin sürdürülebilir kalkınma hedefleri çerçevesinde su kaynaklarımızdan elektrik enerjisi üretimine asla karşı değildir. Ancak özel enerji şirketlerinin bu akarsular konusunda bilimsel ve teknik araştırmaları, risk-yarar muhasebesini tam kapsamıyla yapmadan en fazla enerjiyi üretme ve en fazla kazancı elde etme kriteri altında dünyanın en güzel vadilerinden olan İkizdere, Fırtına, Hemsin, Fındıklı ve diğerlerinin tahribatına, bu eşsiz ekosistemin hasar görmesine izin vermeyeceklerini tepkileriyle göstermektedir.

Rize İdare Mahkemesi 2008/536 Esas No'lu kararı ile yapılması planlanan Dereköy Regülatörü ve Demirkapı Hes Projesinin ÇED Olumlu kararının yürütmesini durdurmuştur. Bu iptallerin ardından İkizdere Derneği öncülüğünde tüm İkizderelilerin devletimizden, gelecekle ilgili kaygıları sonlandırmak adına HES Projeleri ve diğer sorunlara yönelik beklentileri bulunmaktadır.

Bölgede yeni, dinamik, katılımcı enerji-çevre politikaları geliştirmek gerekmektedir.

Yöre halkı enerji ve çevre politikalarının oluşturulmasında, uygulamasında kadar olan tüm safhalarda şeffaflık ilkesinin benimsenmesinde ve halkın yörenin hayatı meselelerinde kararlara katılımında ısrarlıdır.

Yörede özellikle çay, fındık, mısır başta olmak üzere tarım ürünlerinin ekonomiye kazandırılmasında büyük pay sahibi olan kadınların kararlara katılımı teşvik edilmelidir.

Ülkemizin kalkınmasında ortak amaç ve hedefler doğrultusunda devlet sektörü, özel şirketler ve STK'lar arasında dengeli bir iletişim ve işbirliği sağlanması enerji-çevre politikalarının oluşturulmasında kritik öneme sahiptir.

Bölgenin tüm değerli doğal varlıklarını sürdürülebilir kalkınma prensipleri çerçevesinde asla taviz verilmeden korunmalıdır.

Havza yönetimi planları yapılmadan, çevresel etkileri kısa, orta ve uzun vadede değerlendirilmeden enerji santrali kurma planları yapılmamalı ve İkizdere'yi yok eden bu projeler iptal edilmelidir.

Yakup EKŞİ
Vakıf Koordinatörü
Eğitimci

SİZE DOYUM OLMAZ...

17 Ekim 2002 tarihinde başladığım, Ekşioğlu Vakfı İşletme Müdürlüğü, Koordinatörlüğü, Ekşioğlu Vakfı Dergisi'nin yapımcılığı görevlerimden kendi istek ve arzum ile, 2009 Yayla Şenlikleri sonrası ayrılacağım.

Ayrılma nedenim, ilerleyen yaşım nedeniyle, yapılması gereken hizmetlerin altından gereği gibi kalkamayaçağıma dair endişelerimden kaynaklanmaktadır.

Takdir edersiniz ki, belli bir yaştan sonra, 80 sahifelik bir aile dergisinin hem foto muhabiri olmak, hem yazarı olmak, hem çizeri olmak, hem grafikeri olmak, tüm bunların yanında 18 yıllık bir vakfın idare işlemlerini yürütmek çok basit olmasa gerek... Ama ben bunları sekiz yıl boyunca, okuyucu kitlemin ve aileminde nabzını tutarak çok isteyerek ve çok severek yaptım.

Elinizim altındaki 36. sayı dergimiz dahil olmak üzere 21 sayı dergiye hasbel kader imzamız bulundu. Dergimiz profesyonel bir ticari dergi olsaydı, belki de, yapımında bu denli zorlanmalar yaşanmazdı... Zira, beğenen alır ve okur, beğenmeyen ise almazdı... Ekşioğlu Vakfı Dergisi, amatörce hazırlanan bir aile dergisidir. Okuyucu kitlesi bellidir. Okuyan herkes bu dergide kendinden bir şeyler bulmalıdır. Aksi halde dergi, kötü bir dergi damgasını yeme tehlikesiyle burun buruna gelir.

Dergimiz içerik olarak hazırlanırken tüm bu dengelerin korunmasına titizlikle dikkat ettim. Tüm bu hassasiyetlere karşın binlerce övgülerin

yanında olumsuz eleştirilere de muhatap oldum. Yayında tarafsızlığımı korumak için tüm becerilerimi sergiledim...Dergiye konu olan tüm yazı ve görüntülerle hiç kimseyi üzmemek ve kırmamak için yoğun bir hassasiyetin içinde oldum.

Vakıf Meclisimiz ve Yönetim Kurulumuzca belirlenen yayın politikası dışına çıkmamak için yoğun bir çaba sarf ettim. Turizme kapı aralayan yörelerimizin tanıtılması, bölgesel ve yöresel etkinliklerin duyurulması, iş adamlarımızı tanıtmaya, başarı grafiklerini göstermeye ve dolayısıyla onları motive etmeye yönelik tanıtım bilgilerinin verilmesi, yayın stratejimizin omurgasını oluşturdu.

Vakıftaki sekiz yıllık hizmet sürem, dört yılını Vakfımızın yedinci Başkanı sayın İsmail Hakkı Ekşi döneminde, diğer dört yılını ise Vakfımızın sekizinci Başkanı Sayın Ali Ekşi ile geçirdim. Her iki başkanımın da görmüş olduğum anlayışı, saygı ve sevgiyi ömrümün en değerli anısı olarak hafızamın en mümtaz bir köşesinde muhafaza edeceğim...

Son olarak, görevden ayrılma isteğimi anlayışla kabul eden sayın Başkanım Ali Ekşi'ye ayrıca teşekkür borcum vardır. 8.Başkan sayın Ali EKŞİ'nin dört yıllık Yönetim Kurulu Başkanlığı döneminde vakfı ve dolayısıyla ailesi için göstermiş olduğu özveriye, performansını ve üstün başarısını her türlü takdirin üstünde görmekteyim. Bu nedenle de, kendim ve mensubu bulunduğum ailem adına kendilerine teşekkür borcum vardır.

Yönetim Kurulumuzda görev alan değerli kardeşlerimin her birinden

yoğun bir anlayış sevgi ve saygı gördüm.

Vakfımızı temsilen merkezden uzak muhitlerde bulunan temsilcilerimiz ile, sevgi ve saygıya dayalı çok samimi hizmet ilişkilerimiz oldu.

Gençlik Kolu'nda görev alan pırl pırl yavrularımızı, gençlerimizi tanıma fırsatı buldum. Gerek etkinlikler kapsamında, gerekse günlük yaşamda, her bulduğumuzda onlardan sıcak, samimi ve sınırsız bir saygı gördüm. Onları da sınırsız sevdim...

Zihinleri, **"Ekşioğlu Vakfı'na daha etkin hizmeti nasıl verebiliriz"** sorularına yanıt aramakla dolu, Kadınlar Kolumuz'un değerli üyeleri hanım kardeşlerimin yürekten çabalarına tanık oldum.

Vakıf Merkezinde mesai arkadaşı olarak birlikte çalıştığımız vakıf sekreteri sevgili kızım Hülya Ekşi ve sevgili kızım Ayça Ekşi ile, 32 yıl yaşadığım hiyerarşik düzeni unutmuşcasına, **"huysuz bir baba ve sevimli kızları"** adlı senaryoyu oynadık zaman zaman... Ben onları fırçaladıkça, onlar bana kahvaltı masası hazırladı....

Yukarıda sıraladığım ve Vakıf sayesinde tanıdığım, birlikte çalıştığım, ve kendilerinden çok büyük saygı ve anlayış gördüğüm mesai arkadaşlarıma vakıf organlarında görev alan akrabalarıma, kardeşlerime, ağabeylerime vefa borcumu sadece bir teşekkürle geçiştirmek durumundayım..

Bu sayfalarda değil ama, günlük yaşamda yeniden bir araya gelmek görüşmek umut ve dileğiyle.

Hoşça kalın...Size doyum olmaz...

ÜMRANIYE “TIAB TESİSLERİ” BÖYLE ÇOŞKU GÖRMEDİ...

Vakfımızın Geleneksel 5. Bahar Şenliği, 7 Haziran 2009 günü İstanbul, Ümraniye’deki “TIAB TESİSLERİ” nde gerçekleştirildi. İstanbul ve çevresinde ikamet etmekte olan yüzlerce komşu, dost ve akrabalarımızın akınına uğrayan şenlik alanında coşkulu anlar yaşandı.

Uzun süreden beri görüşme olanağı bulamayan eski komşular, dostlar ve akrabalar bir araya gelerek stres atıp hasret giderdiler.

Vakıf Başkanımız Sayın Ali Ekşi Katılımcılara Hitaben bir Konuşma Yaptı...

7 Haziran 2009 günü saat 10 dan itibaren İstanbul, Ümraniye’deki Tiab Tesislerini akın akın dolduran komşularımız, dostlarımız ve akrabalarımız. Kelimenin tam anlamıyla coşkulu bir gün yaşadılar.

Katılımcılar arasındaki bayan, genç ve çocukların çoğunlukta olması, hiç kuşkusuz Yönetim Kurulumuzu fazlasıyla mutlu etmiştir. Zira bu tür etkinliklerde tüm amacımız birbirine yabancılaşmakta olan gençlerimizi bir araya toplayıp kaynaştırmaktır.

Vakıf Başkanımız sayın Ali Ekşi katılımcılara hitaben yapmış olduğu konuşmalarında, organizasyona gençlerimizin, çocuklarımızın ve hanım kardeşlerimizin yoğun ilgi göstermiş olmalarından duyduğu memnuniyeti özellikle ifade ederek tüm katılımcılara mutlu bir gün dileğinde bulundu.

9 Ağustos 2009 Ovit Yaylası Şenliklerinde de aynı katılımın sağlanması için uyarıda bulunan sayın Ekşi, gençlere ve hanım kardeşlerimize takdir ve teşekkürlerini ifade etti.

Parlamentodaki yoğun çalışma temposundan zaman ayırarak Vakfımızın tüm organizasyonlarına katılmaya özel bir özen gösteren değerli akrabamız İstanbul Milletvekili sayın Nusret BAYRAKTAR, bu kez de bizleri yalnız bırakmadı. Eşiyle birlikte Bahar Şenliğimizi onurlandıran sayın Bayraktara bir kez daha takdir ve teşekkürlerimizi iletiyor, kendilerini şimdiden Ovit Yaylası Şenliklerimize davet ediyoruz..

Sayın Nusret Bayraktar katılımcılara hitaben bir konuşma yaptı...

İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz 5. Bahar Şenliğini 9 Ağustos 2009 "Ovit Yaylası" Şenliklerinin bir provası olarak nitelendiren sayın Bayraktar, memnuniyetini ve mutluluğunu dile getirdi.

Aile toplantılarına katılmanın mutluluk verici olduğunu ifade eden sayın Bayraktar, ailemizi bir araya getirmeye yönelik organizasyonları gerçekleştiren Vakıf Yöneticilerine de teşekkür etti.

Sayın Bayraktar'ın, Genel Kurullarımız dahil olmak üzere Vakfımızın tüm etkinliklerine mazeretsiz olarak katılması, Yönetim Kurulumuz başta olmak üzere tüm aile bireylerimizi mutlu etmektedir.

Değerli akrabamıza bu duyarlılığından ötürü vakfımız ve dergimiz adına teşekkürlerimizi yineliyoruz.

ŞENLİK ALANLARI EĞLENCE ve HASRET GİDERME YERLERİDİR...

Şenliklere katılan yüzlerce akrabamız, el ele tutuşarak oluşturdukları sevgi çemberinde horon oynayıp stres attılar. TIAB Tesisleri, en uzun "Horon halkası"nı ağırlayarak bir ilke imza attı. Uzun süreden beri, hatta uzun yıllardan beri görüşme olanağı bulamayan akraba bireyleri el ele, omuz omuza horon oynadılar, hasret giderdiler...

Karadeniz insanının sosyal yaşamında horon, olmazsa olmazlarından! Gülerken de horon, ağlarken de horon... kemençe sesinin duyulduğu yerde, elem ve kederler bir an için rafa kaldırılır..

Karadeniz insanının asabi mizacını bir anda pozitif dönüştüren adeta bir emniyet si-bobudur kemençe ve horon...

Bu nedenle ki, şenlik denince akla ilk gelen şey "horon" ve "Kemençe"dir.

Şenliklerin baş aktörü, KEMENÇE ve TULUM...

Şenliklerden çok, şenlik alanlarında yaşadığımız duyguları çok önemseriz...

Şenlik alanlarımız İstanbul'da, biz İstanbul'da olsak da, kemençe eşliğinde sıkıca el tutuşup, horon zincirini oluşturduğumuzda, kendimizi köylerimizde, yaylalarımızda, köklerimizde bulunduğumuz yörenimizde görürüz adeta... Sıla hasretini figürlerimize yansıtır, karşılıklı mimiklerimizle memleket anılarımızı yenileriz horon halkalarında...Sıf bakışlarımızla çok şeyler anlatırız birbirimize...

Sevgili dostlar, şenlik budur ve bunun içindir zaten... Sıla, komşu, dost ve akraba hasreti yaşamayanlar için bu tür şenlikler anlamsız gelir belki... Ama onun anlam ve önemini, büyük kentlerde yaşayan, bir eli yağda bir eli balda gibi gözükken, ama yüreği hasretle kavrulan gurbetçiye sorun bir kez de...Kendisini bir an, köyünde yaylasında ve yöresinde hissedebilmek için nelere katlanmaz...?

Anı konmuş bir çiçek gördüğümüzde, denizin dalga seslerini bir şelaleye benzettiğimizde kuş seslerini işittiğimizde memleketimizi anımsarız hep...

Istanbul'un değişik ve uzak semtlerinden akın akın gelerek TIAB Tesislerini dolduran akrabalarımız, program öncesi üçlü beşli gruplar halinde buluşarak hasret giderdiler. Memleket yıllarında, günde birkaç kez görüşme imkanı bulan komşu ve akrabalar, büyük kentlerin yoğun iş ve trafik karmaşasında birbirlerinden uzaklaşınca, hiç kuşkusuz yoğun bir hasret fırtınası oluşur yüreklerinde...

Bu buluşmalara değer biçmek çok zor...

Istanbul şenliklerine katılma arifelerini, çocukluk yıllarımızdaki Ramazan ve Kurban Bayramları arifelerine benzetiriz hep... Tabii ki, köylerimizdeki bayram arifelerine...

Sabırsızlıkla beklerdik bayram sabahını... En yeni giysilerimizle bayrama **"merhaba"** demeyi ipe çekerdik.

Her gün gördüğümüz büyüklerimizle, **"bayramın mübarek olsun"** diyerek bayramlaşmak için sıraya dizilirdik mahalle arkadaşlarımızla...

Bayram namazının tamamlanması ve cami meydanından büyüklerimizin ayrılmasıyla birlikte, mahallenin çıkış yollarını tutardık adeta...Gelene geçene **"Bayramınız mübarek olsun"** diyebilmemiz için...

Köylerimizde en önemli bayram ikramı olan ve hemen hemen her evde birkaç tepsi yapılan baklava ikramlarının peşine düşerdik öğleye yakın saatlerde... Uğradığımız her evde bir tabak baklava yemeği görev sayardık...

Bu benzetmeye biraz zorlama varmış gibi görmeyin. İstanbul'daki Şenliklerimiz, çocukluk yıllarımızın bayramlarını anımsatıyor sanki...

Evlerden getirilen piknik nevaleleri, piknik masalarının üzerine yerleştirildiğinde, o masalara uğrayıp, tek tek yiyeceklerin tadına bakmak bana eski bayramları çağrıştırıyor sanki...

Aile bireylerimizi buluşturup kaynaştırmaya yönelik organizasyonlara imza atan, Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı sayın Ali Ekşi başta olmak üzere tüm Yönetim Kurulu üyeleri hiç kuşkusuz mutlu görüntüler karşısında haklı bir gurur yaşarlar...

7 Haziran 2009, İstanbul, Geleneksel 5. Bahar Şenliği Organizasyonumuz onlardan biri...

Değerli akrabamız ve Rize Temsilcimiz sevgili Adil Ekşioğlu, Karadeniz'in öbür ucundan kalkıp, kilometrelerce yol kat ederek bu çökümüze ortak oldu.

Katkı, paylaşım, özveri ve sorumluluk budur işte... İstanbul ve çevresinde ikamet edip, Ekşioğlu ailesinin şahsına münhasır olarak addedilen İstanbul Bahar Şenliğimize icabet etmeyen değerli akrabalarımıza sevgili Adil Ekşioğlu'nun bu konuda bir serzenişi var...

" Bu şenlik alanına onbin Ekşioğlu olmalıydı"...

Karadeniz'in öbür ucundan, RİZE'den gelen vardı bahar şenliğimize...

*Bu görüntüleri ne kadar çok
özlediğimizi, bakışlarımız
ele vermiyor mu...?
En gencimizden, en yaşlımıza
kadar herkesin
gözlerinde bir ışık yüzlerinde
bir gülücük...
İstanbul Bahar Şenliğimizin de
amacı bu değil mi...?*

Bu görüntüleri kameralarımıza kaydederken, ailenin bir bireyi olarak sevinçle hüznü birlikte yaşadığımızı söyleyebiliriz.. Neden mi..?

İstanbul'da aylardan Haziran, bir Pazar günü haftanın yorgunluğunu o gün dinlenerek atmanın yerine, sabahın ilk ışıklarıyla kalkmak Gebze'den Zeytinburnu'ndan, Taşdelen'den, Kurtköy'den, Tuzla'dan ve daha adını sayamadığımız uzak semtlerden akın akın Ümraniye'deki TIAB Tesislerini doldurmak... İstanbul trafiğinin aman vermeyen karmaşasına karşın...

Hiç kuşkusuz bu bir hasretin ve özlemin ifadesidir. Uzun yıllar memleketimizde, köylerimizde kapı komşu olduğumuz akrabalarımıza, dost ve komşularımıza olan hasret ve özlemin ifadesidir.

Bu buluşmada ilk kez görüşme olanağı bulan amca çocukları, kuzenler, teyze kızları, Köy yıllarında patika yollardan birlikte kaydırak kaydıran çocukluk arkadaşları, yayla düzlerinde **arakesme oyunu** oynayan orta yaşlılar ve daha bir çok ortak anıların kahramanları akraba çocukları... Yıllar sonra, Ekşi-oğlu Vakfı Geleneksel 5. Bahar Şenliğinde yeniden bir araya geldiler.

Görüntüdekilerin gözlerindeki ışık, yüzlerindeki gülücük, işte ondan...

İstanbul'daki Bahar Şenliğimiz sürdükçe, inanıyoruz ki, gençlerimizin yabancılaşmalarına çok önemli bir engel oluşturmuş olacağız.

Çıkarsız komşuluk ilişkilerinin giderek zayıfladığı, sıcak diyalog ve dostlukların çıkarlar üzerine oturtulduğu, özellikle büyük kentlerdeki insanların sitresli bir yaşamla boğuşmak zorunda olduğu bir dönemde aile olarak bizler, sıcak bir buluşma zemini oluşturabiliyorsak, ne mutlu bize...

1999 depremi, ardından küresel ısınma, ardından küresel ekonomik kriz ve benzeri olumsuzluklar, hiç kuşkusuz insanlarımızın ruhsal yapısını olumsuz etkiledi.

Bu olumsuzluk büyük kentlerde kendisini daha net hissettirdiği bir gerçek...

Ekonomik koşullar, çıkar ilişkileri yüzlerce dost ve akraba bireylerin kırgınlıklarına neden olmaktadır.

Ekonomik nedenlerle, kardeşler arasında yaşanan küskünlükler, kırgınlıklar adeta sosyolojik bir boyut kazanır hale geldi. Bu hassas geçiş döneminde Sivil Toplum Kuruluşlara önemli görevler düşmektedir. Vakıfların ve Derneklerin organize edecekleri çeşitli etkinlikler aracılığı ile küskün ve kırgın olan yakın akraba, komşu, dost ve kardeşleri bir araya getirerek onların yeniden barışmalarını sağlayacak stratejiler geliştirmelidirler.

Ailemiz içinde, saygı ve sevgi çerçevesinde, kuşaklar arası buluşma ve tanışmalara öncelik vermemiz gerekmektedir. İşte, bahar şenliklerimiz ardından gelecek yayla şenliklerimiz bu amaca yönelik bulunmaktadır.

Gençlik Kolu Başkanımız sayın Av. Umut EKŞİ'nin kısa bir konuşması

5 Bahar Şenliğimizin organizatörlüğünü yapan Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolunun sayın başkanı Av. Umut Ekşi katılımcılara hitaben kısa bir konuşma yaptı.

Gençlik Kolundan sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi sayın Resul Ekşi'nin önderliğinde, Gençlik kolu olarak, bu organizasyonun sadece organizatörlüğünü yaptıklarını ifade eden sayın Ekşi tüm katılımcılara ve organizasyonda görev alan gençlere teşekkür etti.

Yöresel Sanatçı ELİFCE coşturdu..

Karadeniz'in zarif ve güzel sanatçılarından, son zamanlarda yıldızı parlayan "ELİFCE" ilk sahne alanlar arasındaydı

Karadeniz'in yanık ezgileri ile programına başlayan sanatçımız, ilerleyen süreç içerisinde, kemence eşliğinde Karadeniz'in kıvrak türküleri ile gençleri horona kaldırdı.

Horon zinciri, Elifçe'nin türküleri eşliğinde saatlerce sürdü. Yöresel türkülerin dışında, Anadolu'nun çeşitli yörelerinden türkülerle de programını süsleyen Elifçe, katılımcılara coşkulu anlar yaşattı.

Yöresel Sanatçı Kemal Yılmaz Muhteşemdi..

Müzik sektöründe isminden söz ettirmeyi başaran Yöresel sanatçılarımızdan "KEMAL YILMAZ" kardeşimiz 5. Bahar Şenliğimizde gerçekten muhteşem bir performans gösterdi. Ünlü sanatçı İsmail TÜRÜT'ün ses rengini anımsatan performansı ile gençlerimize coşkulu ve mutlu anlar yaşattı.

Sunucumuz ünlü şovmen Abdurrahman Uzun (Bet muncuri)

Fıkralarıyla kahkahaya boğdu...

"Ola bu Ekşioğullarını takdir edeyim"...

Karadeniz bölgesinde yapılan bir araştırmada, kardeşlerin %67 si birbirinden konuşmayı...Böyle bir dönemde, yüzlerce Ekşioğlu nasıl bir araya gelebildunuz ..he.?

Ve, ardı arası gelmeyen fıkralarla katılımcıları kahkahaya boğdu...

Diğer sunucumuz, bizden biri Sevgili Mustafa EKŞİ

Sevgili Mustafa Ekşi, konservatuar mezunu profesyonel tiyatro oyuncusu ve Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyesi...

Onu tüm aktivitelerimizde aktif, etkin ve iş bitirici olarak görürüz.

"Can çıkmadan huy çıkmaz " tespitini boşuna yapmamışlar... Piknik alanımız, mekanımız dünyanın neresinde olursa olsun...Biz "muhlama"sız duramayız... Kokusu bile yeter... Onun malzemelerini arar, bulur, TIAB Tesislerine bile taşırız...

Tesis işletmecilerinin bizler için hazırlamış olduğu köfte salata gibi sıradan yiyecekleri görmeyiverseniz de olur.

"**Muhlama**" kokusunu etrafa salabilmek için bir çok zorluklara katlanarak," **muhlama**" yapmak için gerekli olan araç ve gereçleri TIAB tesislerine taşımayı başaran "Alemdağlı" akrabalarımızı, özellikle İmdat Ekşioğlu'nu kutlamak geldi içimizden... Tencereler dolusu "**Yayla muhlaması**" yapıp, katılımcılara dağıtarak, tesis işletmecilerinin servis yapacakları sıradan yiyeceklerle talebi azaltmayı da başardılar...

Bizatihi bendeniz, tabaklar dolusu yayla muhlaması yedim. Gözlerimi kapadım...Bir ara "**Ovit yaylası**"nda olduğumu varsaydım...Bir tek suyu eksikti... Bir de havası...

Muhlama yapmak için gerekli olan tüm araç ve gereçleri temin edersiniz ama, muhlama yapacak ustayı temin edemezseniz, "**muhlama projeniz**" tümüyle suya düşer...

Sevgili İmdat Ekşioğlu masrafı boşuna yapmamış...Malzemeden önce, muhlama ustasını temin etmiş..İşte ortada... Yayla deneyimi olan değerli bir hanım kardeşimiz...O şimdi Alemdağlı akrabalarımızdan biri...

Muhlama ustası değerli kardeşimiz, bacımız... Eline emeğine sağlık... Bizleri en azından yayla günlerimize taşındınız...

"Ekşioğlu Vakfı tarafından organize edilen Ovit Dağı Yayla Şenlikleri artık mahalli olmaktan çıkıp bölgesel hatta ulusal bir boyut kazandı. İkizdere'deki Turizm alt yapı ve yatak sıkıntısı turizm aktivitelerine olumsuz yansımaktadır. İkizdere öncelikle bu sorunu halletmelidir."

Mahmut EKŞİ İşadamı - Siyasetçi Ekşioğlu Vakfı Meclis Üyesi

Rize ili İkizdere İlçesinin Bayırköy'ünden Merhum Ekşioğlu Ali Ağa dedemizin torunlarından eski kuşak işadamlarımızdan Hacı Harun EKŞİ'nin oğludur.

1952 yılında Rize-İkizdere'de doğdu Selimiye İlkokulunu ve Haydarpaşa Lisesini bitirdi.

M.Ü.Siyasal Bilgiler Fakültesinden mezun olduktan sonra ;iş hayatına inşaatçılığa atıldı.1983 yılında Turgut Özal liderliğindeki ANAP'ta siyasi hayata atıldı. İstanbul il Başkan Vekilliği, Merkez Karar Yürütme Kurulu Üyeliği (MKYK) görevlerinde bulundu.

Halen Rize Vakfı ve Fazilet Eğitim Vakıflarında Başkan Yardımcılığı, Üsküdar-Cumhuriyet Lisesi Vakfı Başkanlığı, Ekşioğlu aile bireyleri tarafından kurulmuş olan Ekşioğlu Vakfı'nın Meclis üyesidir. Evli ve 6 çocuk babasıdır.

Ekşioğlu Ailesinin, 1950 yılından bu yana inşaat sektöründe yoğunlaştığını biliyoruz. Siz de Siyasal Bilgiler okuduğunuz halde baba mesleğini sürdürüyorsunuz. Bu sosyal bir mecburiyet mi, genetik bir durum mu, ne?

Her ikisinin de tesiri olabilir, fakat benim durumuma kişisel bir tercih diyebilirsiniz. Biz aile olarak inşaat sektörüne 1950'li yıllarda girdik. Malûmunuz olduğu üzere o yıllarda başlayan sanayileşmenin sonucu olan şehirleşme süreci bizi İstanbul'a sürükledi. Memleketimizde, yani Rize'de, herkes gibi biz de tarım ve hayvancılıkla geçimimizi sağlıyorduk. Gerçi ben o yılları hatırlamıyorum. Çok küçük yaşta İstanbul'a geldim. Bütün tahsil hayatım, iş hayatım, siyasi hayatım İstanbul'da geçti. Fakat küçük yaşta ayrıldığı memleketimle ilgimi hiç kesmedim. Her yıl en az bir defa Rize'ye giderim. Bazen yılda birkaç defa gittiğim de olur.

Eğer ben inşaat sektörünün dışında bir sektöre yöneleymdim tahmin ediyorum ki babam bana engel olmazdı, fakat o çok sıkıntı çekirdi. Taniyanlar bilir; babam Harun Ekşi çok çalışkan, zeki bir girişimciydi. Babam inşaat sektöründe gerçekten çok başarılı oldu. Ancak şunu söyleyebilirim ki, 1950'li yılların başında başka bir sektör; mesela eğitim, turizm, sağlık sürükleyici durumda olsaydı o sektörde de başarılı olurdu, diye düşünüyorum.

Eğitim, sağlık ve turizm den bahsettiniz. Eğitim sektöründe gönüllü olarak hizmet verdiğinizi biliyoruz. Yoksa yeni sektörlere girmeyi mi düşünüyorsunuz?

Belirttiğiniz gibi yıllardır Eğitim sektöründeyiz. Fazilet Eğitim

Vakfı'nın Başkan vekiliyim vede Vakfın kurucularındayım.Fazilet Vakfı'nın sahibi bulunduğu Fazilet Okulları Anadolu Yakası' nın en seçkin eğitim kurumları arasındadır. Yine Akrabalarımızın sahibi olduğu Çevre Koleji ve Çamlıca Eğitim Kurumları da seçkin kuruluşlardır. Şunu da hemen ifade edeyim ki, Fazilet Eğitim Kurumları ticari kuruluşlar değildir. Eğitim sahasındaki ilgimizi genişletiyoruz ama yine hizmete yönelik bir faaliyet olacaktır. İstanbul-Üsküdar'da faaliyete başlayacak olan 29 Ekim Üniversitesi'nin kuruluş çalışmaları bitmek üzeredir. Önümüzde çok küçük bir-iki bürokratik aşama kaldı. Biliyorsunuz, Türkiye'de özel üniversite kurmak sadece vakıflara tanınmış bir hak. Vakıflarda ticari kuruluşlar değildir. Benim eğitim, sağlık ve turizm sektörüne vurgu yapmam dikkatinizi çekti, haklısınız, evet ben hemşerilerime bu sektörlere girmelerini tavsiye ediyorum. Bilhassa Karadeniz bölgesinin bu sektörler için büyük imkânlar barındırdığını görüyorum, biliyorum. Doğal yapı yayla turizm, dağ turizmine geniş imkânlar sunuyor. Bölge insanının bu imkânlardan istifade etmesi gerekir. İnsanlar artık deniz sahillerine İntibar etmiyor. Temiz hava, temiz çevre yükseklerde... Yaylalarda yapılan otellerde yer bulmak oldukça zor. Çamlıhemşin-Ayder'i biliyoruz.Buna İkizdere'den de bir örnek verebilirim. Yakın akrabalarımın Cemil Ekşi, Rize'nin İkizdere ilçesinde 400 yataklı bir kaplıca tesisi inşa etti, geçen yıl Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan açılışını yaptılar. Bölgemize gelen yerli-yabancı turistler bu tesise akın ettiler. Açılıştan sonra yer bulmak zorlaştı. Bu yazın daha da zorlaşacağını tahmin ediyorum. Böyle yatırımlarla hem para kazanıyorsunuz, hem de manevi bir haz duyuyorsunuz. Çünkü kendi bölgenizin insanı o tesislerde çalışıyor, esnaf o imkandan istifade ediyor. Şehirlere göç duruyor, üretim artıyor. Zira bölgede kalan insan sadece hizmet sektörüne değil, üretime de katkıda bulunuyor.

Sizin, gurup olarak, yatırımlarınız var mı Karadeniz’de?

Biz gurup olarak henüz başlamadık. Tasarlıyoruz, projelerimiz var. Akrabalarımızın da projeleri var, onlar da bekliyor. Niye beklediğimizi soracaksınız. Hemen arz edeyim. Turizm yatırımını için uygun yerlerden birisi de İkizdere. Ancak şu anda İkizdere’nin sıkıntıları var. Hiçbir araştırma, plan, program yapılmadan, Ankara’dan verilen kararlar İkizdere Hidro Elektrik Santralleri ile dolduruldu. İkizdereliler bu uygulamaya karşı çıktı, İkizdere Belediyesi, İkizdere Derneği faaliyete geçti. Vadinin, doğanın korunması için çalışmalar yapılıyor. HES’ler konusu adliye intikal etti, bazıları mahkeme tarafından iptal edildi. Özellikle birbirini tutmayan ÇET raporları büyük sıkıntıya sebep oldu. Aynı dere yatağı için 4-5 ayrı ÇET raporu verildi. Çelişkiyi anlatabilmek için söylüyorum; ÇET raporlarından biri dere yatağına saniyede 150 litre su verilmesini yeterli bulurken, bunun 4500 litre olması gerektiğini savunan raporlar da var. Biz veya başka hemşerilerimizin, başka girişimcilerin bölgede yatırım yapabilmesi için hukuki sürecin sonuçlandırılması gerekiyor. Mahkemenin kararını bekliyoruz. Dünyanın korunması gereken 200 vadisinden birisi olan İkizdere turizm vadisi mi olacak, yoksa elektrik vadisi mi? Eğer HES’lerin çevreye zarar vermesi engellenirse yatırımların hızlandırılacağına kesin gözü ile bakıyorum. Mesela Ekşioğlu Vakfı Başkanı Ali Ekşi, Rize-Erzurum sınırındaki Ovit Dağında yapacağı turistik otelin bütün hazırlıklarını tamamlamış bulunuyor. Ovit Dağı, yazın yayla ve dağ turizmine, kışın kayak merkezi olarak hizmet verebilecek bir konumda. İkizdere Belediye Başkanı Sayın Hasan Kösoğlu’nun girişimleri ile birkaç yıldır burada, deneme mahiyetinde, kayak yarışmaları yapılıyor. Ağrı’dan Erzurum’dan profesyonel kayakçılar geliyor, kayak yapıyor. Hayranlıklarını ifade ediyorlar. Kayak Federasyonu yetkililerinin belirttiğine göre Ovit Dağı kayak için bulunmaz bir yer. Denize 50-60 km mesafede.

Son yıllarda İkizdere, Rize’nin diğer ilçelerine göre, çok sık aralıklarla gündeme gelmeye başladı. Medyanın da İkizdere’ye özel bir ilgisi söz konusu galiba. Bu durum HES’lerden mi kaynaklanıyor?

Elbette HES’lerin büyük etkisi var. Fakat turizm faaliyetlerini de unutmamak gerekir. İkizdere 15 yıldır gündemde diyebiliriz. Bu da, övünmek gibi olmasın, Ekşioğlu Vakfı’nın geleneksel hale getirdiği Ovit Dağı şenliklerinden kaynaklanıyor. Şenlikler üç gün devam ediyor. Türkiye’nin değişik yörelerinden İkizdere’ye gidenler 3-5 gün daha kalıyorlar. Ovit Şenliklerinin başlamasından sonra diğer hemşerilerimiz de faaliyete geçti. Çağrankaya Yaylası ve Demirkapı köyü yaylasında da şenlikler yapılıyor. Diğer yaylalarda da küçük çaplı şenlikler düzenleniyor. Bir yaylada düzenlenen şenliklere sadece o yaylanın sahipleri değil, bütün İkizdereliler, hatta Rize’liler katılıyor. Ovit Dağı şenliklerine ise Trabzon’dan, Erzurum’dan, Bayburt’tan ve Artvin’den misafirler geliyor. Bu şenlikler artık mahalli olmaktan çıktı, bölgesel bir hal aldı. Eğer İkizdere’de yatak sıkıntısı olmasa turizm faaliyetlerinin yaz-kış devam etmesi mümkündür. Fakat bugün İkizdere’ye gelen bir misafir, akşam dönmek zorunda. Yatak yok. Ya Rize’ye, Trabzon’a dönecek veya bir tanıdığının evinde misafir olacak.

Başından beri dikkat ediyorum; sürekli eğitim, sağlık ve turizm sektörlerine yatırım yapılmasını tavsiye ediyorsunuz, sizde bu sektörlerle yatırım yapmaya hazırlandığınızı ifade ediyorsunuz. Yoksa inşaat sektöründen uzaklaşmayı mı düşünüyorsunuz?

Yok yok, biz istesek de inşaat sektöründen kopamayız. İlk sorunuzda sormuştunuz ya “inşaatçılık sizin için genetik mi?” diye. Şunu söyleyeyim; belki başlangıçta öyle değildi ama bugün artık inşaat bizim genlerimize sinmiştir. Herkes de bizi böyle tanıyor.

Şahsen tanışmadığımız birisi ile karşılaştığımızda ilk sorusu “inşaatınız nerede?” oluyor. Bugüne kadar belki bin defa bu soru ile karşılaştım. Fakat hiçbir defa fabrikamız nerede, ne üretiyorsunuz, okulunuz, hastaneniz, oteliniz nerede sorusuna muhatap olmadım. Oğlum da inşaat mühendisliği okuyor. Çocuklarımdan başka dalları seçenler de var tabii...

Bir işadamı, bir siyasetçi olarak yaşadığımız ekonomik kriz hakkındaki görüşünüzü de öğrenmek isteriz.

Bana göre ekonomik krizin iki boyutu vardır. Birisi küresel kriz, diğeri ise Türkiye’nin ekonomik yapısından, iktidarın uyguladığı ekonomik politikanın sonucu olan kriz. 2001 yılında yaşanan kriz, DSP-MHP-ANAP koalisyon hükümetinin sonunu getirmişti. Üç ortaklı hükümet olmasına rağmen, uyumlu bir yapısı vardı. Yaşanan büyük deprem felaketine rağmen, krizin aşılması konusunda ciddi tedbirler almayı başarmıştı. Hatta 57. Hükümetin aldığı tedbirlerden vazgeçilmedi. Tek başına iktidar olan AKP de aynı programı uyguladı. İlk yıllarda Sayın Erdoğan’ın bu uygulamasını “devlette devamlılık esastır” ilkesine uyarak yaptığını düşünmüştük. Fakat son yıllarda anlıyoruz ki, Sayın Erdoğan’ın kafasında bir ekonomik hazırlık, bir program yokmuş. Başbakan “Kriz Türkiye’yi teğet geçiyor” derken Türkiye, yüzde 3.6’yla dünya küçülme liderliğine koşuyor. Yıllık cari açığın 50 milyar doları bulacağı hesaplanıyor.. Türk sanayii batma noktasına gelmiş, bilhassa KOBİ’ler büyük sıkıntı içinde. Halbuki KOBİ’ler ekonomik hayatın canlılığı için, istihdam sıkıntısını aşmak için vazgeçilmez kuruluşlardır. Bir taraftan Ekonomiden sorumlu bakanlar “hane halkının durumu çok iyi” diye açıklama yaparken, diğer yandan açlık sınırındaki vatandaşlara yapılan yardımların çokluğuyla övünüyoruz. Enflasyon rakamlarını hesap oyunları ile düşük göstermeyi marifet sanıyoruz. Halbuki vatandaş için, bir tüketici olarak bizim için enflasyon iistatistik Kurumu’nun açıkladığı rakamlar değildir; Bakkaldaki, kasaptaki, manavdaki fiyat artışlarıdır. Bir ürünü üç ay aynı fiyatla alamıyorsam enflasyon yükseliyor demektir. Burada bir çelişki var. Çok net olarak şunu söylemek mümkündür: Türk ekonomisi iyiye gitmiyor. Ekonomideki kötü gidişin sosyal hayata yansımalarının daha büyük sıkıntıların önünü açmasından korkarım. İşini kaybeden insanlar, bir müddet birikimleriyle, bir müddet aile fertlerinin desteğiyle hayatını idame ettirebilir. Fakat bu durum sonsuza gitmez. İnsanlara yardım etmek, sosyal devletin görevleri arasındadır. Ama unutmayalım ki, devletin asıl görevi istihdam alanlarını genişletmektir, ekonomiyi büyültmektir ve hepsinden önemlisi mümkün olduğu kadar adil paylaşımı sağlayabilmektir. Biraz önceki sorunuza verdiğim cevapta seçim sonuçlarından hangi derslerin çıkarılmasını gerektiğini anlatmaya çalışmıştım. Belirttiğim mesajlara bir yenisini daha ilave etmek istiyorum: Seçmen, 29 Mart seçimlerinde ortaya koyduğu sonuçlarla demiştir ki, benim ekmeğimi büyütecek bir yönetim arıyorum. Gerekeni yapın, yapamazsanız ben görevini yapacak birisini bulurum. Siyaset, çözüm üretme mekanizmasıdır. Çözüm üretmek için mesajı iyi okumak gerekir. Liderleri dinledikçe biraz ümitsizliğe kapılıyorum. Konuşmalar bana demagogik sözler gibi geliyor, derinlik yok, ufuk yok, hazırlık yok; sadece laf var. Türkiye bunu hak etmiyor. Daha ciddi, tutarlı, inandırıcı olmak gerektiğini düşünüyorum. Buradan şu sonucu çıkarabilirsiniz: Devlet adamı eksikliği çekiyoruz. Yani Menderes gibi, Demirel gibi, Özal gibi...

Sayın Mahmut Ekşi, bize zaman ayırıp, sorularımızı cevaplandırdığınız için teşekkür ederiz.

Ben de teşekkür ederim.

VAKFIMIZIN BAŞKANLARINI TAKDİR VE ŞÜKRANLA ANIYORUZ...

Şefik EKŞİ
İş Adanı
1.BAŞKAN

1948 yılında Rize ili, İkizdere ilçesinin Yeşilyurt mahallesinde doğdu.

Ali Ağa dedemizin torunlarından eski kuşak iş adamlarımızdan merhum Nazım Ekşi'nin oğludur.

1 Ekim 1991 ile, 11 Ekim 1993 yılları arasında kurucu başkan, 25 Temmuz 1995 ile, 12 Ekim 1995 tarihleri arasında ise ara dönem başkanlık görevlerinde bulundu. Halen Vakfımızın Meclis üyesidir.

Aslan EKŞİOĞLU
İş Adanı
2. BAŞKAN

1930 yılında Rize ili, İkizdere ilçesinin Dereköy'ünde doğdu.

Merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından merhum Mehmet Ekşi'nin oğludur.

11 Ekim 1993 ile, 25 Temmuz 1995 tarihleri arasında Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu.

19 Ocak 2006 tarihinde aramızdan ayrılan merhum Ekşioğlu aile büyüğümüze Allah'tan rahmet diliyoruz.

Hasan EKŞİ
İş Adanı
3. BAŞKAN

1954 yılında Rize ili, İkizdere ilçesinin Tulumpınar köyünde doğdu.

Merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından eski kuşak iş adamımız merhum Tayyar Ekşi'nin oğludur.

12 Ekim 1995 ile, 20 Ocak 1998 tarihleri arasında Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu.

Halen Vakfımızın Meclis Üyesidir.

Fehmi EKŞİ
İş Adanı
4.BAŞKAN

1944 yılında Rize ili, İkizdere ilçesinin Bayırköyünde doğdu.

Merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından, merhum Hafız Yunus Ekşi'nin torunu ve eski kuşak iş adamlarımızdan merhum Hasan Ekşi'nin oğludur.

20 Ocak 1998 ile 19 Mayıs 1999 tarihleri arasında Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu.

2 Temmuz 2009 Tarihinde bizleri derin bir üzüntüye bırakarak aramızdan ayrılan değerli akrabamız merhum Ekşi'ye Allahtan rahmet diliyoruz.

Vakfımız 1991 yılında kuruldu. Kuruluşundan günümüze kadar aile bireylerimizden ve iş adamlarımızdan sekiz tane çok değerli akrabamız, Vakfımıza Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yaptılar. Hiç bir karşılık beklemeden yoğun iş ortamlarından zaman ayırarak, Vakıf Senedimiz'in amaçları doğrultusunda aile vakfımıza hizmet veren bu değerli iş adamlarımızın isimleri sadece Ekşioğlu Vakfı Dergisi'nde değil, "Aile Tarihimizin" beyaz sayfalarına da "altın " harflerle yazılacaktır.

Onlara, Ekşioğlu ailesi adına tekrar tekrar takdir ve teşekkürlerimizi sunuyor, sağlık ve mutluluklar diliyoruz.

Şeref EKŞİ
İş Adamı
5. BAŞKAN

Rize ili, İkizdere ilçesinin Yeşilyurt mahallesinden olup, 1957 yılında İstanbul'da doğdu.

Merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından, eski kuşak iş adamımız merhum Nazım Ekşi'nin oğludur.

19 Mayıs 1999 ile, 29 Mayıs 2000 tarihleri arasında Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu.

Halen Vakıf Meclisi Üyemizdir.

İbrahim EKŞİOĞLU
İş Adamı
6. BAŞKAN

Rize ili, İkizdere ilçesinin Dereköyünden, merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından, önde gelen iş adamlarımızdan merhum Aslan Ekşioğlu'nun oğlu olup, 1958 yılında İstanbul'da doğdu.

29 Şubat 2000 ile, 17 Ekim 2002 tarihleri arasında Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu.

Sayın Ekşioğlu halen Vakıf Meclisimizin üyesidir.

İsmail Hakkı EKŞİ
İş Adamı
7. BAŞKAN

1952 yılında Rize ili, İkizdere ilçesinin Bayırköyünde doğdu.

Merhum Küçük Ahmet Ağa dedemizin torunlarından merhum İlyas Ekşi'nin oğludur.

17 Ekim 2002 ile 15 Ekim 2005 tarihleri arasında Vakfımızın Yönetim Kurulu başkanlığı görevinde bulundu.

Sayın Ekşi, halen Vakfımızın genel kurul üyesidir.

Ali EKŞİ
İş Adamı
8. BAŞKAN

1945 yılında Rize ili, İkizdere ilçesinin Dereköyünde doğdu.

Merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından eski kuşak iş adamlarımızdan merhum Ruşen Ekşi'nin oğludur.

15 Ekim 2005 tarihinden itibaren Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini sürdürmektedir.

Üstün başarı ile sürdürmekte olduğu bu görevine daha nice yıllar devam etmesi dileğimizdir.

İŞ ADAMLARIMIZI TANITMAYA DEVAM EDİYORUZ

Dergimizin 27. sayısından itibaren ailemizin iş adamlarını kısaca tanıtmaya yönelik bir çalışma başlattık. Tüm iş adamlarımız, dolayısıyla tüm üyelerimiz bizler için çok değerli ve önemlidir.

Bu nedenle, tanıtım sıralamasında özel bir kriterimiz yoktur. Sadece öz geçmişine ilişkin bilgilerine erken ulaşabildiğimiz iş adamlarımızın tanıtılmasına öncelik vermekteyiz. Tanıtım bilgilerinin temininde bizlere yardımcı olan iş adamlarımıza teşekkür ediyor, saygılar ve sevgiler sunuyoruz.

Yakup Kadri EKŞİ İş Adanı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Bayırköyünden Merhum Ekşi-oğlu Ali Ağa dedemizin torunlarından, merhum Hüseyin Ekşi'nin oğludur.

1941 yılında İkizdere'nin Bayırköyünde doğdu. İlköğretimini aynı köyün İlkokulunda tamamladıktan sonra, iş hayatına atıldı.

O günün koşullarında yıldızı parlayan bir meslek olarak görülen "terzilik" onun ilk tercihi oldu. Aile içindeki profesyonel terzilerimizin yanında bir süre "terzi çırağı" yapan sayın Ekşi kısa sürede başarılı bir terzi olarak sektördeki yerini aldı. Askerlik dönüğü İkizdere'de Tüccar terzi olarak uzun süre hizmet verirken, çok sayıda da terzi yetiştirdi.

1965 yılından sonra, sermayesini İstanbul'a taşıyan sayın Ekşi İnşaat sektörüne geçiş yaptı. İstanbul'da inşaat yap-sat sektöründe çok başarılı bir performans sergileyen sayın Ekşi, ilerleyen yıllarda, kardeşleri Eyüp ve Cemal Ekşilerle birlikte İnşaat yap-sat sektöründe yüzlerce konut üreterek piyasaya sundular.

1995 yılından itibaren özel eğitim ve öğretimi toplumsal bir gereksinim olarak gören Ekşi kardeşler, İstanbul'un en büyük, en kapsamlı ve en donanımlı özel okullarından biri olan "Ekşi-oğlu Çevre Okulları"nı inşa ederek hizmete sunmayı başardılar. Bugün itibarıyla, yaklaşık 1500 öğrenci ile Türk Milli Eğitimine hizmet veren "Ekşioğlu Çevre Okulları" uluslararası ödüle hak kazanan ender okullarımızdandır.

Değerli büyüğümüz sayın Yakup Kadri Ekşi'ye sağlık mutluluk içinde daha nice başarılar dileriz.

Yakup EKŞİ

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Bayırköyünden, merhum Ekşioğlu Ali Ağa Dedemizin torunlarından merhum Hacı Yusuf Ekşi'nin oğludur.

1941 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini doğduğu köyün ilkokulunda tamamladıktan sonra gurbet hayatına, dolayısıyla iş hayatına atıldı.

1960 yılında inşaat sektörüne inşaat işçiliği ile başlayan sayın Ekşi, kısa sürede, sektörde çok beğenilen ve güvenilen bir inşaat kalfası olarak tanımlanır hale geldi.

İlerleyen yıllarda, kat karşılığı inşaat yap-sat sektöründe başarılı bir konuma ulaşan sayın Ekşi, 1990 lı yıllardan itibaren Ağabeyi Hızır ve kardeşi Dursun Ekşilerle birlikte kurdukları şirket bünyesinde toplu konut üretimine başladılar. Hiçbir sorunsuz, yüzlerce konut üreterek hak sahiplerinin kullanımına sundular.

Yüzlerce konut projesini hayata geçiren sayın Ekşi'nin zaman zaman patronu olduğu şantiyede bir işçi gibi bedenen çalıştığı dikkatlerden kaçmamıştır.

Vakıf kayıtlarımız üzerinde yapmış olduğumuz incelemede, sayın Ekşi'nin üyelik formunu henüz doldurmamış olduğu, bu nedenle sadece vakfımızın tabii üyesi olduğu anlaşılmış olup, eksik prosedürü tamamlaması talebimizle birlikte kendilerine başarılarının devamını diler saygılar ve sevgiler sunarız.

İlyas EKŞİ

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Bayırköyünden, merhum Ekşioğlu Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Mahmut Ekşi'nin oğludur.

1950 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini Bayırköy İlkokulunda, Ortaokulu İkizdere'de tamamladıktan sonra gurbet hayatına atıldı.

1970 li yılların başında, İstanbul'da inşaat sektöründe yoğunlaşan aile büyüklerinin yanında inşaat işçisi olarak sektöre adım atan sayın Ekşi kısa sürede başarılı bir inşaat kalfası olarak sektördeki yerini almayı başardı.

İlerleyen yıllarda, kat karşılığı inşaat yap-sat dalında gurur verici bir noktaya ulaşan sayın Ekşi, bir dönem Balıkesir'in Ayvalık turizm bölgesinde inşaatlar yaptı.

1990 lı yıllarda toplu konut üretimine geçiş yapan sayın Ekşi, "Ekşioğlu Modern Bir Kent" firması adı altında yüzlerce konut üreterek hak sahiplerine teslim etti.

Halen toplu konut üretimine devam eden sayın Ekşi'nin Pendik- Kurtköy civarında toplu konut inşaat şantiyelerinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Vakıf kayıtlarımız üzerinde yaptığımız araştırmada sayın Ekşi'nin üyelik formuna rastlanmadığı için vakfımızın tabii üyesi olduğu anlaşılmış olup, eksik prosedürün tamamlanması talebimizle birlikte kendilerine sağlık mutluluk ve daha nice başarılar diler, sevgiler ve saygılar sunarız.

Süleyman EKŞİ

İktisatçı - İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Tulumpınar Köyü'nden merhum Ekşioğlu Mustafa Ağa dedemizin torunlarından Hacı Hakkı Ekşi'nin oğludur.

1967 yılında Tulumpınar Köyü'nde doğdu. İlköğrenimini İstanbul'da tamamladıktan sonra, 1994 yılında İktisat Fakültesini bitirdi.

İş hayatına ilk kez, babası Hakkı Ekşi'nin şirketinde başladı. 1984 yılından sonra babası, ağabeyi ve kardeşleriyle birlikte kurmuş oldukları HEKTAŞ İnşaat Şirketleri Gurubunda Yönetim Kurulu Üyesi ve İnşaat Grup Temsilcisi olarak görev aldı.

2005-2006 öğretim yılında HEKTAŞ Grubunun hizmete sunduğu Özel Büyük Çamlıca Koleji'nin kurucu üyesi olup, bu sektörde de çalışmalarını sürdürmektedir.

Sayın Ekşi'nin üyesi bulunduğu HEKTAŞ İnşaat Şirketler Grubu pek çok alanda, ülkemizin her bölgesinde devasa projeleri tamamlayarak ülke hizmetine sunmuştur. Sakarya ve Gazi Üniversitelerine bağlı alt ve üst yapı tesisleri, M.E.B. Okul İnşaat ve tesisleri, devasa spor kompleksleri, Tuzla Semt Konakları, Bağlarbaşı Kültür merkezi, Kars ili Polis lojmanları, İstanbul'un çeşitli yerlerinde plazalar ve iş merkezleri bunlardan sadece bir kaçıdır.

2003 yılında babası sayın Hakkı Ekşi adına kurmuş oldukları "Hakkı Ekşi Eğitim Kültür ve Sağlık Vakfı"nında kurucu olan sayın Ekşi'ye başarılarının devamını diler. Sevgiler ve saygılar sunarız.

İmdat EKŞİ

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Tulumpınar Köyü'nden merhum Ekşioğlu Mustafa Ağa dedemizin torunlarından Ali Ekşi 'nin oğludur.

1950 yılında Tulumpınar Köyü'nde doğdu. İlköğretiminden sonra, iş hayatına atıldı. İş hayatında aile büyüklerinin yoğunlaştığı İnşaat sektörünü tercih etti.

Başlangıçta Devlet işi İnşaat taahhüt İnşaatlarında işçi olarak sektöre ayak basan sayın EKŞİ kısa sürede başarılı bir inşaat kalfası olarak sektörde yerini almayı başardı. İlerleyen yıllarda, deneyimli aile büyüklerinin katkılarını özel becerisi ve birikimiyle birleştirerek gösterdiği performans sonucu Devlet işi İnşaat Taahhüt ihaleleri için gerekli olan iş bitirme belgesi almayı başardı.

Ülkemizin pek çok il ve ilçesinde Okul, Hastane, Devlet lojmanı ve benzeri tesis projelerini hayata geçirmeyi başardı. İstanbul ilinde bir süre İnşaat yap-sat sektöründe de hizmet veren sayın Ekşi, aile içinde dürüst, ağırbaş ve kibar bir beyefendi olarak tanınır.

Ekşioğlu Vakfı'nın da, Genel Kurul Üyesi bulunan sayın Ekşi'ye başarılarının devamını diler sevgiler ve saygılar sunarız.

Şerafettin EKŞİ

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Yeşilyurt mahallesinden Ekşioğlu Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Kazım Ekşi'nin oğludur.

1935 yılında İkizdere'de doğdu. İlköğrenimini o tarihte, ilçenin tek ilkokulu olan "Papes" ilkokulunda tamamladıktan sonra, henüz 12 yaşında iken gurbetin yollarına düşerek İstanbul'a geldi.

İnşaat yap-sat sektörünün henüz gelişmediği o yıllarda, inşaat işçiliği ile hayata başladı. Askerlik çağına gelinceye kadar başarılı bir inşaat kalfası olarak sektörde yerini aldı.

Askerlik dönüşü, kat karşılığı inşaat yap-sat sektörünün hayat bulmasıyla birlikte bu sektöre yöneldi. Ailemizden inşaat yap-sat sektörünün öncülerinden olan sayın Ekşi 1980 li yıllara kadar yüzlerce kat karşılığı inşaat yap-sat sektöründe konut üreterek piyasaya sundu.

1980 li yılların ortasından sonra, özellikle İkizdere'ye hizmet götüren Sivil Toplum Kuruluşlarda kurucu üyelik ve yöneticilik yaptı. İkizdere İmam-Hatip Lisesi ve külliyesinin yapımını üstlenen Dernek ve Vakıflarda üst düzey yöneticiliklerde bulundu.

Saygın ve inandırıcı bir kişiliğe sahip olan sayın Ekşi, bir emekli iş adamı olarak Sivil Toplum Kuruluşlarla olan bağ ve bağlantısını halen sürdürmektedir.

Kendilerine sağlık ve mutluluk dolu nice yıllar diler, saygılar sunarız.

Adem EKŞİOĞLU

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Ayvalık Köyünden merhum Ekşioğlu Küçük Ahmet ağa dedemizin torunlarından merhum Halil Ekşi'nin oğludur.

1942 yılında İkizdere'nin Ayvalık Köyünde doğdu. İlköğrenimini Ayvalık Köyü ilkokulunda tamamladıktan sonra, terzilik sanatına olan merakını gidermek için İstanbul'a gelerek bir terzinin yanında çırak olarak iş hayatına başladı.

Usta bir terzi olduktan sonra askere gitti. Askerlik dönüşü, 1964 yılında Almanya'ya gitti. Beş yıl Almanya'da kaldıktan sonra Türkiye'ye dönen sayın Ekşioğlu, 1968 yılında İstanbul'daki aile büyüklerinin önerileriyle kat karşılığı inşaat yap-sat sektörüne adım attı.

Anadolu yakasının en gözde mühitlerinden olan Suadiye ve Erenköy'de çok sayıda konut inşaatı yaptı. İnşaat yap-sat sektöründe sağladığı güven ve başarı iş yaşamı boyunca devam etmesi takdirle karşılanır.

Son yıllarda İnşaat yap-sat şantiyelerimiz toplu konut yapımına yönelmiş olsa da, sayın Ekşioğlu yakalamış olduğu başarılı çizgisinden ödün vermeden inşaat yap-sat ticaretini sürdürmektedir.

Ekşioğlu Vakfı'nın aktiviteleriyle yakından ilgilenen sayın Ekşioğlu, halen Vakfımız'ın genel Kurul üyesidir. Kendilerine sağlık ve mutluluk dolu nice başarılı yıllar diler, saygılar ve sevgiler sunarız.

Muzaffer EKŞİ

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesinin Demirkapı Köyünden merhum Ekşioğlu Memiş Ağa dedemizin torunlarından merhum Hacı Talip Ekşi'nin oğludur.

1951 yılında Demirkapı Köyünde doğdu. İlköğrenimini Demirkapı İlkokulunda, Ortaokulu İkizdere ilçe merkezinde tamamladıktan sonra, Ağabeyi Mehmet Naci Ekşioğlu ile birlikte İkizdere-Rize arası Minibüs dolmuş nakliyecilik sektöründe iş hayatına başladı.

İlerleyen yıllarda, yine ağabeyi ile birlikte şehirler arası otobüs işletmeciliği yaparak bu dalda da çok başarılı bir performans sergilediler.

1975 lı yıllardan sonra, kat karşılığı inşaat yap-sat sektöründe yoğunlaşan kardeşler, kısa sürede gurur verici bir başarı elde ettiler. Kat karşılığı inşaat yap-sat faaliyetlerine paralel olarak, "Ekşioğlu İnşaat ve Otomotiv" firması altında Renault ve Tofaş bayiliği kurarak uzun süre oto alım- satım ticareti yaptılar. Halen bu ticari faaliyet başarı ile sürdürülmektedir.

Sayın Ekşi'nin, küçük yaştan beri karayolu motorlu taşıt araçlarının teknik donanımlarına karşı olan ilgisi, bilgisi ve birikimi otomotiv ticaretindeki başarısına olumlu yansımalar yaptı.

Ekşioğlu Vakfı'nın genel kurul üyesi olarak Vakfımıza'da maddi ve manevi anlamda katkıları olan değerli akrabamıza başarılarının devamını diler, saygılar ve sevgiler sunarız.

Dr. Mustafa EKŞİ

Mühendis - İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'ünden Ekşioğlu Mustafa Ağa dedemizin torunlarından merhum Hüseyin Ekşi'nin torunu ve eski kuşak iş adamlarımızdan Kadir Ekşi'nin oğludur.

1962 yılında Dereköy'de doğdu. İlköğrenimini Dereköy İlkokulunda, Ortaokulu ve Liseyi İstanbul'da tamamladıktan sonra, İstanbul Teknik Üniversitesi Maden İşletme Mühendisliği bölümünü bitirip, Bilgisayar ve Yazılım geliştirme dalında master ve doktora yapmak üzere Devlet bursu ile İngiltere'ye gitti. Bilgisayar ve yazılım geliştirme dalında Oxford Üniversitesinde master, Nottingham Üniversitesinde ise doktora yaptı.

Türkiye'ye döndükten sonra kamu kurum ve kuruluşlarında üst düzey yönetici olarak çalıştı. 1996 yılında Bilgisayar Yazılım ve Danışmanlık alanında hizmet veren ARGESSET yazılım ve Danışmanlık Şirketini kurdu. Türkiye'nin en kapsamlı yazılım projelerine danışman olarak hizmet verdi.

Kendi şirketinde geliştirdikleri ileri teknoloji yazılımlar ile Ülkemizde ve Dünyada birçok sektöre çözüm sunmaktadır. ARGESSET Firması bilişim sektöründe her zaman ilk 500 firma arasında yer alıp, yazılım alanında Türkiye'nin ilk 50 firması arasında bulunmaktadır.

Bir dönem Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Üyeliği yapan sayın Ekşi, Halen Vakıf Meclis Üyesi olarak görevini sürdürmektedir. Kendisine başarılarının devamını diler, sevgiler ve saygılar sunarız.

Sefer EKŞİ

Makine Mühendisi- İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesinin Bayırköy'ünden Ekşioğlu merhum Küçük Ahmet Ağa dedemizin torunlarından merhum İlyas Ekşi, nin oğludur.

1959 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini Bayırköy İlkokulunda, Ortaokulu İkizdere'de, Lise öğrenimini Ankara'da tamamladıktan sonra, Teknik Üniversite Makine Bölümünden mezun oldu.

Makine Mühendisi olarak iş hayatına başlayan sayın Ekşi, Ağabeyi. Vakfımızın eski başkanlarından sayın İsmail Hakkı Ekşi ve kardeşleri sayın Ruşen Ekşi ile kurdukları "EKŞİLER" İnşaat Turizm Şirketi bünyesinde ihale usulü büyük çapta Devlet işi İnşaat taahhüt projelerine imzalar attılar.

2002 yıllarından itibaren kendi şirketini kuran sayın Ekşi, özelikle Denizli ve İzmir il sınırları içerisinde Devlet işi İnşaat Taahhüt işlerini başarılı bir biçimde sürdürmektedir.

İş yaşamına paralel olarak, toplum yararına oluşturulan Sivil Toplum Kuruluşların aktivitelerine maddi ve manevi katkıları ile de tanınan sayın Ekşi, pek çok Vakıf ve Derneğin Yönetim Kurullarında görev aldı.

Halen Ekşioğlu Vakfı'nın Genel Kurul Üyesi bulunan sayın Ekşi, ayrıca iki dönem de, Ekşioğlu Vakfı Meclis Üyeliği görevlerinde bulundu.

Kendilerine, sağlık ve mutluluk içerisinde daha nice başarılarla imza atmasını diler, sevgiler ve saygılar sunarız.

İmdat EKŞİOĞLU

İş Adamı

Rize ili, İkizdere ilçesinin Dereköy'ünden merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından Adem Ekşinin oğludur.

1949 yılında Dereköy'de doğdu. İlköğrenimini Dereköy İlkokulunda tamamladıktan sonra, 1966 yılında Almanya'da bulunan babasının yanına gitti. Almanya'da 1969 yılına kadar fırıncılık yaptı. Yurda dönüp, askerlik hizmetini tamamladıktan sonra, tekrar Almanya'ya gitti. 1977 yılında Almanya'dan kesin dönüş yaptıktan sonra İstanbul Taşdelen'de küçük çapta bir ekmek fabrikası kurdu. Buna paralel olarak İnşaat yap-sat sektöründe de, önemli hizmetler verdi.

Girişkenliği ve sosyal yapısı gereği bulunduğu yörede pek çok sivil toplum kuruluşlarda görev aldı. Bir ara Ümraniye Fırıncılar Derneği Başkanlığı görevinde bulundu. Spor Kulübü Başkanlığı Okul koruma Dernek Başkanlıklarında bulunduktan sonra, 1994 yılında yerel siyasete girdi ve bir dönem Anavatan Partisi Belde Başkanlığı görevinde bulundu.

Ekşioğlu Vakfı'nın kurucu üyeleri arasında bulunan sayın Ekşi, halen Ekşioğlu Vakfı Meclis Üyesi bulunmaktadır.

Ekonomik ve sosyal aktivitelerinde kendilerine başarılar diler, daha nice başarılarla imza atması dileğiyle sevgiler ve saygılar sunarız.

NE İKİZDERELİLER ONU, NE DE O İKİZDERE'Yİ UNUTABİLDİ...

Kenan ÖRTEN
İkizdere Eski Kaymakamı
(Sakarya Vali Yardımcısı)

1981-1983 yılları arasında iki yıl süreyle,
ailemizin yoğun olarak yaşadığı
Rize ili, İkizdere ilçesinde kaymakam
olarak görev yaptı.
İlk asaleten görev yeri İkizdere olduğu
için, belki birikimi ve deneyimiyle
değil ama, tüm bilgisi, idealleri ve görev
aşkıyla, sevgi dolu yüreği ve çalışkanlığıyla,
sorumluluğu kapsamında tüm enerjisini
İkizdereliler'in hizmetine sunmasıyla, tatlı ama
ödünsüz iş disipliniyle, devlet malının
korunmasına ilişkin hassasiyetiyle,
daha da önemlisi, mertliği ve dürüstlüğü
ile İkizdereliler'in yüreğinde taht kuran
ender kaymakamlardan biri...
Sayın Kenan ÖRTEN.
Halen Sakarya Vali Yardımcısı.

Vakıf Merkezimizi Ziyaret etti...

1981-1983 yılları arasında Rize ili, İkizdere ilçesinde Kaymakam olarak görev yapan ve halen Sakarya Vali Yardımcısı olarak görevini sürdüren sayın Kenan Örtten Kadıköy-Kozyatağındaki Vakıf Merkezimizi ziyaret etti.

Biz İkizdereliler olarak, onu hiç unutmadık. 26 yıl aradan sonra, kökleri İkizdere'de bulunan Ekşioğlu Vakfı'nın İstanbul'daki merkezini ziyaret etmiş olması hiç kuşkusuz bizleri son derece mutlu etti. Zira belli ki, o da bizleri unutmamış...

İkizdere'deki hizmet süresini

tamamladıktan sonra, Diyarbakır Çınar, Denizli Çal, Urfa Siverek, İstanbul Şile ilçelerinde Kaymakam olarak görev yapan sayın Örtten, son olarak Aydın İli Vali Yardımcılığından Sakarya Vali yardımcılığına atandı.

İkizdereliler nezdinde, İkizdere'ye hizmet veren kaymakamlar arasından İkizdereliler'in hafızalarında iz bırakmayı başaran sayın Kenan Örtten'e bugüne kadar Valilik görevinin verilmeyişini asla bir başarısızlık olarak değil, bir şanssızlık olarak değerlendirmekteyiz. Kaldı ki, bu güzel ülkemizde her be-

yin ve her yetenek "olması gereken yerde midir.?" sorusu kafamızı hep kurcalamıştır....

Sonuç olarak, Ekşioğlu Vakfını ziyaret eden İkizderemiz'in eski ama, İkizdereliler'ce hiç eskimemiş olan değerli kaymakamımız, halen Sakarya ilimizin Vali Yardımcısı sayın Kenan Örtten'e Dergimiz, Vakfımız, ailemiz ve tüm İkizdereliler adına teşekkürlerimizi iletiyor, saygılar ve sevgilerimizi sunuyoruz.

YILIN KONUT PROJESİ **İdealist Kent - Hektaş Grubu**

Ödülünü İçişleri eski Bakanı Abdülkadir Aksu'dan alan Hektaş Grubu Başkanı İbrahim Ekşi, Yılın Starları Ödül Töreni'ni düzenleyen Ekovitrin Derigisi'ne teşekkür ederek "İdealistkent Projesi, ideal bir kentte olması gereken her şeyin düşünüldüğü, gerçekleştirildiği bir projedir. Gerek yurt içinde gerek de yurt dışında yaşayan vatandaşlarımız tarafından çok beğenildi. Geçen sene katıldığımız Barcelona Fuarı'nda da tanıtımını yaptık ve burada kişi başına düşen yeşil alan miktarıyla da haber konusu olmuştuk. Projemizi, gerek ulaşım olsun, gerek eğitimi olsun yani modern bir yaşamın tüm koşullarının yer aldığı kent olarak tasarladık. 'İdeal' olarak düşündüğümüz ismine layık bir proje olduğunu takdir eden vatandaşlarımız da bizi bu ödüle layık gördü. Herkese çok teşekkür ediyorum" dedi

İDEALİST KENT - İstanbul'un çağdaş görünümü için dev yatırım

Hektaş Grubu Başkanı İbrahim Ekşi, İstanbul Çekmeköyde inşa edilen İdealist Kent projesi ile yurtdışındaki fuarlarda Türkiye'yi tanıttı. 250 villa, 606 apart olmak üzere toplam 856 konutun yer aldığı 330 dönümlük arazinin 240 dönümü yeşil alanlara ayrılırken, kişi başına da 70 metrekare yeşil alan düşüyor. Konut sektörüne yeni bir soluk kazandıran İdealist Kent, TOKİ'nin "Hasılat Paylaşımı" sistemiyle inşa ediliyor. Vizyonunda, inşaat sektöründe kalitesi yüksek

projeleri gerçekleştirmek olan Hektaş İnşaat, inşaat faaliyetlerini yerine getirirken ülke, toplum, müşterileri ve çalışanları için değer yaratan bir kuru-

luş olma amacıyla. Şirketin temeli inşaat sektörünün duayenlerinden Hakkı Ekşi tarafından 1958 yılında atılmış ve onursal başkan Hakkı Ekşi 1984 yılına kadar kendi adını taşıyan şahsi şirketiyle yüzlerce projeyi başarıyla tamamladı.

Türkiye'nin kanayan yarası olan deprem gerçeğini de en iyi bilenlerden olan Hektaş İnşaat Adapazarı ve İstanbul'da meydana gelen depremlerde yüzlerce eserinin ayakta kalmasıyla güvenilirliğini ortaya koyan sayılı firmalardan biri.

GENÇLERİMİZDEN KİMSESİZ ÇOCUKLARA ANLAMLI BİR JEST...

Gençlik Kolumuz "Ulusal Egemenlik ve çocuk Bayramı"nın anlam ve ruhuna uygun olarak, 23 Nisan 2009 günü, 5-6 yaş grubu kimsesiz çocuklara Mc.Danald'sta muhteşem bir hamburger ziyafeti verdi.

Devlet koruması altında bulunan onlarca kimsesiz çocuğa "Çocuk Bayramı"nda farklı bir hizmet sunmayı amaçlayan gençlerimizi bu anlamlı etkinliklerinden ötürü kutluyor,daha nice ilklere imza atmalarını bekliyor ve diliyoruz.

Cumhuriyetimizin kurucusu, büyük önderimiz Mustafa Kemal Atatürk 23 Nisan 1920 de "**Egemenlik Kayıtsız şartsız Ulusundur**" diyerek, başkent olarak gösterdiği Ankara'da, ilk kez Türkiye Büyük Millet Meclisini toplayıp, ulusun kaderini belirlediği hepimizin malumudur.

Büyük önderimiz ayrıca, yeni bir devletin temellerine harç konulduğu bu önemli günü bayram ilan edip, bu bayramı da çocuklara armağan etmiş olması, o büyük insanın çocuklara, dolayısıyla geleceğe ne kadar önem verdiğini göstermektedir.

İşte, Ata'sının izinde bulunan gençlerimizin çocuklara armağan edilen "**Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı**"nda çocukları, özellikle kimsesiz çocukları unutmama gibi bir lüksleri olamazdı...

Sevgili gençlerimizin bu ulusal duyarlılıkları, Cumhuriyetimizin kurucusu büyük önder Atatürk'ümüzün çocuklara armağanı olan bu önemli günde kimsesiz çocuklarla birlikte olup, olanakları ölçüsünde onları mutlu etmeleri doğrusu göğsümüzü kabartmıştır. Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak, gençlerimizin bu anlamlı etkinliğini izledik ve kare kare görüntüledik. Palyaçoların gösterileri ile kimsesiz miniklerin nasıl mutlu olduklarına tanık olduk.

Ayrıca, bu güzel yavruların barındıkları yurdun bakıcıları tarafından bir anne şefkatiyle nasıl sarılıp sarımlandıklarını, bir sevgi çemberi ile kuşatıldıklarını gözlerimiz yaşararak izledik.

Ve, sorduğumuzda, bu bakıcı hanımların gönüllü anne olduklarını öğrenince, Türk kadınının, Türk annesinin yüreğindeki sıcaklığın daha bir başka olduğunu yeniden fark ettik...

ÖKSÜZ ÇOCUK

**Unutma sen yavrucuğum,
Sana ninniler söyleyip
"Uyu, uyu, uyu" diyenleri.
Kaderin, seni öylesine sevip,
Ninnileri, beşikleri annenle birlik
Kaybettiğin yılları...
Öksüz kaldığın çileli günlerde,
Uzun ve de keçeleşmiş saçlarını
Okşayan elleri...
Solgun yanaklarından akan damlanın
Kirli gömleğini ıslattığı günlerde
Sana...
"Büyü yavrum büyü" diyen dilleri..
Hızla akan tatlı su kıyılarındaki
Berrak sularla dopdolu:
Çimdirip durduğun uğultulu gölleri
Soğuk kış günlerinde,
Üşümüş yanaklarını
Avuçlarında ısıtırken,
Sıcak bakışlarıyla seni süzen gözleri
Ve de: kara bir tahtanın başında,
Tatlı tebessümlerin arasından
Damla damla dökülen,
"Oku yavrum oku" sözleri...
Hayal- mayal da olsa,
Eskimiş çürümüş,
Tarihin derinliklerine gömülmüş de olsa
Unutma sen Yavrucuğum....**

Yakup EKŞİ
Eğitimci

GENÇLİK KOLUMUZ'UN "DOSTLUK VE DAYANIŞMA YEMEĞİ" MUHTEŞEMDİ...

Av. Umut EKŞİ
Gençlik Kolu Başkanı

Gençlik kolumuz, gençlerimizin bir araya gelerek tanışıp kaynaşmalarını sağlamak için gerçekleştirildiği etkinliklere bir yenisini ekledi.

10 Mayıs 2009 günü saat 20-24 arası, İstanbul, Üsküdar Büyük Çamlıca'daki "Sefa Restorant"ta ailemizin geçleri bir araya gelerek, Nezih bir yemek eşliğinde anlamlı ve coşkulu bir gece yaşadılar...

Gençlik Kolumuzun, aile gençlerini buluşturup kaynaştırmayı amaçlayan çok olumlu etkinliklere imza attığını görmekteyiz. 10 Mayıs 2009 günü İstanbul, Üsküdar Büyük Çamlıca'daki "Sefa Restorant"ta gerçekleştirdikleri "Dostluk ve Dayanışma" yemeği, bu olumlu etkinlikler zincirine eklenen yeni bir halka olarak nitelendirildi.

İstanbul ve çevre illerinde ikamet etmekte olan yüzlerce gencimiz bu nezih yemekte stres ve yorgunlukları-

nı atarken, hasret giderme fırsatını da yakalamış oldular.

Gençlik Kolu Yönetim Kurulu'nun çiçeği burnunda yeni başkanı sayın Av. Umut Ekşi'nin, gençler üzerinde sağladığı başarılı eşgüdüm, pek çok etkinlikte kendini göstermektedir. Bu anlamda, sevgili başkanı kutluyor, gelecekte gençlerimizin daha güzel işler başaracaklarına olan umutlarımızı ifade etmek istiyoruz.

Gençlerimizin Dostluk ve Dayanışma gecesine onur konuğu olarak katılan akrabamız İstanbul Milletvekili sayın Nusret Bayraktar ile, Karadeniz Sivil Toplum örgütleri (KASTOB) Genel Başkanı sayın Hasan EKŞİ, katılımcılara hitaben birer konuşma yaptılar.

Hasan EKŞİ

KASTOB Genel Başkanı

Vakfımızın eski başkanlarından, halen Karadeniz Sivil Toplum örgütleri (KOSTOB) Genel Başkanı olan sayın Hasan Ekşi katılımcılara hitaben bir konuşma yaptı.

Günümüzü geleceğe taşıyacak olan gençlerimizin çok hazırlıklı ve donanımlı olmaları gerektiğinin altını çizen sayın EKŞİ, çok kalabalık olan ailemizin genç kuşaklarının, yaşam koşullarından kaynaklanan bir yabancılaşma süreci içerisinde bulunmaları hiç kuşkusuz bizleri endişelendirmekte olduğunu ifade etti.

Gençlerimizin çeşitli etkinlikler aracılığı ile bir araya gelmeleri, tanışıp kaynaşmalarını umut verici olarak nitelendiren sayın EKŞİ, katılımcı hanım kardeşlerimizin de anneler gününü kutlayarak konuşmalarını sonlandırdı.

Nusret Bayraktar

İstanbul Milletvekili

Geceye katılan akrabamız İstanbul Milletvekili sayın Nusret Bayraktar, katılımcı konuklara hitaben duygulu bir konuşma yaptı. Çoğunluğu "Ekşi ve Ekşioğlu" olmak üzere 22 ayrı soyadı taşıyan akraba gençlerimizin çeşitli etkinlikler aracılığı ile bir araya gelerek tanışıp kaynaşmalarında ciddi bir zaruret olduğunu belirten sayın Bayraktar, birbirlerini tanımadıkları için kavga edip karakolda tanışan ve kucaklaşan gençlerimizi önceden tanıştırp kaynaştırmanın yollarını aramak gerektiğini vurguladı.

Katılımcı hanımlarında anneler gününü kutlayan sayın Bayraktar, takdir ve teşekkür dilekleriyle konuşmasını sonlandırdı.

Yemek masalarındaki görüntüler, kimi okurlarımızın pencerelerinden olumsuz gözüküyor olsa da, gençlerimizi ve aile bireylerimizi bir araya getirip, hasret gidermelerini sağlamanın en güzel ve en pratik yolu ve yönteminin bu sohbet masalarından geçtiğini düşünmekteyiz.

Başka seçenekleri olanlar lütfen bizi uyarsın...

İstanbul dışında, ülkemizin pek çok il ve ilçelerinde aile bireylerimizden ikamet edenlerimiz bulunmaktadır.

Bu yerleşim birimlerinden ilk aklımıza gelen Rize İkizdere, Rize Ardeşen ve Rize merkez başta olmak üzere, Giresun Alucra, Ordu Mesudiye, İzmit, Körfez (Taşköprü), Mersin Taşucu, Adana-İmamoğlu, Sivas Bolu, Düzce, Erzurum-İspir, Erzin-can Kemaliye, Konya Karaman Babaeski, Kastamonu-Taşköprü olarak sıralayabiliriz...

Buralarda yaşamakta olan akrabalarımız hiç kuşkusuz küçük yerleşim birimlerinde ikamet etmenin avantajlarını kullanarak sık sık bir araya gelerek görüşme olanağı bulabilmektedirler.

Okurlarımızdan bilenler takdir etmeli ve bilmeyenler öğrenmelidir ki, ailemizin çok büyük bir çoğunluğu İstanbul ili sınırları içerisinde yada İstanbul'un çevre il ve ilçelerinde yaşamaktadır.

30-40 yıl önce, doğup büyüdüğü köylerinde yıllarca kapı komşu olanlar, iç içe yaşayanlar, ekonomik nedenlerle göç etmek zorunda kaldıkları İstanbul'da, yabancılaşma süreci yaşar duruma geldiler.

İstanbul'da yaşamak zorunda bulunan akraba ve komşularımızı bir araya getirecek bir yayla, ne bir mezra, ne bir çayır, ne bir ortak iş alanı ve ne bir ibadethane bulunmamaktadır. Akraba ve dostlar sadece ve ancak, ortak bir tanıdıklarını cenaze törenlerinde buluşabilmektedirler... Ne yazık ki, bu acıklı günde buluşabilme de sadece beylere nasip olabilmektedir.

Bir aile Vakfı olarak, İstanbul'da yaşamakta olan aile bireylerimizi zaman zaman bir araya toplayabilmek için bir dizi arayışlar içinde bulunduk.

Bu kapsamda, 2005 yılından itibaren her yıl Haziran ayının ikinci Pazar gününü "Bahar Şenliğimiz" olarak tanımladık ve tüm aile bireylerimize duyurduk.

Bundan böyle, her yıl Haziran ayının ikinci Pazar günü İstanbul ilinin kenar köşesinde bulunan piknik alanlarından birini bir günlüğüne kiralayarak orada, ailece bir buluşma günü organize ederiz.

İstanbul'da yaşamakta olup, yoğun bir memleket ve komşu hasreti çeken aile bireylerimizi bir araya getirmek için çareler arayan, bu konuda projeler üretmenin peşinde olan Vakfımızı, sürekli aile yemekleri düzenlemekle suçlamamızın ve eleştirmenin haksızlık olduğunu düşünmekteyiz.

Özellikle bilinmelidir ki, görüntülerini izlediğiniz yemek masalarındaki aile bireylerimiz, zengin-yoksul, kültürlü-kültürsüz, aristokrat olan-olmayan farkı gözetmeden tüm komşu dost ve ailemizin birer ferdidirler...

Yemek masalarında yer alan gruplar, özel davetli değil, duyuruya kulak verip "buluşma ve hasret giderme" şölenine kendiliğinden katılan komşu ve akrabalarımızdan oluşmaktadır.

Dün olduğu gibi bugün de, bölgemizde, yöremizde ve aile içi ilişkilerimizde aristokrat olan ve olmayan ayrımı asla rağbet görmemiştir. Çünkü yaşadığımız yörenin gelenek ve göreneklerine göre tüm insanlar aristokrattır (Soyludur)

Buluşma duyurumuza uyup yemeğimize katılan dost, komşu ve akrabalarımızı aristokrat bir sınıf gibi görmenin yanlış ve yersiz bir yaklaşım olduğunu belirtmek isteriz.

Istanbul ve çevresinde yaşamakta olan gençlerimizi bir araya toplayan bu "dostluk ve dayanışma yemeği"nin "Anneler Günü"ne denk gelmesi hiç kuşkusuz aktiviteyi daha da anlamlı kıldı. Etkinlik, gençlerimize yönelik olsa da "Anneler Günü"nün öne çıkması dikkatlerden kaçmadı.

Tüm gençlerimiz adına, tüm anneleri temsilen bir anneye bir gül...

Gençlik Kolu Başkanımız sayın Av. Umut Ekşi'nin, tüm aile gençlerinin adına, tüm annelerimizi temsilen bir anneye bir gül takdim etmiş olması çok olumlu bir jest olarak algılandı.

Ayrıca, Ekşioğlu Vakfı Dergisi'nin foto muhabirleri olarak masalardan temin ettiğimiz görüntülerden de anlaşılacağı gibi, bu yemekli aktivite gençlerimize yönelik gibi gözükse de, anneler günü nedeniyle, anneler gençlerimizi yalnız bırakmadıkları anlaşılmaktadır.

"Anneler Günü" adı altında annelerimize ayırdığımız özel bir gün, yani "anneler günü" yöresel örf ve geleneklerimizle örtüşmüyor olsa da, gençlerimizin çağdaş Dünya Kültürü ile barışık olmalarının bir göstergesi olarak Anneler gününe önem vermeleri takdirle karşılanmaktadır.

Anadoluda, özellikle Karadeniz Bölgesinde yaşayan çocukların, takdir edersiniz ki ömürlerinin büyük bir bölümü anneleriyle geçmektedir. Çünkü, ailenin yıllık geliri büyük oranda **"gurbet ocağı"**ndan temin edilmektedir. Baba, yılın ortalama on ayını gurbet ocağında geçirmektedir. Anne bu süreç içerisinde evin hem annesi hem de babası konumundadır.

Bu nedenle, bizim yöremizde anne-evlat arasındaki kutsal bağ, sevgi, hoşgörü ve sorumluluk duygusu bir anneler gününe sığdıramayacak kadar büyüktür.

Anneler Günü'nün doğuşu...

Anneler günü 1600 lü yıllarda İngilizler'in "Mothering Sunday" (Anneler Pazarı) kutlamalarında kendini gösterdi.

Hristiyanlığın Avrupaya yayılmasının ardından, "Anneler Pazarı" kutlamaları ruhani bir güç sayılan "Anneler Kilisesi" ni onurlandırmak amacıyla düzenlenmeye başlandı.

Anneler günü resmi olarak ilk kez, Amerika Birleşik devletlerinde 1872 yılında kutlanmaya başlandı. Şair Julia Ward Howe bundan böyle her Paskalya Yortusu'nun dördüncü pazarına denk düşen tarihin kendi şehrinde "anneler günü" olarak kutlanacağını ilan etti.

Hikaye kısaca şöyle:

1866 yılında Amerika'nın Philedelphia eyaletinde Arina Jarvis isimli bir kızın çok sevdiği annesini kaybeder,hayatta kimse-i kalmayan Jarvis annesinin ölümüne bir türlü alışamaz ve yaşama küser.

Jarvis'in halini gören yaşlı komşusu bir gün Jarvis'e **"İnsanlar doğar, yaşar ve ölür. Bu bir doğa kanunudur"** der. Bu iki cümle Jarvis'i çok etkiler. Ölümün de doğmak, yaşamak gibi bir doğa olayı olduğunu düşünür. Ancak bu doğruyu bulmak Jarvis'in annesine olan sevgisini azaltmaz

Aradan geçen süreç içerisinde ölümün verdiği soğukluk gider. Yerine anne sevgisinin sıcaklığı gelir. Artık Jarvis annesini göz yaşları ile değil seyerek anmaya başlar. Acıları azalır, içinde duru bir sevgi oluşur...

Aradan bir yıl geçer. Bu süre içerisinde mezarına çiçekler götürür. Jarvis'in annesinin ölüm yıl dönümünde tüm arkadaşları evine gelir. O gün Jarvis, arkadaşlarına şunları söyler:

"Geçen yıl içinde çektiğim acılar bana şunu öğretti. Dünyada anne sevgisinin yerini dolduracak hiçbir sevgi yoktur. O günü annelere ayıralım. O günü annelerimizle ilgili anılarla dolduralım. Böylece annelerimize olan sevgi borcumuzu ödeyelim" der.

Arkadaşları Jarvis'in önerisini çok beğenirler. Birlikte kentin Belediye Başkanı'na giderler. Başkan onları dinler. Öneriyi içtenlikle benimser. Daha sonra bu öneri gazetelere, yazarlara anlatılır. Jarvis ve arkadaşları'nın çalışmaları kısa sürede sonuç verir. Amerika Birleşik Devletleri Kongresi Mayıs ayının ikinci Pazar gününü "**Anneler Günü**" olarak kutlanmasını kararlaştırır.

Böylece Anneler Günü ilk kez 1908 tarihinde kutlanır. Daha sonra bütün uygar ülkelerde kutlanmaya başlanır. Anna Jarvis'in kaybettiği kendi annesi için 1907 yılında başlattığı bu anma günü mücadelesi 1914 yılında Kongrenin onayı ile Amerika'ya yaygınlaşır.

Ülkemizde ise, 1955 yılından beri Mayıs ayının ikinci Pazar günü "Anneler Günü" olarak kutlanmaktadır. Anneler günü, Anneleri onurlandıran bir tatil günüdür. Değişik günlerde ve Dünyanın pek çok ülkesinde kutlanmaktadır.

Farklı ülkelerdeki insanlar, bu günü yılın farklı günlerinde kutlar. Çünkü gün rakamı farklı orijinlere sahiptir. Farklı bir ekol, bu günün eski Yunanda "**Anne Duası**" geleneğinden çıktığını savunur.

Türkiye, Danimarka, Finlandiya, İtalya, Avusturya ve Belçika'da ortak tarih uygulanırken, İngiltere ve diğer bazı ülkelerde Ulusca belirlenen başka tarihlerde kutlandığını görmekteyiz.

"Her nerede yaşıyor ve yaşatılıyorsa, Anneleri onurlandıran bu anlamlı gün onlara çok az gelse bile yine de bu günü önemli ve anlamlı buluyoruz."

Anılarımızda bırakmayıp, büyük kentlerde bile kenarından, köşesinden sürdürmekte olduğumuz örflerimiz, geleneklerimiz, folklorumuz, kısaca kültürel değerlerimiz aracılığı ile çok sıcak kaynaşma zeminleri oluşturmaktayız.

Gençlerimiz, büyük kentlerdeki çağdaş mekanlarda son model dansları başarı ile icra ederken, geleneksel halk oyunlarından da asla ödün vermezler...

Yöresel sanatçımız Ahmet EKŞİ coşturdu...

Son zamanlarda san'at dünyasında yıldızı parlayan sevgili Ahmet Ekşi, aynı zamanda Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Üyelerindendir.

Gençlik Kolumuz'un organize ettiği bu etkinliğin müzik eğlence bölümünde sevgili Ahmet Ekşi kardeşimizin katkılarını takdirle izlemekteyiz.

Değerli sanatçımız sayın Ahmet Ekşi, organizasyonun mutfağında ve ev sahibi konumunda bulunduğu için hakkı olan ast-solistlik ünvanını diğer konuk san'atçılara devretmiş olması, san'atçıya yakışan bir jest olarak nitelendirildi...

Sinan Ekşi'nin ekibi adeta büyüledi...

Gençlik Kolu Yönetim Kurulunda görevli bulunan sevgili Sinan Ekşi'nin usta öğreticiliğinde gençlerimizden oluşturulan **"Karadeniz Halk Dansları Ekibi"** katılımcılara coşkulu anlar yaşattı.

Yöresel kostümleriyle sahneye gelen ekip, Karadeniz bölgesinden, **"Atlama, sallanma, iki ayak ve sıkсарay"** oyunları ile muhteşem bir gösteri sundular.

Usta öğrencileri sevgili Sinan Ekşi başta olmak üzere, ekipte görev alan gençlerimizi kutluyor, İstanbul'da doğup büyümüş olmalarına karşın geleneksel kültürlerine olan bağlılıklarından ötürü de, takdir ve teşekkürlerimizi iletmek istiyoruz..

Ayrıca Gençlik Kolumuz'un bünyesinde böylesi güzel bir ekibin oluşmasında katkı sağlayanlara da, şükranlarımızı ifade ediyoruz.

Organizasyon programının sunuculuğunu yapan Gençlik Kolu Yönetim Kurulu'muzun Genel Sekreteri sayın Mustafa Ekşi, aynı zamanda profesyonel bir tiyatro oyuncusudur. Sunum esnasındaki rahatlığı, hitabetindeki sadeliği, satır aralarındaki anlamlı jestleri, övgüleri ve yergileri dikkatlerden kaçmadı.

Gençlik Kolu Yönetim Kurulumuz'un 10 Mayıs 2009 "Dostluk ve dayanışma etkinliklerinde adeta, **"kendin pişir, kendin ye"** örneğinde olduğu gibi pek çok teknik hizmetler gençlerimizce yerine getirildiği gözlemlendi.

Program sunucusu, Mustafa Ekşi, yöresel türkücüsü Ahmet Ekşioğlu, Genel organizatörü Gönül Ekşi, Konuşmacıları sayın Hasan Ekşi ile sayın Nusret Bayraktar (Ekşi-

oğlu) ve katılımcı konuklar Ekşioğlu ailesi...

Vakfımız'ın Gençlik Kolundan sorumlu Başkan yardımcısı ve muhasip üyesi sayın Resul EKŞİ'nin, gençlerimizin motivasyonunda etkin katkılarının bulunduğunu hemen ifade etmemiz gerekir...Toprağından yaprağına kadar bu sevgi ağacının dikilmesine ve büyümesine emek veren herkesi sevgi ile, saygı ile kucaklıyoruz.

İclal ve Nihal Kardeşler Gençlik Kolu Üyeliğine Aday...

Vakıf Yönetim Kurulumuz'un Genel Sekreteri sayın Yasın Ekşi kardeşimizin dünyalar güzeli ikizleri sevgili Nihal ile sevgili İclal pek çok etkinliğimizde bizleri yalnız bırakmazlar...

10 Haziran 2007 Bahar şenliğimizde ilk kez aile büyüklerine "Merhaba"

diyen sevimli ikizler, 10 Mayıs 2009 etkinliklerimizde de, bizleri yalnız bırakmadılar.

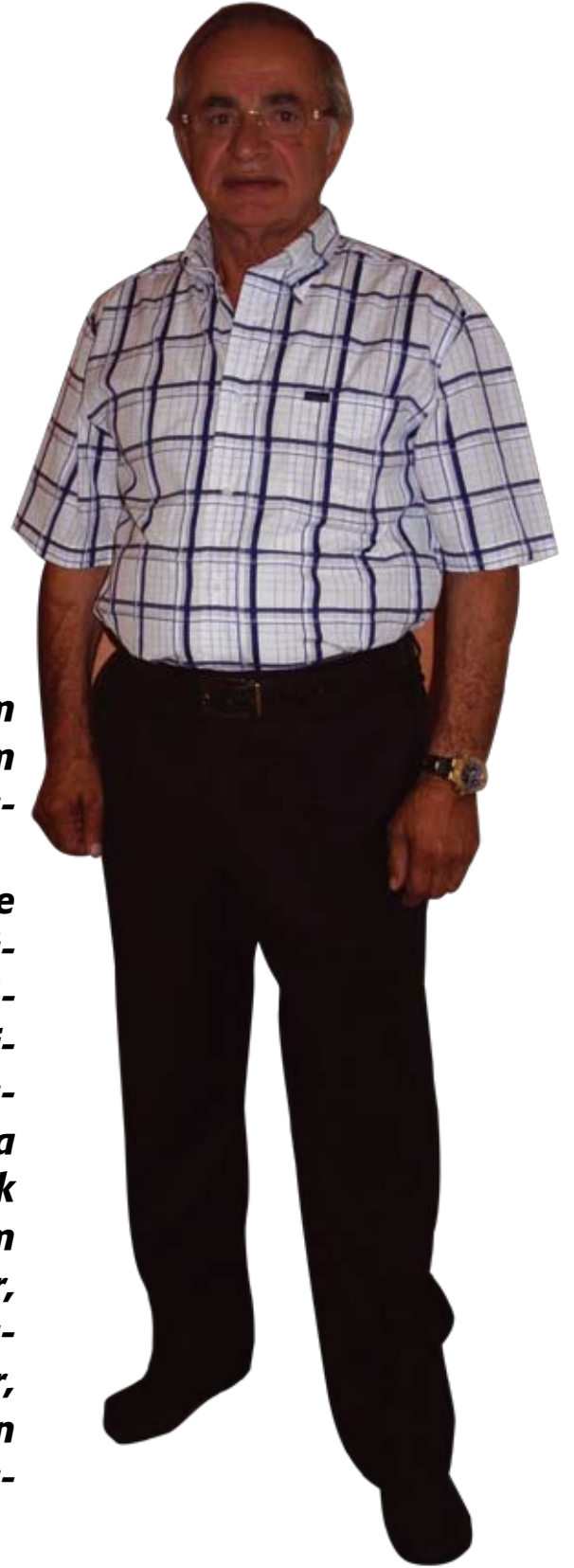
Belli ki, İclal ve Nihal, Gençlik Kolumuz'un Yönetimine daha şimdiden aday....

EKŞİOĞLU VAKFI
Gençlik Kolu Yönetim Kurulu
Başkanlığına

Daha önceden planlanan randevülerim nedeniyle İstanbul ili dışında bulunduğum için "Dostluk ve Dayanışma Geceniz"e katılamıyorum.

Bu anlamlı organizasyonunuzda sizlerle birlikte olamadığım için son derece üzgünüm. Vakıf Senedimiz ve Gençlik Kolu Yönergemiz doğrultusunda, aile gençlerimizin birlik ve dayanışmasına katkı sağlayacak tüm etkinliklerinizde sizlerin yanında ve desteğinizde olacağımı belirtir, Dostluk ve Dayanışma gecenizin ailemize ve tüm sevenlerimize hayırlar getirmesini diler, Anneler günü nedeniyle hazırunda bulunan tüm annelerin anneler gününü kutlar, katılımcı konuk akraba ve dostlarıma en kalbi duygularımla saygılar ve sevgiler sunarım.

Ali EKŞİ

Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu
Başkanı

Ekşioğlu Vakfı

GENÇLİK KOLU'NUN NEFES KESEN FUTBOL TURNUVALARI...

Vakıf Gençlik Kolumuz'un etkinlikleri kapsamında, aile gençlerimiz arasında başlatılan futbol turnuvaları amatör sahalarda heyecan dolu anlar yaşattı izleyenlere...Turnuvaların sonunda ne (A) takımı, ne (B) takımı ve ne de (C) takımı kazandı... Sadece ve sadece dostluk ve kardeşlik kazandı....

Takımlarımız Fırtına Gibiydi...

Gençlik Kolu Yönetim Kurulu Başkanı sayın Av. Umut Ekşi'nin organizatörlüğünde oluşturulan futbol takımları arasında düzenlenen futbol turnuvası, Türkiye lig maçlarını aratmayacak düzeyde heyecan yarattı.

Aile gençlerimiz adeta, futbol yeteneklerini gruplandırırken, yüreklerindeki sevgi ve dostluğu bütünleştirerek büyütmeyi başardılar.

Sahalarda kıran kırana mücadele ettiler... Akşam Vakıf merkezinde bir araya gelerek yaptıkları futbol maçının değerlendirmesini yaptılar. İşte bu, dostluk ve kardeşliğin en güzel örneği...

(A) takımı, (B) takımı demeden, tüm futbolcular ve takım taraftarları çay partilerinde bir araya geldiler... Fıkralar anlattılar, sohbet ettiler...Kıran kırana top koştururken, yaşadıkları heyecanı zaman zaman sohbet masalarına taşıdılar... Akraba ve dostluk bağlarını güçlendirirken, birbirlerine karşı yüreklerinde oluşturdıkları sevgiyi çığ gibi büyüttüler...

Amacımız bu işte...

Çeşitli etkinlikler aracılığı ile gençlerimizi bir araya toplamak, akrabalık ve dostluk bağlarının gelişmesini sağlamak, en önemli amaçlarımızdandır.

Bu amaca en etkili bir biçimde hizmet eden etkinliğin seçimini yapmak hiç kuşkusuz gençlerimizin işidir.

Doğrusu, aile gençleri arasında bir futbol turnuvasının düzenlenmesi projesine imzası bulunanları kutlamak gerekir.

Profesyonel futbol maçlarının dostluğa ve kardeşliğe yeteri kadar katkısı olduğuna inanmayanlardan olsak da, Amatörce yapılan futbol maçlarının dostlukları pekiştirdiğine ilişkin öngörümüz her zaman mevcuttur.

Eski Başkanlarımızdan FEHMI EKŞİ'Yİ KAYBETİK...

Vakfımız'ın eski Başkanlarından, iyilik sever, değerli insan, değerli dost, ailemizin önde gelen iş adamlarından sevgili Fehmi EKŞİ akrabamızı 2 Temmuz 2009 tarihinde kaybettik...

Ailesine, çevresine ve tüm insanlara karşı beslemiş olduğu engin sevgisiyle, doğup büyüdüğü yörelerine ve yaylalarına ilişkin biriktirmiş olduğu tatlı anılarıyla birlikte ebediyen aramızdan ayrıldı...Tüm sevenlerini derin bir üzüntüye bırakarak...

ÖZ GEÇMİŞİ:

Rize İli İkizdere ilçesinin Bayırköy'ünden merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Hafız Yunus Ekşi'nin torunu ve eski kuşak işadamlarımızdan merhum Hasan Ekşi'nin oğludur.

1944 yılında Bayırköy'de doğdu. Ailece Rize'ye göç etmeleri nedeniyle, ilk öğrenimini, orta ve lise öğrenimini Rize'de tamamladı. Lise yıllarında Rize Spor takımında futbol oynadı. Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nin gazetecilik bölümünü bitiren sayın EKŞİ, 1970 li yıllarda baba mesleği olan inşaat taahhüt sektöründe iş hayatına atıldı. Çok büyük inşaat projelerine imza attı.

1982 yılında Rize Spor kulübü başkanlığına seçilerek Rize Sporunu birinci lige taşımayı başardı. 20 Ocak 1998 - 19 Mayıs 1999 yılları arasında Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu.

İş hayatı ve tüm yaşamı boyunca, ailesiyle, çevresiyle ve tüm insanlarla sıcak, samimi ve dostane ilişkiler içinde olmaya özel bir özen gösterdi.

Genç yaşta yakalandığı amansız bir hastalığın pençesinden kurtulamayarak, 2 Temmuz 2009 tarihinde tüm sevenlerini derin bir üzüntüye bırakarak aramızdan ayrıldı.

Seni Hiç Unutmayacağız Fehmi EKŞİ....

Yüreği insan sevgisiyle doluydu. İyilik severdi. Merhametliydi. Çocuk, genç, ortayaşlı ve yaşlı demeden tüm insanlarla sıcak bir iletişim kurmayı severek başarırdı. Özveriliydi, yürekten severdi... Konuk severliğinin ölçüsü yoktu... Başkentteki en sağlam ayaklarımızdan biriydi o... Yorulmazdı. İyilik yapmak onun ilgi alanının omurgasıydı...

Rize ilinin İkizdere İlçesine bağlı Bayırköy'ünün, 1960 yıllarının gençleri, "futbol" oyununu ve "meşin top"u onun sayesinde tanıdı.

"Zorkal Yaylası"nın düzleri onun sayesinde gençler arası futbol turnuvalarına "saha" oldu. Bu nedenledir ki 1960'lı yılların her gencinin hafızasında oyularak yazılmış bir "Fehmi EKŞİ" ismi bulunmaktadır.

Yöresine, köyüne, yaylasına, suyunu toprağına aşık ender insanlarımızdandı Fehmi EKŞİ... O, köylerine yaylalarına hiç doyamadı... Doyamadan aramızdan ayrıldı... Erken ayrıldı... Zamansız ayrıldı.... 12 yıl önce kaleme aldığı memleket özlemine ilişkin şiirindeki dizelerin üzerinden hasret bulutları henüz dağılmadan gitti...

1997 yılında kaleme aldığı " Benim Doğduğum Köyler" adlı şiirinin dizelerinde köyüne, yaylalarına, insanlarına olan sevdasını şöyle dile getiriyordu:

BENİM DOĞDUĞUM KÖYLER

Benim doğduğum köyde ceviz ağaçları vardı

Ağaçların her türünden

Ağaçlar uzun, kısa...

Bir ananın yavrusunu sarar gibi köylerimi sarardı.

Ben o ağaçlardan sakız, ceviz, kestane toplardım.

Ve baharlarda doğanın defilesi sürerken.

Koylav' da gezerdim ,Manle'de gezerdim

Velkü'ye çıkar, Kapse'ye inerdim...

Benim doğduğum köylerde dereler akardı, çağlayan gibi

Her mayıs'ta kabarıp birkaç kişiyi yutan.

Ağustos'ta temiz, berrak, bembeyaz köpük misali.

Ben o derelerde yüzer balık tutardım.

Benim doğduğum yörelerde yaylalar vardı.

O yaylalarda yeşil bir battaniye gibi yaylımlar

Anlatmak zor Legiş'i ,Zorkal'ı,Ovit'i

Biz o yeşillikler içinde gezer, güler oynar, sevdalanır

Atma türkü atardık.

Fehmi EKŞİ

Binlerce seveni son yolculuğunda onu yalnız bırakmadı...

Rize'nin Portakallık Mahallesi Camisi hiç kuşkusuz onbinlerce faninin ebediyete göç edişine tanıklık yapmıştır. Ama böylesi bir kalabalığı kim bilir, belki de ilk kez görmüş oldu.

Ülkenin birçok il ve ilçelerinden gelen "Fehmi EKŞİ dostları" Portakallık Mahallesi Camisi'nin avlusunu hınca hınç doldurdu. Boş kubbeye bırakılan hoş bir sedanın yansımaları dalga dalga dalgalandı. Rize ile İkizdere arasında... Rizeliler, Rize Spor Kulüplerinin eski başkanını, Ekşioğlu ailesi ise, aile vakıflarının eski başkanını ve sevgili akrabasını son yolculuğuna uğurlamak üzere 3 Temmuz 2009 günü, acılı ve hüzünlü bir ortamda bir araya geldiler.

Cenaze töreninde Portakallık Mahallesi Camisinin imamı dualarını ard arda sıralarken acısını ve duygularını gizlemekte zorlandığı fark edildi. "Bu caminin imamı olarak o benim sadık bir dostumdu...Acılarımın, kaygılarımın ve neş'emin ortağıydı o..." derken boğazı düğümlenip, gözlerinin dolu dolu olduğu görülüyordu...

Gençlik yıllarının büyük bir bölümünü geçirdiği Rize'nin Portakallık Mahallesi'ne veda ederek, çok sevdiği dedesi merhum Hacı Hafız Yunus EKŞİ'nin bitişiğine defnedilmek üzere, sevdalısı olduğu İkizdere'nin Bayırköy- Çamçavuş Mahallesi'ndeki aile kabristanlığına götürülen merhum EKŞİ, sevenlerince oluşturulan bir sevgi çemberi içerisinde ebediyete uğurlandı.

Şimdi o, çok sevdiği, sevdalısı olduğu doğa harikası köyünün kucağında ,yaylalarının eteklerinde, göllerinde yüzdüğü berrak derelerinin kolları arasında cennetin yolculuğuna çıktı.

Sevgili başkanımız, bu sonsuz yolculuğunuzda yolunuz açık ve aydınlık, mekânınız nurla dolsun... Allah'ın rahmeti sizinle olsun... Sizi hiç unutmayacağız ...

VAKIF MECLİSİMİZİN RUTİN TOPLANTILARINDAN BİRİ...

45 kişiden oluşan Vakıf Meclisimiz, Vakıf Senedimiz'in 10. maddesinin (d) bendi uyarınca üç ayda bir gündemini görüşmek üzere toplanır. 16 Mayıs 2009 günü, rutin toplantılarından birini gerçekleştirmek üzere Vakıf Meclisimiz, Meclis Başkanı sayın Hızır Ekşi'nin başkanlığında toplandı. 6 maddeden oluşan gündemin görüşülmesi üç saat sürdü.

45 kişilik Vakıf Meclisimiz, Vakıf Genel Kurulu'ndan sonra, Vakfımızın ikinci derecede yetkili organıdır. Organ, Vakıf Senedimizin 10. Maddesine göre kurulmuş olup, görev ve yetkileri aynı maddenin (a-b-c-d-e-f-g-h) fıkralarında açıkça izah edilmiştir.

Vakıf senedimizin 10. maddesinin (h) bendi uyarınca, meclis üyelerinden herhangi biri mazeretsiz olarak üst üste üç oturum toplantıya katılma-

dığı takdirde meclis üyeliği düşer. Bu nedenle, değerli Meclis üyelerimizin toplantı günlerini kaçırmamaları, hatta, davet yazılarımız toplantı gününden en az on gün önce sayın Meclis üyelerimize gönderildiği için Meclis toplantı günlerine kesinlikle başkaca randevu koymamaları gerekmektedir.

Rutin Meclis toplantılarımızda, bazı devamsızlıklar görülse de, sayısal çoğunluğun temin edildiğini her zaman

görmekteyiz. Ama, yine de tüm arzu ve isteğimiz, çoğunluğun yüzde yüz olarak sağlanmasıdır.

Takdir edilmelidir ki, Sivil Toplum Kuruluşlarında hizmet, gönüllülük esasına dayanmaktadır. Yoğun iş yaşamlarından Vakfımızın toplantılarına zaman ayıran değerli akrabalarımızı kutlamak, onlara takdir ve teşekkürümüzü ifade etmek boynumuzun borcu olur...

“ZAMAN GAZETESİ”NİN SORULARINI YANITLADIK..

Zaman Gazetesi, Ekşioğlu ailesini daha iyi tanımaya yönelik bir söyleşi isteğinde bulundu. Teklifi olumlu karşılayan aile bireylerimizden bir grup, İstanbul Üsküdar’daki “Sözbir Otel”in salonunda, adı geçen gazetenin sorularını yanıtladı. Bir buçuk saat süren söyleşi toplantısından elde edilen metin 23 Mayıs 2009 tarihli Zaman Gazetesi’nde yayınlandı. Ancak gazete sütunlarına Sefer Ekşi’nin ifadesi olarak yansıtılan: “Oktay Ekşi’yi biz severiz ama o bizim sevdiğimiz milli ve manevi büyükleri sevmez” ifadesi gerçeği yansıtmadığı gibi, sayın Sefer Ekşi’nin de bu anlamda bir ifade kullanmadığı sonucuna varıldı.

Çünkü...

Türkiye Basın Konseyi Başkanı ve Hürriyet Gazetesi ‘nin baş yazarı sayın Oktay EKŞİ, Ekşioğlu ailesinin bir bireyi ve Ekşioğlu Vakfı’nda bir üyesidir.

Sayın Oktay Ekşi’nin görüş farklılıkları nedeniyle ailesi tarafından çok fazla sevilmediği yolunda yorum yapanlar, onun dünya görüşüne karşı olan meslektaşlarının sadece temenileridir.

Ekşioğlu ailesi olabildiğince demokrat bir ailedir. Ailenin binlerce üyesi sayın Oktay Ekşi’nin dünya görüşünü paylaştığı gibi, binlerce üyesi de farklı dünya görüşlerini paylaşmaktadırlar.

Bu tür ideolojik farklılıklarımız birlik ve beraberliğimize asla engel olmamıştır ve olamaz da... Bu nedenle, değerli aile büyüğümüz sayın Oktay Ekşi Türk basınının bir duayeni Ekşioğlu ailesi’nin de en saygın üyelerinden biridir. Ekşioğlu ailesi adına kendisine selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

TAŞKÖPRÜLÜ EKŞİOĞULLARI

Kocaeli, Körfez İlçesi Belediye Kültür araştırmaları kapsamında, araştırmacı yazar sayın Ahmet Nezih GALİTEKİN tarafından kaleme alınan "Tarih ve Kültür Mirası Eserler" adlı üç ciltlik eserinin üçüncü cildinde Ekşioğlu ailesine özel bir yer ayırmıştır. Ekşioğlu aile bireylerine ait 18. yüzyıldan kalma mezar taşları ve mezar taşlarındaki kitabeler aile tarihine önemli ölçüde ışık tutmaktadır.

Körfez İlçesinin Şemseddin (Taşköprü) Köyü...

Eski adı "**Taşköprü**", yeni adı "**Şemseddin**" olan köy Kocaeli ilinin Körfez ilçesine bağlı bulunmaktadır.

Köy ilçe merkezine 25 km uzakta olup, "**Kocalar**" ve "**Merkez**" adında iki mahalleden oluşmaktadır.

Kocalar köyü, Orhangazi dönemindeki ilk fetihler döneminde kurulduğu tahmin edilmektedir. Daha sonra Şemseddin Köyü birleşerek tam anlamıyla bir mahalle niteliği kazanmıştır.

Günümüzde "**Şemsettin**" olan köyün adı, Osmanlı dönemi belgelerinde "**Şemseddinlü**" ve Şemseddin olarak kayıtlara geçmiştir. Sonuç olarak 1930 lu yıllarda "**Şemsettin**" e dönüştürülmüştür.

Tarih araştırmacısı ve yazar sayın Ahmet Nezihi Galitekin'in **"Tarih ve Kültür Mirası Eserleri"** adlı üç ciltlik kitabının üçüncü cildinde, Şemseddin Köyü'nün Türkler'den önce de önemli bir yerleşim yeri olduğu, üzerinde bulunan çok sayıda tarihi kalıntıdan anlaşıldığı belirtilmektedir.

Şemseddin Köyü'nün adı, 19. yüz yıl belgelerinin bazılarında nadiren de olsa, **"Ekşioğlu Köyü"** olarak geçtiği aynı eserin 364. sayfasında ifade edilmektedir.

Bu muhteşem eserin yazarı sayın Galitekin araştırmalarında: "Günümüzde Türkiye'nin en yaygın ve kalabalık ailelerinden biri olan Ekşioğlu ailesinden bir grup, 19. yüzyılda TAŞKÖPRÜ mıntıkasının en varlıklı en etkili ailesi olduğunu ve bölgenin ayanlığını elde ettiğini, Mevcut belgelerden anlaşıldığı kadarıyla, Ekşioğulları bölgenin tarihinde olumlu ve olumsuz derin etkiler bıraktıktan sonra, ülkenin çeşitli bölgelerindeki diğer ayanlar gibi zaman içerisinde etkilerini kaybettiğini ifade etmektedir.

Etkilerini kaybeden her ayan gibi, Taşköprü ayanları, **"Ekşizade Ebubekir Ağa ve Ekşizade Beşir Ağa'nın"** da geriye kalan varisleri, bölge insanının kin ve nefretine maruz kaldıkları, köyde yaşamakta olan Ekşioğlu aile bireylerinin ifadelerinden anlaşılmaktadır.

Büyük ölçüde bu nedenle olsa gerek ki, günümüzde **"Şemsettin Köyü"**nde ikamet etmekte olan akrabalarımız "Eşol" soyadını kullanmaktadırlar. Köy sakinlerinden akra-

bamız sayın Ekrem **"Eşol"**un anlatımlarına göre, dördüncü dedesi, yaşamakta olduğu köy evinde, ayanlık döneminden kalma kin ve nefret ten ötürü çevre sakinlerince evinin ateşe verildiği ve evi ile birlikte kendisinin ve hanımının da yakılmak istendiği anlaşılmaktadır.

Sayın Galitekin'in araştırmalarına göre, 1300 numaralı Gebze Şer'iyye sicilinin 112. sayfasında bulunan 1866 tarihli bir ilamın baş tarafının şöyle yazıldığı ifade edilmektedir.

"Geğboza kazası Taşköprü Kazası kurâllarından Ekşioğlu Karyesi sakinlerinden Zâtımu'arrefe Hanife ibneti Ali bin Mehmet Meclis-i şer-i şerif-i enverde yine karye-i mezbûre sakinlerinden.."

Şeklinde devam eden ilamdan da anlaşılacağı üzere Ekşioğlu köyü'nden söz edilmektedir.

Ayrıca, adı geçen eserde, "Vezir Ahmet Paşa'ya yazılan 1 Kasım 1787 tarihli hüküm teskeresinde **"Karadeniz'in Anadolu sahillerini muhafazaya Taşköprü Ayanı Ekşioğlu Hacı Süleyman Haseki'nin görevlendirildiği"** belirtilmektedir.

Ekşioğulları'nın Taşköprü ayanlık görevlerinin başlangıç ve bitiş tarihleri ile, İkizdereli Ekşioğlu Hacı İbrahim Ağa'nın yaşadığı tarihler arasında görülen paralellik çok ilginçtir. Bu bağlantıyı kurabilmemize şiddetle ihtiyaç bulunmaktadır.

Doğu Karadeniz'e göç eden Ekşioğulları Taşköprü kökenli olamaz mı...?

TAŞKÖPRÜLÜ MERHUM EKŞİOĞULLARI'NIN MEZAR TAŞI KİTABELERİ

*Mezar taşı kitabeleri tarih araştırmacısı ve yazar Sayın Ahmet Nezi̇h GALİTEKİN 'in
"TARİH VE KÜLTÜR MİRASI ESERLER" adlı üç ciltlik eserinin üçüncü cildinden alınmıştır.
Sayın Galitekin'i kutlar saygılarımızı sunarız.*

Hüve'l Bak
Ah ile zar kılarak
tazeliğime doymadım
Çün ecel peymanesi
dolmuş muradım almadım
Hasreta fani cihanda
Tul-i ömr sürmedim
Fırkata takdir böyle
İmiş ta ezelden
Bilmedim
Ekşioğlu'nun kerimesi
Merhume ve mağfure
Hibetullah hanımın
Ruhuna el-FATİHA
Sene: Temmuz 1831

Hüve'l Baki
Beni kıl mağrifet
Ey Rabb-i yezdan
Bi-hakk-ı Arş-ı Nur-ı
Kur'an
Gelüb kabrum ziyaret
eden ihvan ideler
ruhuma bir fatiha
ihsan
Ekşizade merhum
El-Hac Süleyman
Ağazade Mehmet Şakir
Ağa ruhuna el-Fatiha
Sene: Ocak 1814

Hüve'l Baki
Gonca gülüm uçdu
Cennet bağına
Fırakı kaldı validyni
canına
Ekşizade Mehmet Ağa'nın
oğlu merhum Süleyman
bey ruhiçün fatiha
Sene: 25 Mayıs 1815

Hüve'l Baki
Ekşizade Mehmet Ağa'nın
Kerimesi cennetmekan
Fırdevs aşıyan Merhume
Fatma Monla
ruhunafatiha
Sene: Ekim 1813

El-Baki
Ekşizade el- Hac
Hüseyn Ağa'nın
Zevcesi cennetmekan
Merhume Nefise
Hatun ruhuna
Fatiha
Sene: Mayıs 1805

Hüve'l Baki
Fenadan bekaya eyledi
rıhlet ide kabrini
hakk ravza-i cennet
Ekşizade Ebubekir Ağa
Zevcesi merhume ve
mağfure Emine Hatun
ruhiçün el-fatiha
Sene: Ağustos 1813

Hüve'l Baki
Ah ile zar kılarak
tazeliğime doymadım
çün ecel peymanesi
dolmuş muradım almadım
hasrete fani cihande
tül-i ömr sürmedim
firkata takdir
bu ikiş ta ezelden
bilmedim
Ekşizde Mehmet Ağa'nın
odalığı merhume Şaffiye
hanımın ruhuna fatiha
Sene: 3 Temmuz 1803

Hüve'l Baki
Emr-i Barı böyle imiş
gençliğime doymadım
hasretli babam çeker
ta kıyamet hasertim
Ekşizade Mehmet Ağa'nın
Kerimesi merhume Zeyneb
Hanım ruhuna fatiha
Sene: 1840

Hüve'l Hallakü Baki
Dar-ı dünyada civan
iken gezerdim bir
zaman nagehan erdi eç
Etti yerim bağ-i cina
derdime bulmadım bir
dürlüeman Valideynim
eylediler ah figan bi
zaman merhum mağfur
Ekşizade Ebubekir Bey
ruhiçün rızaen lillah
te-ala el-fatiha
Sene:13 Ekim 1816

Hüve'l Baki
Böyle buldum bu cihanı
sanki bir zill-ı hayal
ol sebebden kimse ha-
limden benim etmez
sual ben dedim el-hükmü
lillah razıyl her zaman
çün ezelden böyle tak-
dir eylemiş Zül-Celal
Süleyman Ağa ruhuna
Fatiha
Sene: 1792

Hüve'l Baki
Canana oğlum eyledi
rıhlet eyleye kabrini
Hakk ravza-i cennet
Ekşizade Mehmet Sadık
Ağa'nın oğlu merhum
Süleyman' ın ruhuna
fatiha
Sene: Şubat 1804

Hüve'l Baki
Pür gül-i gonca idum
açılmadan soldum
bağ-i cihanı terk idü
cennet-i alayı buldum
Ekşizade Mehmet Sadık
Ağa'nın oğlu merhum
Hüseyin Bey ruhuna fatiha
Sene: Şubat 1804

Hüve'l Baki
Kabrim üstüne seyre
geldikçe hay rile yad
ede beni ihvan
ne kadar zahmet ise
lutf etsün bana bar
fatiha eylesun ihsan
Merhum Ekşizade Mehmet
Ağa ruhiçün el-fatiha
Sene: 11 Eylül 1774

El-Baki
Fenadan bekaya
eyledi rihlet ide
kabrini hak razva-i
cennet merhum ve
mağfur Ekşizade Hacı
İbrahim Ağa ruhuna
el-Fatiha
Sene : 1770

Hüve'l Baki
Ekşizade el-Hac
İsmail kim destgıt-i
fukara idi heman
göz yumub çekti cihana
payın fukara başına
göçtü bu cihandan
bir dua ile yad eden
ihvanım hakk eylesün
mesrur şadıman çün
fefatın işidenler
dediler ruhuna cennet-
a'lada kılsun aşıyan
Merhum İsmail Ağa
ruhuna Fatiha
Sene: 1756

DEMİRKAPILILAR KADIRGA'DA BULUŞTU...

Rize, İkizdere İlçesi "Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği", kuruluşunun 10. yılında, tüm üye ve köylülerini 10 Nisan 2009 günü Gebze –Kadırga "da bir araya getirdi. Çok samimi ve çok sıcak bir coşkunun yaşandığı bu nezih buluşma yemeğinde her şey mükemmeldi...

Açılış Konuşmasını Dernek Başkanı sayın Osman AZAKLI yaptı...

10 Nisan 2009 günü saat 19-24 arası Gebze "Kadırga Tesisleri"nde, dostluğun, sevginin ve samimiyetin doruğa ulaştığı coşkulu bir gece yaşandı.

Rize ili, İkizdere ilçesine bağlı Demirkapı Köyü Kültür ve dayanışma Derneği, kuruluşunun 10. yılında İstanbul'da ikamet etmekte olan tüm köylülerini ve

dernek üyelerini bir araya getirdi.

İlk açılış konuşmasını yapan Dernek Başkanı sayın Osman Azaklı, köylüleriy-le, dost ve arkadaşlarıyla birlikte olmanın engin mutluluğu içinde bulunduğunu ifade ederek tüm katılımcılara teşekkürlerini bildirdi.

Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı sayın Osman Azaklı konuşmalarını sonlandırdıktan sonra, katılımcılar arasında bulunan İkizdere Derneği Başkanı sayın Kadem Ekşi'yi kürsüye davet etti.

Konuklara hitaben bir konuşma yapan Kadem Ekşi, İkizdere vadisinin HES lerden korunmasına ilişkin verilmekte olan hukuki mücadele süreci hakkında ayrıntılı bilgiler sundu.

İkizdere vadisi'nde bulunan ve eşine ender rastlanan doğanın korunması, sadece İkizdere Derneğinin çabalarıyla değil, İkizdere kökenli tüm sivil toplum kuruluşlarının ve yöre insanının dayanışması sonucu hukuki zeminlerde verecekleri mücadele ile mümkün olabileceğinin de altını çizdi.

Demirkapı köylüleri'nin Dernekleri etrafında bir araya gelerek oluşturdukları bu muhteşem coşku karşısında memnuniyetini ve mutluluğunu ayrıca ifade eden sayın Ekşi tüm katılımcılara iyi eğlenceler dileyerek konuşmalarını sonlandırdı.

Katılımcıların büyük bir bölümünün Demirkapı köyü kökenli hanım kardeşlerimizden oluşması hiç kuşkusuz bu nezih yemeği daha amacına uygun ve anlamlı kılmıştır. Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak, başta Dernek yönetimi olmak üzere tüm Demirkapılı komşularımızı yürekten kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Daha sonra, İkizdere Derneği Başkanı sayın Kadem EKŞİ katılımcılara hitaben bir konuşma yaptı.

Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği'nin organize ettiği bu nezih yemekli toplantıdan sizler için çok sıcak görüntüler temin ettik.

Dergimizin geçmiş sayılarında, şirin İkitidere'nin en güzel ve en büyük köylerinden biri olan **"Demirkapı Köyü"** hakkında, siz değerli okurlarımıza ayrıntılı bilgiler sunmuştuk.

Merkezi İstanbul'da bulunan **"Demirkapı Köyü Kültür ve Yardımlaşma Derneği"**nin, İkitidere kökenli sivil toplum kuruluşların en aktif olanlarından biri olduğunu gururla ifade edebiliriz.

18 farklı akrabadan oluşan köy halkının, ekonomik, sosyal ve kültürel ayrıcalık gözetmeden bir dernek çatısı altında bütünleşmeleri takdirle izlenmesi gereken sosyolojik bir olgudur.

Dernek merkezi, İstanbul Kadıköy, Kozyatağı mahallesinde bulunmaktadır. Dernek merkezi kapsamında yer alan mütevazı dernek lokali, Demirkapı, Köylüleri'nin buluşma adresi olarak bilinmektedir.

Derneğin ilan panosuna asılan duyurulara eksiksiz olarak uymaları, edindikleri örgütlenme kültürünün en belirgin göstergesidir.

İnternet SMS kısa mesaj sistemiyle ceneze, toplantı ve düğün gibi ortak acıları ile ortak mutluluklarını paylaşmaları hiç kuşkusuz komşuluk, akrabalık ve aynı köylü olmanın kopmaz bağlarını daha da güçlendirmektedir.

Dostlarımız, komşularımız akrabalarımız olan değerli Demirkapılıları' bu güzel örgütlenmelerinden ötürü de ayrıca kutluyor, tebrik ve takdirlerimizi iletiyoruz.

Ekşioğlu Vakfı Dergisi olarak, kardeş Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği'nin geçmiş tarihlerdeki pek çok etkinliklerine konuk olduk. Etkinliklerde gördüklerimizi ve görüntülediklerimizi Dergimizin sayfalarına yansıtmaya olanağı bulduk.

Etkinliklerine ilişkin dostane övgülerimizin yanında dostane eleştirilerimiz oldu. Zaman zaman, Derneğin etkinliklerine Demirkapılı hanım kardeşlerimizin de yeterli oranda katılımlarının sağlanması gerektiğine vurgular yaptığımızı anımsıyoruz.

Zira aynı yörenin insanları, yada aynı köyün insanları sadece erkek toplumdan ibaret değildir. Köy koşullarında yarım asır, yada çeyrek asır içiçe yaşamış, ekmeğini bölüşmüş, aynı çeşmeden su taşımış, aynı yaylada çobanlık yapmış, kahr çekmiş vefakar analarımızın, bacılarımızın şimdi, İstanbul koşullarında yoğun bir hasret yaşadıkları unutulmamalıdır.

Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği, kuruluşunun 10. yılında, Nisan 2009 günü Gebze Kadırga tesislerinde üye ve köylülerine düzenlemiş olduğu buluşma yemeğinde, kelimenin tam anlamıyla bu güzelliğe tanık olduk.

Bu etkinlikte, Demirkapılı hanım kardeşlerimizin göstermiş oldukları katılım :**"İşte beklenen budur"** şeklinde ancak ifade edilebilir.

Biz, bay ve bayan olarak ömrümüzün çok büyük bir bölümünü Doğu Karadeniz'in uca köylerine geçirmiş olmanın kompleksi içinde asla olamayız. Çünkü Karadeniz insanı her tür çevre koşullarına en seri bir biçimde ayak uyduracak kadar zeki ve girişkendir.

Sonuç olarak, eli öpülesi analarımız, bacılarımız, alnı öpülesi gelinlerimiz, kızlarımız, köylerimizde çay toplamaya, sırtlarında odun taşımaya ne kadar mahir iseler, İstanbul'un en nadide mekanlarında yemek yiyip dans etmede de okadar yetenekli oldukları unutulmamalıdır.

Dergimizin yapımcıları olarak, komşu Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneğinin kuruluşundan itibaren tüm Yönetim kadrosundaki görevlilerle çok sıcak bir iş birliği içerisinde olduk.

Kurucu başkan, sayın Dr. İslam İslamoğlu, ikinci başkan merhum sayın İbrahim Demirli, üçüncü başkan sayın İsmail Turanlı ve mevcut başkan sayın Osman Azaklı beyefendi kardeşlerimizle haberleşme alanında yoğun ve yararlı bir iş birliği sağladığımızı belirtmek isteriz.

*Demirkapı Köylüleri'nin birlik ve beraberlikleri örnek alınmalıdır.
Bu anlamda, Demirkapı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği'nin
Başkanı sayın Osman AZAKLI'nın
şahsında Yönetim Kurulu'nu kutluyoruz...*

Derneğin değerli başkanlarının şahsında Yönetim Kurullarında görev alan Yönetim Kurulu üyelerine teşekkürlerimizi ifade etmek isteriz.

Hiç kuşkusuz, İkizdere'de Ekşioğlu ailesinin en yoğun, en samimi ve en sıcak ilişki içerisinde olduğu köy ve köylüler, Demirkapı Köyü ve köylüleridir.

Zira, Ekşioğlu ailesinin önemli bir bölümü Demirkapı Köylüleri ile ortak yaylalarımız, ortak meralarımız, ortak kültürümüz, törelerimiz ve geleneklerimiz vardır.

Hısım-akraba, dayı-yeğen, enişte-kayın ilişkilerimiz vardır.

İki kardeş kuruluş, Ekşioğlu Vakfı ve Demirkapı Köyü Derneği olarak etkinliklerini olanaklarımızı ölçüsünde paylaşıyoruz.

Star olarak geceye damgasını vuran "Bizim Gönül" kemençe eşliğinde okuduğu yöresel türkülerle gençleri bir kez daha coşturdu. Demirkapılı gençler sayesinde "Kadırga, kadırga olalı " böyle coşku görmedi.

Gençlerimiz İstanbul'da doğup büyü-müş olsalar da, "**Kemençe**" sesinden ve "**horon**"dan duydukları heyecanı "bateriden, cazdan ve gitardan almadıklarını görmekteyiz.

Kültürel asimilasyonun yoğun yaşandığı büyük kentlerde, gençlerimizin geleneksel folklorlarını muhafaza etmeleri gurur vericidir.

İşte şekil bir ve ikide görüldüğü üzere, İstanbul'da doğup büyüyen gençlerimiz geleneksel "Horonlarını" babalarından, amcalarından daha bilimsel oynadıkları anlaşılmaktadır.

Özellikle İstanbul doğumlu genç kızlarımızın hiç görmedikleri baba memleketleri Karadeniz'in halk oyunlarını en üst düzeyde icra etmeleri takdire şayandır.

Gençlerimizi sadece bu yönleriyle takdir ediyor değiliz... Büyük-küçük, baba-evlat, Ağabey-kardeş, Abla-bacı ilişkilerinde de, geleneksel kurallardan taviz vermedikleri için de onları takdir ediyor ve seviyoruz.

Sevgili gençlerimize bu asil duruşlarını kaybetmeden çağdaş yaşam yolunda sağlık mutluluk ve başarılar dileriz.

DOYUMSUZ GÜZELLİKLER SUNAN BİR VADI...

Eşine ender rastlanan florası nedeniyle ünlü "AnzerBalı"nın üretildiği "Ikizdere Vadisi"...Muhteşem doğası, doyumsuz suları, henüz ekzos dumanı ile tanışmamış bitki örtüsü, faunası, temiz yüzlü, sıcak ruhlu, yüreği sevgi dolu insanı... Daha da önemlisi, bölgede eşine benzerine rastlanmayan bir hizmet sunan ve şifa dağıtan "RIDOS TERMAL TESİSLERİ" sizleri bekliyor....

Keşfedilmemiş başka bir "ANZER"...

Hiç kuşkusuz botanik literatüründe onların bilimsel isimleri vardır. Ama biz onlara **"Yayla çiçeği"** deriz...

Bilimsel adlarını bilsek bile, bizim için onlar gene de yayla çiçeğidir. Koparmaya gerek duymadan ulu orta gezersiniz bu çiçek deryasında... Çünkü, koparmadan da kokularını hissedersiniz.

Fotoğraftaki görüntüyü İkizdere ilçesinin **"Zorkal Yaylası"** sınırları içinde, **"düzler"** adıyla anılan meşhur bir yayla otlağından aldık. Tıpkı Anzer yaylası gibi burada da, çiçek türlerini saymayı başaramadık.

Son zamanlarda arıcılık konusunda **"Anzer Yaylası"**na bir alternatif olarak görülen **"Zorkal"** ve **"Legiş"** yaylalarında üretilen bal, Anzer balını aratmayacak kalitede olduğu söylenmektedir.

Ancak, yıl içerisinde Anzer yaylasında olduğu gibi bu yaylalarda da güneşli gün sayısının kısıtlı oluşu, kovan başı verimi düşürdüğü ifade edilmektedir.

Ekolojik yapısı hiç bozulmayan bu yaylalarımızı hayvancılıkta değil ama Arıcılıkta değerlendirmemiz gerekmektedir.

İsmi bilmediğimiz çiçeklerle yaşarız...

Floramızda yer alan renk renk, demet demet çiçeklerin isimlerini hep biz koymuşuz... Bilimsel literatürde onların belli birer isimleri olsada da, biz menekşelere **"Cennet Çiçeği"**, Orman gülüne **"Komar Çiçeği"**, yaylalarımızda yetişen yüzlerce tür çiçeğe bir ağızdan **"Yayla Çiçeği"** der, işin içinden çıkarız.

Onların bilimsel isimlerini bilmemek de, özelliklerini, faydalarını zararlarını iyiden iyiye biliriz. Hatta, hangi çiçeğin balı kaliteli, hangi çiçeğin balı acı ve kalitesiz olduğunu özellikle **"arıcılar"** çok iyi bilir.

"Çifin Çiçeği"

Bilimsel literatürde bu çiçeğin adı **"Sarı Orman gülü"** olsa da, yöre halkımız yıllar yılı bunu **"Çifin Çiçeği"** olarak adlandırmıştır.

Yüksek rakımlı yerlerde yetişenleri beyaz, yüksek orman örtüsü içinde yetişenleri ise sarıdır.

Anıların bu çiçekten elde edecekleri balın zehirli olabileceği yolunda söylentiler duyduk. Doğrusu, bu söylentinin doğruluk derecesini bilmemekteyiz. Sadece yaylalarda bulunan beyaz çifin çiçeklerinden yiyen ineklerin telef olduğunu bilmekteyiz.

Sarı orman gülü çiçeklerini özellikle Haziran ve Temmuz aylarında bol miktarda görmek mümkün...

"Komar Çiçeği"

Bilimsel literatürde bu çiçeğin adı **"Mor orman gülü"** olsa da, yöremizde, yıllardan beri **"Komar Çiçeği"** olarak adlandırılır.

Mor Orman gülü ile yöre insanının daha barışık olduğu bilinmektedir. Çünkü, mor orman gülü'nün bazı yöre insanları tarafından yenilebildiğine ilişkin bilgilerimiz bulunmaktadır. Ayrıca mor orman gülü yapraklarının Karayemiş yapraklarına benzediği, bu nedenle bazı süsleme işlerinde kullanılabildiği bilinmektedir.

İkizdere Vadisi'nde, Mayıs ayının ikinci yarısından sonra açan **"Komar Çiçekleri"** Ağustos ayının sonuna kadar devam ederler.

Geleneksel mutfaklarımıza uzun yıllar, "patates, karalahana, taze fasulye, pazı yaprağı ve taze soğan"ın dışındaki sebzelerin girmediğini söylersek, yüzde yüze yakın bir doğrunun altını çizmiş oluruz...

İspanak, marul, maydanoz, dere otu, semiz otu, salatalık ve benzeri sebzelere mutfaklarımızın uzun yıllar uzak kalışı, "bu sebzelerin topraklarımızda yetişmez" savından kaynaklanmadı. Zira, karalahananın yetiştiği topraklarda bu sebzeler daha da iyi yetişir kanısındayız...

Doğal tarımı denemeliyiz...

Yörelerimizin güzel, çalışkan ve zeki insanları, sevgili ikizdereliler...

Yıllarca, elimizde tuttuğumuz, onu üretken hale getirmek için çok emek verdiğimiz bir avuç toprağımıza **"neler yetiştirebiliriz"** konusunda bir arayış içinde olmadığımızı gelin hep birlikte itiraf edelim...

Evet... Bahçelerimiz küçükte olsa, onları dedelerimizden kalma geleneksel ürünlerimizin dışına çıkarmayı hiç denemedik... Kendimizi çok kötü şartlandırdık besbelli...

"Bizim topraklarımızda, mısır, fasulye, karalahana, patates, yonca, ve çimenin dışında bir şey yetişmez"e şartlandırdık kendimizi... Bir avuç toprağımıza adeta gözümüz gibi baktık. Sepet sepet hayvan gübresiyle onu besledik, üzerine çimen yada yonca ektik... Mısır ve patates ekeceğimiz bahçelerimize daha bir hassasiyet gösterdik... Ya, lahana fidanlıklarımız...? Tabir yerinde ise onları kuş sütüyle besledik hep... **"Kışlık ihtiyacımız olan karalahanayı üreteceğiz"** diye Tonlarca doğal hayvan gübresini çimenliklerimize kullandık...Uç-beş kilo daha fazla ot biçelim diye...

Oysa, bu mütevazı bahçelerimizi başka bir ürünle değerlendirmeyi hiç düşünmedik. **"Marul, maydanoz, semizotu, ıspanak, salatalık, roka, brokoli, karnabahar, kereviz, yerelması"** ve daha pek çok sebzeleri acaba tanımıyor muyduk...? Ya şimdi de tanımıyor muyuz...?

İşte örneği...

Büyük kentlerin semt pazarlarındaki tezgahlarda görmüş olduğunuz **"biblo"** gibi ayvalardan ne kadar tat ve ne kadar ayva kokusu alabildiğinizi sormak isteriz sizlere...

Fotoğrafta görüntülediğimiz ayva, İkizderemiz'in Demirkapı köyünde yetiştirilmektedir. Hem de, kendi çabalarıyla... Gübre yok, su yok, budama yok, bakım yok...

Buram buram kokusunu hisseder gibi olduğumuz bu ayva ağaçlarımıza, bir de insan elinin değdiğini düşünün....

Yıllar yılı, bu ayva ve benzeri meyvelerin yetiştiği bu topraklarla ne yazık ki, düzgün bir diyalog kuramadık ve onları hep suçladık....

"İkizdere'de bir şey yetişmez" diyenler... Buyurunuz....

Yıllar yılı **"bu topraklarda mısır, karalahana, ve çimenden başka bir şey yetişmez"** diyerek kendimizi kandırdığımızı yeni yeni fark etmeye başladık.

Önce, rakımı düşük köylerimiz çay üretimini denedi, başarı ortada... yıllık 50 ton çay satan İkizdereli çay üreticisi vardır.

İkizdere'nin Dereköy'ünde domates, semizotu, marul ve maydanoz yetiştiren sevgili İsmail Ekşi kardeşimizin örnek bahçesini ziyaret ettik. Hiçbir teknik bilgi kullanılmadan, gayrinizami koşullarda rastgele oluşturulan bu bahçeler, kulağı-mıza bir şeyler fısıldadığını fark etmeliyiz artık.

Sevgili İsmail Ekşi kardeşimiz çok önemli bir tesbitinin altını çiziyor ve diyor ki: "Karalahananın yetiştiği topraklarda aynı familyadan sebzelerin yetişmemesi için bir neden yok.... Sade, dedelerimizin kara lahanayı tanıyıp, diğer sebzeleri tanımadıklarından kaynaklanan bir bilgi eksikliği.

İşte durum ortada.. Yaz aylarında bile güneşin sadece günde 4-5 saat etkisini gösterdiği bu muhitte domateslerin kızarması ve olgunlaşması bizlere yeni fikirler vermiyor mu...?

İkizdereliler'e sesleniyoruz, "Hiç beklemeden doğal sebze tarımına başlamlısınız.

Sizin için **düşünüyor** ve sizin için hayata geçiriyoruz...

- **Tasarım Hizmetleri** Kurumsal Kimlik • Katalog • Broşür • Dergi • İlan Tasarımı • Mailing • Logo Tasarımı • Ambalaj Dizaynı • 3-D Çizim Animasyon
- **Basılı Materyaller** Dergi • Katalog • Broşür • Matbuu Evrak • **Outdoor Reklamcılık** Billboard • Roll Up • Tabela • Afiş • Araç Giydirme
- **Görsel Faaliyetler** Tanıtım Filmleri • Müzik Jenerikleri • Interactive CD • **Web Hizmetleri** Web Sayfası Tasarımı • Intro • Banner • 360° Sanal Tur

• **Adres** Fahrettin Kerim Gökay Cad. Baycan Han 41/15 Hasanağa - Kadıköy - İST. • **Tel:** 0216 414 52 75 - 76 • **Fax:** 0216 449 35 19 • **Mail** info@tunagroup.com

*Doğanın güzelliklerini vadinin tabanından değil, karşılıklı yamaçlarda serpiştirilen birbirinden güzel köylerden seyretmelisiniz...
Köy evlerinin ahşap balkonlarından vadiyi döverek akan dereyi seyrederken dinlendiğinizi fark edersiniz.. Yükselen yeşil örtünün dalları arasında gizlenen köy evleri, tatlı bir huzur sunar yaşayanlarına...*

Demirkapı Sırtlarından Çamçavuş vadisini seyretmek

Yan kolları taş duvarlarla örülü devasa köy evlerinin çatıları saçla kaplı oluşuna bakmayın... Aslında çatıların geleneksel kaplama malzemeleri "**hartama**" adı verilen bir tür yarma tahtadan oluşur.

Zaman içinde, orman örtüsünün giderek azalması ve dolayısıyla "**hartama**"nın zor temin edilir hale gelmesi çatı kaplamalarının saca dönüşmesini zorunlu kıldı.

Çatıların saçla kaplı olması geleneksel köy mimari yapısını birazcık zedelemiş olsa da, evlerin nostaljik kokularını etkilememiştir.

Demirkapı Köyü sırtlarında sıralanan köy evlerinin ahşap balkonlarından "**Çamçavuş Vadisini**" seyretmek ayrıcalıktır hiç kuşkusuz...

Uzun yıllardan beri yöreye gitmeyenler için "**Çamçavuş Vadisi**" yolun ve ulaşımın bulunmadığı bir mahrumiyet vadisi olarak anımsanır...

Oysa, İkizdere'yi İspir ilçesine bağlayan karayolu Çamçavuş vadisinden akan dereye paralel olarak devam etmekte ve özellikle yaz aylarında yoğun bir trafiği üzerinde taşımaktadır.

İkizdere-İspir karayolu, karayolları standartlarına uygun inşa edilmiş olsa da, asfalt karışımı stabilize yol, kışın, üzerinden akan suların yağın karların donması sonucu stabilize yola önemli ölçüde zarar vermektedir.

BİZİM İÇİN BİR SEVDADIR YAYLALARIMIZ....

Toprağından çiçeğine kadar, suyundan sulaklarına kadar, yağmurundan çisesine kadar, ineğinden, davarından, çobanına kadar, bizler için bir sevdadır yaylalarımız.

Yaşı kırkı geçmiş olanlarımızın hafızaları yayla anılarıyla dolu, düşleri ise yaylalarla süslüdür...Soluduğumuz her güzel nefesimizle bir yaylamız, kokladığımız her çiçekle de, bir başka yaylamız buram buram tüter burnumuzda...

Yaylada güneşin batışını izlemek...

Yoğun sis, rüzgar engeline takılıp, vadinin dorukları arasında sipere yatarak oluşturduğu deniz misali görüntü karşısında hayranlığınızı gizleyemezsiniz...

Akşama yakın saatlerde yayla sırtlarından güneşin batışını seyrederken, bir ara kendinizi deniz kıyısında gibi hissedersiniz.

Bir yaz günü, nemsiz havadan ötürü kuru-yan dudaklarınız ile üşüyen yanaklarınız, sizlerle yaylada olduğunuzu anımsatır...

Yayla sabahları...

Yaylada olduğunuzu en çok hissettiğiniz andır yayla sabahları...

"Hartama" örtülü yayla evlerinde, gecenin sessizliği içinde deliksiz bir uykudan sonra, sabahın ilk ışıklarıyla uyanırsınız..."**Hartama**" aralıklarından bir ip gibi gözünüze gelen güneş ışınları sizleri adeta doğayı seyretmeye davet eder...

Tam bu sırada, ahırdan çözülerek yayla otlaklarına sürülmekte olan ineklerin **"Mo, Mo"** sesleri, yaylalardaki ses kirliliğinin en şiddetlisidir. Şayet bu ses, sizleri rahatsız ediyorsa, buyurun metropollere....

Bendeniz, altmışını çoktan geçmiş bir yayla sevdalısı olarak, yaylalarda çobanlık yaptığım yıllarda elime bir ses alıcısı geçirebilseydim şayet, değişik tonlarda böğüren ineklerin seslerinden bir koleksiyon yapabilirdim kim bilir...

"Deneyimli yaylacılar, ineklerini böğürmelerinden tanır" şeklinde sizlere ilginç bir anekdot aktarırsam sakın şaşırmayın ... Evet doğrudur...

Belli bir tonda **"Mo, Mo, Mo"** diye bir ses... Deneyimli yaylacı Fatma teyze hemen atılır... **"Uyyy...benum kınalı celdida... Çiçen vereceğüm oğa"** (sarı renkte peynir suyu)

YAYLA SÜPRİZLERİNE HAZIRLIKLIL OLMA LISINIZ...

Mevsimlerden yaz, aylardan da, Haziran, Temmuz ya da Ağustos deyip önleminizi almazsanız, akşamdan yemyeşil bıraktığınız yaylalarınızı sabahleyin karlar altında bulabilirsiniz. Bu nedenle, ineklerinizi bir gün yada iki gün, belki bir hafta ahırda beslemek zorunda kalabilirsiniz. Yaylacılar, yaylanın bu sürprizini bildikleri için yayla evlerinin kenar köşelerinde bir miktar kuru ot depolamayı ihmal etmezler...

Yayla güzelliklerini, yaylada kalacağınız bir iki gün içerisinde yaşamamız hiç kuşkusuz olanaksızdır.

Yayla ziyaretlerine giden günü birlik konuklar özellikle güneşli günleri tercih ederler. Oysa güneşli bir gün yayla güzelliklerinin sadece bir bölümünü yaşamış olursunuz...

Yayla güneşinin yanında yayla sisi, yayla yağmuru, yayla dolusu, yayla rüzgarı ve yayla karı olarak sıralanan doğa olaylarını yaşamak gerekli değil mi...?

*Bir Ağustos günü, karlar altındaki bir yayladan güneşin batışını seyrettiniz mi hiç....?
Ya, taze karlarla güz çiçeklerinin sarmaş dolaş hasret giderişlerini...?
Hiç kuşkusuz pek çoğunuzun yanıtı, "Hayır"dır...*

Burası Demirkapı Yaylası ...

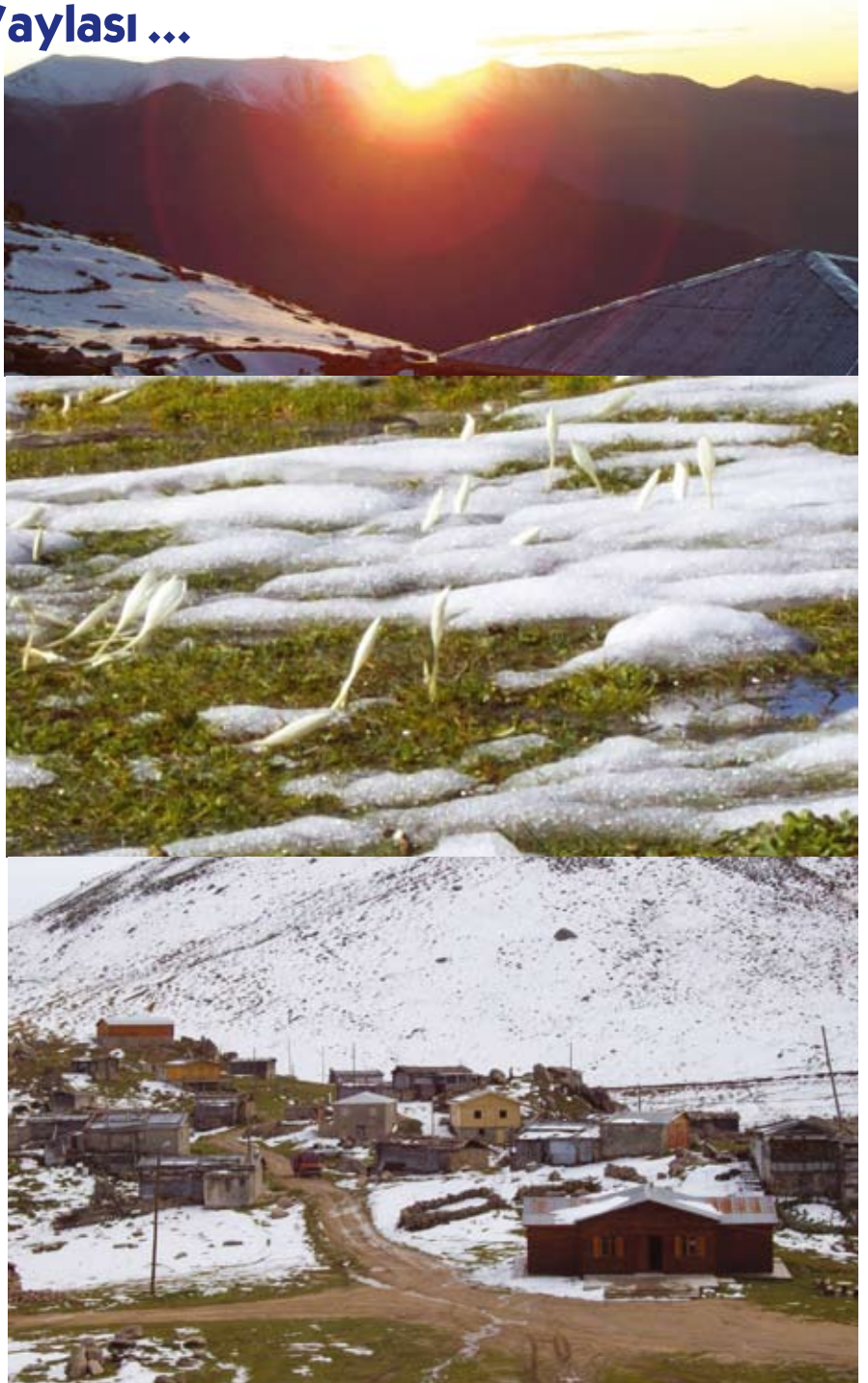
Rengarenk ilmlerle dolu bir halıyı andıran yayla çimeni, buram buram etrafına koku salan yayla çiçekleri, mahsun, yorgun ve gizemli yayla evleri doğanın tüm sürprizlerine alışkındır elbette...

Deneyimli yaylacılar için de sıradan bir doğa olayıdır Ağustos ayında yaylada kar görmek... Karlar altındaki yayladan bir akşam üstü güneşin batışını seyretmek... Güz çiçekleri ile tomar tomar karların içtenlikle kucaklaşmalarını izlemek... Bir Ağustos günü, üç kanatlı yoncaların lapa lapa karlarla örtülmelerini gözlemek... Daha sonra, yağın karın, yayla yağmuru karşısındaki dirençsizliğini fark etmek...

Demirkapı yaylasından izlediğiniz bu karlı, kışlı görüntü,"**acaba yayla sezonunun sonu mu geldi?**" sorusunu sizde çağrıştırmaz... Yaylaların inimine belkide daha pek çok zaman var. Yayla, güzelliklerini sizlere bir günde yada iki günde göstermez... Şayet yayla güzelliklerini görebilmek için "**yayla kahrı çekemem**" demekten yana iseniz, bu güzellikleri yarı bucuk sade fotoğraflarda görebilme şansınız olur...

Ama siz siz olun bu güzellikleri yaşıyın...Ve bu nedenle işte yayla...

Sizleri bekliyoruz.. İkizdere ilçe merkezine sadece 16 Km. Aracınızla gider, aracınızla dönersiniz. İsterseniz yaylanın konuk evinde konaklırsınız.

“BİR SOLUK NEFES” BUDUR İŞTE...

Giderek kirletilen Dünyamız'da “bir soluk nefes”in mumla aranır hale geldiği hepimizin bilgileri içindedir. Otobanların kenarlarında, bir iki ağaç ve bir avuç yeşillikten oluşan sözde piknik alanlarını bir soluk nefes alma mekanları gibi görenler elbette ki haklıdırlar... Zira onlar Doğu Karadeniz’i, özellikle Doğu Karadeniz’in cennet vadisi İkizdere’yi muhtemelen görmemişlerdir.

Ekonomik koşullar yöre insanını zamanla gurbet ocağına itti. 50-60 yıl önceleri, çalışan insan gücünün gurbete göç ettiği yıllarda kimbilir, belki de büyük kentlerde de, temiz doğaya bağlı bir soluk nefes bulmak mümkün mü...

Ama, gel gör bakalım bugün öyle mi...? Büyük kentlerde, saatte yüzlerce aracın ekzost dumanlarına muhatap olan, otoban kenarlarında bir iki ağaç ve bir avuç yeşil çimenden oluşan mekanları piknik alanı varsayarak

buralardan yararlanmaya kalkan İstanbullular, İkizdere Vadisi’ni gördüklerinde hiç kuşkusuz ne kadar yanıldıklarını anlayacaklardır...

Artık, ekonomik sıkıntının önüne geçen “**Küresel Isınma**”, Doğu Karadeniz’in özellikle “**İkizdere Vadisi**”nin değerini ve parlayan yıldızını tüm çıplaklığıyla gözler önüne serdi.

Ekonomik koşullar ve geçim sıkıntısının öncelikli olduğu yıllarda memleketini ve köyünü bırakıp gurbete göç edenler, “**küresel ısınma**”dan

etkilenecek yada etkileneceğini anlayarak, köklerinin bulunduğu köylerine ve yörelerine yeniden bir iz yapmanın yol ve yöntemlerini aramaları yörenin geleceği için umut vericidir.

Pek çok iş adamımız, yörenin doğal zenginliklerinden bir ekmek kapısı yaratabilmenin arayışı içinde bulunmaktadır. İkizdere RİDOS TERMAL OTEL, ANZER SU, ÇAMLIK GENESIS OTEL, GÜNEYCE SU, elde edilen sonuçlardan sadece bir kaçıdır.

Demirkapı Köyü'nden bir Görüntü

Demirkapı yayla yolundan geriye dönüp baktığınızda birbirinden güzel muhteşem manzaralarla göz göze gelirsiniz. Yayla yolundan, yaylaya doğru yükseldikçe köy manzarasını kuş bakışı seyreder hale gelirsiniz.

Doğa ile muhteşem bir uyum içinde gözüken köy ve köy evleri geçmişten hüznü bir esinti yansıtır izleyenlere...

Demirkapı Köyünü, yerleşim alanının genişliği itibarıyla tek karede görüntülemenin teknik zorlukları bulunmaktadır.

Köy yerleşim alanının bir ucundan diğer ucu, yaya olarak yaklaşık bir saatlik zaman almaktadır.

Yerelma Köyü'nden bir Görüntü

Yerelma Köyü'ne, vadiye yakın bir yerden baktığınızda, gülleri sere serpe dışarıya taşan toprak saksıdaki bir demet çiçeği anımsarsınız.

Güller koptu kopacak misali, evlerin yamaçtan aşağıya düştü düşecek endişesine kapılırsınız.

Azgın doğanın kolları arasında adeta gizlenmiş hissi veren köy evlerinde yaşamın hiç kuşkusuz bir ayrıcalığı olmalı...

Yöre insanını çevik, hareketli ve uzun ömürlü kılan yaşam tarzı bu olsa gerek...

Dereköy'den Yağcılar Köyü Böyle Gözükür

Dereköy ile Yağcılar köyü kol kola, omuz omuza iki kardeş köy görüntüsü sergiler.

Derenin boynunda bir altın kolye gibi asılı duran tarihi kemer köprü, ender güzellikteki bu manzaraya gizemli bir nostalji kazandırdığını fark edersiniz. Baktıkça bakasınız gelir.. Fotoğraf makinenize deklanşörüne rastgele bassanız bile elde edeceğiniz her fotoğraf bir kartpostal niteliği taşır. Bu muhteşem doğayı arkasına alarak bir hatıra fotoğrafı çekirtmeyi başaranlar kendilerini şanslı addetmelidirler.

OVİT DAĞI GEÇİDİ, “GEÇİT VERMELİDİR ARTIK”!!!

Rize ilimizi Doğu Anadolu Bölgesine bağlayan en kısa ve en güvenli karayolu, İkizdere ve Ispir üzerinden geçen RIZE-ERZURUM karayoludur. Söz konusu karayolu, yıllardan beri, İkizdere-Ispir arasında bulunan “Ovit Dağı Geçidi” nedeniyle yılın beş ayı ulaşıma kapalı tutulmaktadır. Bu süreç içerisinde, Erzurum’un Pazaryolu ve Ispir ilçeleri ile, Rize’nin İkizdere ilçesi yoğun bir mahrumiyet yaşamaktadır. İlgili kuruluşların sayın yöneticileri, “geliniz bu mahrumiyete bir son veriniz...”

Doğu Karadeniz’i Doğu Anadolu bölgesine bağlayan en kısa ve en güvenli karayolunun Rize-Erzurum karayolu olduğu noktasında, tüm yöre halkının ve yerel yöneticilerin ortak görüşleri bulunmaktadır.

Daha da önemlisi, Erzurum ili, özellikle Erzurum’un Ispir ve Pazaryo-

lu ilçeleri ile, Rize ili arasında yoğun bir nüfus sirkülasyonu yaşanmaktadır. Rize-Erzurum karayolu, adeta Çin’i Anadolu’ya bağlayan “İpek yolu” niteliğindedir.

Bölge insanı için bu denli sosyal ve ekonomik önem arz eden karayolu, ne yazık ki, yıllardan beri, Ekim,

Kasım, Aralık, Ocak, Şubat ve Mart aylarında “Ovit Dağı geçidi” engeline takılmaktadır. Bu aylar içerisinde bölge insanı akıl almaz bir sıkıntı yaşamaktadır. İller arasında sosyal ve ekonomik bağ durma noktasına gelmektedir.

OVİT DAĞI GEÇİDİ

2640 rakımlı olan "Ovit Dağı geçidi"nin çıkışı ve inişi sadece 14 km civarındadır. Kış mevsiminde dağın kar nedeniyle kapanması sonucu, aylarca bölge insanı bulundukları yerlerde mahsur kalmakta, yada "Erzurum-Trabzon karayolu" üzerinden ulaşım- larını sağlamaktadırlar ki, bu yolun uzunluğu yaklaşık, kapanan yolun üç katı kadardır.

"Ovit Dağı geçidi"nin 12 ay açık tutulması için ileri sürülen tüm alternatif öneriler, ne hikmetse, sürekli olarak Karayolları Bölge Müdürlüğü'nün "rantabl değildir" engeline takıldı... Dağın tünelle geçilmesi halinde giderlerinin yarısını karşılamayı taahhüt eden değerli iş adamlarımızın feryatları hiç dikkate alınmadı, (İkizdereli İş adamımız

sayın Talip Kahraman'a bu nedenle teşekkürlerimizi iletelim.)

Aslen İspir ilçesinden olan ama, yıllarca Rize ilinde ikamet eden **"İspir Bağımsız Dernekler Genel Başkanı sayın Lokman KOÇAN"**nın feryatlarına kulak verelim biraz..."Rize-Erzurum karayolu üzerindeki "Ovit Dağı"nda bir tüneli çok görenler, hızlı trenin'de Rize'ya kadar ulaşmasını çok görmektedirler...Karadeniz için düşünülen hızlı tren projesinde son durak, Trabzon ilinin Of ilçesi ön görülmektedir.

"Sayın Lokman Koçan'ın, Ovit Dağı Geçidi"nin yapılmasına ilişkin feryatlarına paralel olarak bir de sözü var. "Ovit Tünelinin yapımına başlandığı

an vermiş olduğum sözümü yineliyorum...Ovit Dağı'nın üzerine 400 koyunumu kurban edeceğim... Sayın Başbakanın da, Ovit yolunu yapacağına ilişkin vermiş olduğu sözün arkasında olmasını istiyorum.

Rize dostu ve Rize-Erzurum karayolu sevdalı ve sevgili Lokman Koçan hemşerimizi bu yürekli çıkışlarından ötürü kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Bölge için hayati önemi olan, stratejik, sosyal ve ekonomik anlamda da ülkemiz için çok gerekli ve güvenli olan Rize-Erzurum karayoluna kış aylarında geçit vermeyen "Ovit Dağı"ndan en kısa zamanda geçidin sağlanmasını sabırsızlıkla beklemekteyiz.

TOZKÖY (Mahura)

Rize iline bağlı İkizdere ilçemiz 28 köy ve 12 mahalleden oluşmaktadır. Köylerimiz, doğanın bahşettiği bir takım güzellikleri paylaşıyor olsa da, tarihi geçmişte komşu illerimizin ilçelerine bağlı bulunan köylerimizde hiç kuşkusuz geçmişten kaynaklanan farklı kültür kırıntılarını gözlemek mümkündür. İkizdere'den 10 Km güneyde, Dereköy'den sonra gelen köylerin geçmişte bir kısmının İspir ilçesine, bir kısmının ise Bayburt'a bağlı olduğu bilinmektedir. Tanıtıma konu olan "TOZKÖY" bu köyler kapsamında bulunmaktadır.

Tozköy, İkizdere ilçemize bağlı yüksek rakımlı köylerimizdendir. İlçe topraklarının Güney kısmında bulunan Tozköy'ün tarihi geçmişine ilişkin elimize net veriler bulunmamaktadır.

Değerli hocamız Rizeli Orhan Naci Ak'ın "Rize Tarihi" adlı eserinde, Tozköy'ün komşu illerimizden Erzurum ili İspir ilçesine bağlı bir köy yerleşim merkezi olduğu, Osmanlı döneminin son yıllarında disiplin ve asayişin elden kaçırıldığı bir dönem, nahiye merkezi olduğu anlaşılmaktadır.

Tozköy'ün bilinen eski adı "Mahura"dır. Cumhuriyet yıllarında yerleşim merkezlerinin isimlerinin Türkçeleştirilmesi kapsamında Mahura ismi "Tozköy" olarak değiştirilmiştir.

Orhan Naci Ak'ın "Rize Tarihi" adlı eserinden 1876 yılında yapılan nüfus ve hane sayımında "Mahura"nın 171 hane ve 512 nüfus olduğu anlaşılmaktadır. O tarihlerde, bayan nüfusların sayılmadığı dikkate alındığında ve genel nüfusun yarısını bayanların oluşturduğu varsayımıyla yola çıkıldığında, 1876 yılında köy nüfusunun $512+512=1.024$ olduğu gerçeğiyle

karşılaşmış oluruz.

1876 yılında 1.024 nüfusla yörenin en kalabalık köyü olarak karşımıza çıkan "Mahura", 1980 nüfus sayımında nüfusunun 566 ya, 1985 nüfus sayımında: 484 e, 1997 ise nüfusun 186 ya düştüğünü görmekteyiz.

İkizdere ilçemizin son 20 yıl içinde yaşadığı hızlı nüfus boşalmasına paralel olarak Tozköy'ünde etkilendiğini görmekteyiz.

Köyün kuzey kesiminde bulunan ve köye bağlı olan "Hiça Mahallesi" adeta bir köy büyüklüğünde olup, geçmişte mustakil bir okul ile eğitim öğretim hizmetlerini sürdürmekteydi. 1980 lı yıllarda köyde iki tane okul vardı. "Tozköy İlkokulu" ve Tozköy-Hiça İlkokulu... Aynı yıllarda Tozköy İlkokulu 51 öğrenci ve iki öğretmenle, Tozköy-Hiça İlkokulu ise, 17 öğrenci ve bir öğretmenle eğitim öğretim yapılmaktaydı. 1985 yılında okumaz-yazmaz köy halkının sayımı sonucu, 484 nüfusun 160 kişinin okumaz-yazmaz olduğu görülerek, okuma yazma oranının % 60 olduğu saplanmıştı.

Geçen süreç içerisinde, okulların

kapandığını, var olan birkaç öğrencinin taşınmalı Eğitim-Öğretim ile öğrenim gördüğünü üzümlere görmekteyiz.

Köy halkından köyde yaşamakta olanların geçimi hayvancılık ve aile ihtiyaçlarına yönelik tarıma dayanmaktadır. Yaylacılık olmazsa olmazlardandır. Köylülerin büyük bir bölümü, Rize, Of ve İyidere merkez ve köylerinde ikamet etmekte olup, yaz aylarında köy ve yayla evlerine mevsimlik olarak taşınmaktadırlar.

Yaz aylarında yoğun bir nüfus artışına sahne olan köy ve yaylaları sonbahardan itibaren nüfusun boşalmasıyla köy iyice tenhalaşır.

Köyün en kalabalık ve en bilinen ailelerinden "Tevetoğulları" ailesinin bir bölümü bilinmeyen bir tarih ve bilinmeyen bir nedenle İkizdere'ye bağlı Rüzgarlı Köyü'ne naklettiği bilinmektedir. Günümüzün gözde pop sanatçılarından "TARKAN" bu ailenin bir bireyidir. 1950 ve 60 lı yılların ünlü siyasetçilerinden Samsun Milletvekili merhum FETHİ TEVETOĞLU'da Tozköy kökenli olduğu bilinmektedir.

Bir başka sayıda bir başka köyde buluşmak dileğiyle...

BİR ASIRDAN FAZLA YAŞAMAK İSTEYENLERİN DİKKATİNE...

ABD’de David Murdock adındaki 85 yaşında milyarder bir iş adamı 125 yıl yaşamak için 1.5 milyar dolara bir araştırma merkezi kurdu. Merkezde görevli uzmanlar, ömrü uzatan ve sağlıklı yaşatan 33 gıda maddesi belirledi. 22 Mayıs 2009 tarihli Vatan Gazetesinde yayınlanan bu ilginç haberi siz değerli okurlarımızla sağlık köşemizde paylaşmak istedik...

İşte En Sağlıklı 33 Yiyecek...

1-Ananas: Ameliyat sonrası iyileşme sürecini hızlandırır. Eklemleri sağlıklı tutar. Astımı önler.

2-Yaban mersini (Likapa): Bol antioksidan içerir. Beyin yaşlanmasını geciktirir. Boşaltım sistemindeki enfeksiyonları önler.

3-Ispanak: Zekayı güçlü tutar. Karaciğer, yumurtalık, kolon ve prostat kanserlerinden korur. Besin değeri bakımından en zengin gıdadır.

4-Kırmızı biber: Akciğer, prostat, yumurtalık ve rahim ağzı kanserlerinden korur. Güneş yanıklarına karşı etkilidir. Kalp sağlığı için yararlıdır.

5-Domates: Vücutta iltihaplanmayı önler. Yemek borusu, mide, bağırsak, akciğer ve pankreas kanserleriyle savaşır. Kalp Hastalığı riskini düşürür.

6-Elma: Bağışıklık sistemini güçlendirir. Akciğer ve prostat kanserinden korur. Alzheimer hastalığı riskini azaltır.

7-Enginar: Damar tıkanıklığını önler. Zararlı kolesterolü düşürür.

8-Roka: Doğumdan gelen kusur riskini azaltır. Kemik kırılması riskinin önüne geçer. Göz sağlığını korur.

9-Brokoli: Diyabetin vücuda verdiği hasarı azaltır. Prostat, mesane, kolon, pankreas, meme ve mide kanserleri ile savaşır. Yaralanma durumunda beyni korur.

10-Kuşkonmaz: Midedeki yararlı bakterileri besler. Kalp sağlığı için yararlıdır.

11-Avakado: Akciğeri tahribata karşı korur. Ağız kanseri riskini düşürür.

12-Böğürtlen: Kemik yapısını güçlendirir. İştahı bastırmaya yardımcıdır. Vücutta yağ yakımını hızlandırır.

13-Balkabağı: Gece görüşünü güçlendirir. Kırışıklıklara karşı savaşır. Kalbikorur.

14-Kavun: Bağışıklığı geliştirir. Cildi güneş yanıklarına karşı korur. Vücutta iltihaplanmanın önüne geçer.

15-Karnabahar: Toksinlerden arındırır. Meme kanseri hücrelerinin yayılmasını önler. Prostat kanserine karşı savaşır.

16-Kızılçık: Prostat ağrılarını dindirir. Akciğer,kolon, kan kanseri hücreleri ile savaşır. Boşaltım sisteminde enfeksiyon riskini düşürür.

17-Kiraz: Eklem iltihabi ve gut ağrılarını dindirir.Kötü kolesterolü düşürür.Vücudu iltihaplanmaya karşı korur.

18-Yeşil lahana: Damar tıkanıklığını önler. Prostat, kolon, meme, yumurtalık kanseri tehlikesini azaltır. Vücutu toksinlerden arındırma mekanizmasını harekete geçirir.

19-Kıvrıkcık lahana: Kanser besleyen östrogen hormonu seviyesini dengede tutar. Gözleri güneş ışınlarından ve kataraktan korur. Kemikleri güçlendirir.

20-Kivi: Kırışıklıklarla savaşır. Damar tıkanıklığı riskini düşürür. Kabızlığı önler.

21-Portakal: Zararlı kolesterol seviyesini dengede tutar. Ağız,boğaz ,meme, mide ve kan kanserleri riskini düşürür. İştahı bastırır.

22-Mango: Bağışıklık sistemini destekler. Zararlı kolesterolü düşürür. Damar hastalığında risk faktörü olan “homosistein” maddesini dengede tutar.

23-Mantar: Toksinlerden arındırır. Kolon ve prostat kanserine yakalanma riskini düşürür. Tansiyonu dengede tutar

24-Papaya: Sindirimi kolaylaştırır. Akciğer kanseri tehlikesini büyük oranda azaltır.Yağların yakılmasını hızlandırır.

25-Erik: Kabızlığa karşı etkilidir. Antioksidanlar DNA yapısını korur. Menapoz sonrasında kemikleri güçlü tutar.

26-Nar: Güneşin zararlı ışınlarından korur. Kolesterol seviyesini dengeler. Prostat kanserine karşı savaşır

27-Kabak: Eklem iltihabına karşı koruyucudur. Akciğer ve prostat kanserlerini engeller. Vücutta iltihaplanmanın önüne geçer.

28-Çilek: Alzheimer rizikini azaltır. Kolesterolü dengeler. Kolon, prostat ve ağız kanserlerinin ilerlemesini engeller.

29-Ahududu: Ağız, meme, kolon, ve prostat kanserlerinin ilerlemelerini önler. DNA yapısını korur. Kolesterol seviyesini dengeler.

30-Taze patates: Felç tehlikesini azaltır. Genel olarak kanser riskini düşürür. Körlüğe karşı korur.

31-Karpuz: Erkeklerde kısırlığı önler. Prostat, yumurtalık, rahim ağzı, ağız ve gırtlak kanserleriyle savaşır. Cildi güneşin zararlı ışınlarından korur.

32-Muz: Vücuttaki yağın yakılmasını hızlandırır. Rektüm, böbrek ve kan kanserlerinden korur. Astımı yatıştırır.

33-Havuç: Antioksidanları hücrelerin DNA korur. Katarakla savaşır. Birçok kansere karşı koruma sağlar.

**SAĞLIK VE MUTLULUK DOLU
NİCE YILLARA...**

ARAMIZDAN AYRILANLAR

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy'ünden Ekşioğlu Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Hafız Yunus Ekşi'nin torunu ve eski kuşak işadamlarımızdan merhum Hasan Ekşi'nin oğlu Tahsin, Hüseyin, Emine ve Melek Ekşi kardeşlerin ağabeyi Rize Spor Kulübü'nün ve Ekşioğlu Vakfı'nın eski Başkanlarından

FEHMİ EKŞİ

2 Temmuz 2009 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allahtan Rahmet ve tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayır köyünden Küçük Ahmet Ağa dedemizin torunlarından merhum Miklat Ağa'nın torunu, merhum Mahmut Ağa'nın oğlu İzmit'li İş Adamlarımızdan Yunus, Ahmet, M.Ali, Hasan ve Fehmi kardeşlerin babaları

HACI İSMAİL EKŞİ

23 Haziran 2009 günü Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Dereköy'ünden aile dostumuz ve değerli komşularımızdan İş adamı sayın Cemal Çakırın Ağabeyi

SERVET ÇAKIR

28 Mayıs 2009 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy'ünden Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Ahmet Ekşi'nin kızı, merhum Hacı Talip Ekşi'nin kızkardeşi, İş adamlarımızdan Hüseyin Ekşi'nin ablası

SÜLBİYE TURANLI

2 Mayıs 2009 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy-Çamçavuş mahallesinden merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından eski kuşak İş adamlarımızdan sayın Talip Ekşi'nin eşi, İş adamlarımızdan Adem, Hamza ve İzzet Ekşi'lerin yengesi

HACI EMİNE EKŞİ

13 Mart 2009 günü Hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Dereköy'ünden Merhum Musatafa ağa dedemizin torunlarından merhum Ethem Ekşi'nin oğlu Vedat Ekşi'nin Babası, eski kuşak İş adamlarımızdan sevgili Mehmet Ekşi'nin Bacanağı

SEYFİ EKŞİ

11 Haziran 2009 günü hakkın rahmetine kavuştu merhuma Alahan rahmet ve tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Yeşilyurt Mahallesinden merhum Ali ağa dedemizin torunlarından merhum Mehmet Ekşi'nin eşi emekli işadamlarımızdan sayın Celal Ekşioğlu ve inşaat mühendisi sayın Süleyman EKŞİoğlu kardeşlerin anneleri

HATİCE EKŞİ

23 Haziran 2009 günü Hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy'ünden merhum Yakup Ağa dedemizin torunlarından merhum Yunus Ekşi'nin oğlu İlyas Ekşi'nin kardeşi

HIZIR EKŞİ

2 Temmuz 2009 günü hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allahtan Rahmet ve tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy'ünden merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından merhum Behzat Ekşi'nin torunu ve merhum Mehmet Ekşi'nin oğlu, Yusuf, Ömer ve Hamza Ekşilerin kardeşi

NECMİ EKŞİ

22 Nisan 2009 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Bayırköy-Çamçavuş mahallesinden merhum Mehmet Ağa'nın kızı, merhum Atelyeci Hasan Ekşi'nin eşi, İş adamlarımızdan Mustafa, Bahri, Fehmi ve Orhan Ekşi'lerin annesi

ZELİHA EKŞİ

20 Mayıs 2009 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allahtan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

EKŞİOĞLU KARDEŞLER
İnşaat Tür. Taahhüt Paz. Nak. San. Ve Tic. Ltd. Şti.

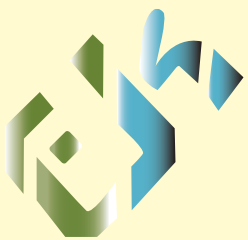

ISO 9001 2000
ISO 1 4001 2004

HIZIR EKŞİ
Yönetim Kurulu Başkanı

Tel. : 0380 524 47 33 - 523 20 47 - 523 20 48 Fax: 524 95 18
Cedidiye Mah. Bolu Cad. Türkoğlu Sitesi No: 2 Kat:3 DÜZCE
web: www.eksioglukardesler.com.tr - e-mail: info@eksioglukardesler.com.tr

EKŞİOĞLU KARDEŞLER

İnşaat Tur. Taahhüt Paz. Nak. San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Ekşi

ISO 9001 2000
ISO 1 4001 2004